

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady dňa 25. 2. 2026

Správa o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 264/2022 Z. z.

Podnet na preverenie č.: 0079/SO/2026 (predch. č. 0182/SO/2025)

Programová služba: STVR 24

Vysielateľ: Slovenská televízia a rozhlas

Číslo autorizácie vysielania: AT/24

Na základe záverov uvedených v správe Kancelária Rady pripravila nasledujúce uznesenie:

Návrh uznesenia:

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109 ods. 1 až 4 a § 110 ods. 2 písm. e) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) v senáte 1 zloženom z predsedu senátu Adama Valčeka a členov senátu Mgr. Ondreja Krivúša a Mgr. Kataríny Začkovej postupom podľa § 150 zákona č. 264/2022 Z. z. preverila podnet na preverenie evidovaný pod č. 0079/SO/2026 (predch. č. 0182/SO/2025) smerujúci voči vysielaniu programovej služby STVR 24 vysielateľa Slovenská televízia a rozhlas a vyhodnotila podnet na preverenie podľa ustanovenia § 150 ods. 16 zákona č. 264/2022 Z. z. za **neopodstatnený**.

Úloha:

Kancelária Rady informuje podávateľa podnetu na preverenie o výsledku preverenia podnetu.

T: 9. 3. 2026

Z: AO

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 25. 2. 2026

Podnet na preverenie č.	0079/SO/2026 (predch. č. 0182/SO/2025) zaevidovaný dňa 10. 12. 2025
Podávateľ:	fyzická osoba
Predmet podnetu:	<i>Odpovede s Ankou Žitnou</i>
Deň a čas vysielania:	19. 11., 26. 11., 3. 12. 2025 21:05 hod., 21:07 hod.
Programová služba:	STVR 24
Vysielateľ:	Slovenská televízia a rozhlas
Číslo autorizácie:	AT/24

Dátum: 18. 2. 2026

OBSAH PODNETU:

„Dátum a približný čas vysielania alebo poskytnutia obsahu: St, 11/19/2025 - 21:05

Názov programovej služby alebo avms: 24

Predmet podnetu (uveďte, čím malo dôjsť k porušeniu zákona): Vážená Rada, obraciam sa na Vás so žiadosťou o preverenie objektivity a vyváženosti diskusnej relácie Odpovede s Ankou Žitnou, ktorá je v programovej štruktúre prezentovaná ako pluralitná a odborná diskusia, no podľa môjho posúdenia nespĺňa zákonné požiadavky na vyvážené informovanie.

1. Nejasná a netransparentná voľba hostí

V predmetnej relácii absentuje uvedenie redakčného tímu, dramaturgie a osôb zodpovedných za výber hostí. Divák tak nemá možnosť zistiť:

kto výber hostí vykonal,

podľa akých kritérií sa tak stalo,

či bol proces výberu odborný a nestranný.

Takáto miera netransparentnosti je v reláciách, ktoré riešia spoločensky citlivé a politicky exponované témy, problematická a môže podkopávať dôveru verejnosti.

2. Nerovnováha v zastúpení názorových prúdov

V relácii pravidelne dochádza k situácii, v ktorej je väčšina hostí z rovnakého politického alebo ideového spektra, pričom tzv. „pluralita“ je vytvorená len formálne prítomnosťou jedného opozitného alebo odborného hlasu.

Toto má za následok:

prevahu jedného naratívu už od začiatku diskusie,

nerovnováhu v časovom a argumentačnom priestore,

vytváranie dojmu „vyváženia“, ktoré však v skutočnosti neexistuje.

Tým môže dochádzať k porušeniu povinnosti zabezpečiť objektívne, overené a všestranné informovanie, ako to vyžaduje zákon č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách.

3. Moderovanie a rámcovanie diskusie

V niektorých reláciách je diskusia vedená spôsobom, ktorý:

zvýhodňuje jednu skupinu hostí,

používa vopred zarámované otázky, ktoré podsúvajú interpretácie,

nevenuje rovnocenný priestor na reakcie všetkým účastníkom.

Tým dochádza k narušeniu princípu nestrannosti.

4. Riziko zavádzania verejnosti

Ak je relácia prezentovaná ako odborná a vyvážená, no výber hostí je výrazne nevyrovnaný alebo ideovo homogénny, môže to u divákov vytvoriť skreslený dojem, že prezentovaný názor je spoločenským či odborným konsenzom. Navyše, niektorí hostia sú dlhodobo prítomní aj v médiách známych šírením neoverených alebo sporných informácií, čo zvyšuje potrebu vyváženého zastúpenia a kritickej oponentúry zo strany moderátorky, ku ktorej ale nedochádza. Pozývanie takýchto hostí je pritom v priamom rozpore s poslaním verejnoprávnej televízie, ktorým má byť objektívne, overené a všestranné informovanie verejnosti.

Žiadam Radu, aby:

preverila, či relácie spĺňajú zákonné kritériá objektivity a vyváženosti,

preskúmala proces voľby hostí a redakčnú zodpovednosť za obsah relácie,

vyhodnotila, či nedochádza k zavádzajúcemu spôsobu prezentácie plurality,

v prípade zistenia nedostatkov prijala primerané opatrenia.

Som pripravený poskytnúť doplňujúce informácie, vrátane časových údajov alebo výňatkov z relácií, ktoré uvedené skutočnosti ilustrujú. Tieto nedostatky sa nevzťahujú na konkrétny diel relácie, ale vyskytujú sa prakticky vo všetkých doteraz odvysielaných epizódach.

Ďakujem za vybavenie môjho podnetu.

S úctou, ...“

PRÁVNE VÝCHODISKÁ POSUDZOVANIA:

Zákon č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“):

§ 25 písm. b): „Vysielateľ, ktorý nepodlieha samoregulačnému mechanizmu zapísanému do evidencie podľa tohto zákona, regulujúcemu aj oblasť všestrannosti informácií, názorovej plurality a objektívnosti a nestrannosti programov, je povinný zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.“

ANALÝZA – stanovisko Kancelárie Rady pre mediálne služby:

Podnet týkajúci sa programu *Odpovede s Ankou Žitnou* je formulovaný všeobecne a smeruje voči viacerým odvysielaným častiam tohto programu. Programy sme posudzovali so zreteľom na uvedené všeobecne smerované námietky – nejasná a netransparentná voľba hostí, nerovnováha v zastúpení názorových prúdov, moderovanie a rámcovanie diskusie, riziko zavádzania verejnosti - v kontexte dodržiavania ustanovenia **§ 25 písm. b)** zákona č. 264/2022 Z. z., teda posudzovali zabezpečenie objektívnosti a nestrannosti programu aktuálnej publicistiky.

V súvislosti s námietkami podávateľa je potrebné pripomenúť, že podľa ustanovenia **§ 16 ods. 1** zákona č. 264/2022 Z. z. poskytovateľ obsahovej služby poskytuje obsahovú službu slobodne a nezávisle. Do jej obsahu možno zasahovať iba na základe zákona a v jeho medziach. Je právom vysielateľa vybrať si hostí do diskusie a témy rozhovoru podľa vlastného slobodného uváženia. Zároveň však musí zabezpečiť, aby vysielanie bolo v súlade so zákonom, v tomto prípade s ustanovením **§ 25 písm. b)** zákona č. 264/2022 Z. z.

Diskusná relácia *Odpovede s Ankou Žitnou* je nový program vysielaný v STVR od októbra 2025. Podľa A. Žitnej program nie je štandardná politická diskusia, cieľom nie je vytvoriť ring, ale pomenovať realitu a oddeliť argumenty od emócií a hľadať riešenia, pričom kľúčové je, aby sa v polarizovanej spoločnosti obnovila schopnosť spolu hovoriť: „*Vyváženosť nie je o tom, že dáte priestor koalícii a opozícii a necháte ich hádať sa. Takáto debata diváka len znechutí. My dávame priestor rôznym pohľadom, aby sme pomenovali problém a hľadali, v čom sa vieme zhodnúť.*“¹

Odpovede s Ankou Žitnou zo dňa 19. 11. 2025

Hostiami relácie zo dňa 19. 11. 2025 boli Richard Glück, poslanec NR SR - SMER – SD, Darina Luščíková, poslankyňa NR SR - PS, Ján Baránek, politický analytik a Simona Bubánová - odborníčka na marketing. Avizovanými témami rozhovorov diskusie boli: kriedový protest, sloboda prejavu 36 rokov od Nežnej revolúcie, eskalácia napätia v spoločnosti.

V úvode prvej diskutovanej témy moderátorka upriamila pozornosť na slobodu prejavu ako jednu z kľúčových slobôd, ktorú nám priniesla Nežná revolúcia a zasadila ju do kontextu vulgárneho „kriedového“ odkazu študenta premiérovi, ktorý napísal na chodník pred premiérovou návštevou školy v Poprade, a do kontextu zoznamu zakázaných názorov, pre ktoré sa na pokyn údajných štátnych cenzorov vymazávali statusy a účty na sociálnych sieťach. Následne tento naratív zvýraznil redaktor v odvysielanom komentári, ktorý okrem „kriedovej revolty“ detailnejšie popísal údajné dôkazy o šokujúcej štátnej cenzúre z rokov dve tisíc dvadsať až dve tisíc dvadsaťtri, kedy viaceré slovenské štátne inštitúcie a ich úradníci podali tisíce podnetov na okamžité vymazanie príspevkov a profilov, ktoré kritizovali vtedajšiu vládnú politiku v oblasti pandémie, očkovania či podpory Ukrajiny. Jeho komentár bol ukončený otázkou, či na Slovensku meriame slobodu prejavu pre všetkých rovnakým metrom, ktorá následne otvorila diskusiu.

Z odpovedí pozvaných hostí okrem J. Baránka vyplynulo, že i napriek mnohým výhradám možno vo všeobecnosti povedať, že slobodu slova zatiaľ na Slovensku máme. Ján Baránek sa vymedzil voči

¹ <https://www.stvr.sk/novinky/tipy-z-programu/421197/odpovede-s-ankou-zitnou-novy-format-diskusii-ktory-hlada-riesenia-nie-konflikty>

vymazaniu jeho statusu na Facebooku týkajúceho sa zverejnenia loga pluku Azov, pričom zdôraznil, že slobodu prejavu máme len pre žurnalistov, no pre samotných občanov nie. Následne dostala možnosť priblížiť a reagovať na okolnosti „kriedovej revolúcie“ hostka D. Luščíková, ktorá bola v priamom kontakte so študentom – aktérom tohto incidentu, a Richard Glück, ktorý bol súčasťou tímu R. Fica, zúčastňujúceho sa debaty so študentami v Poprade. Do polemiky okolo danej kauzy sa postupne pridali všetci pozvaní hostia a zaujali k nej svoje stanoviská, ktoré podopierali širšími okolnosťami nielen tohto prípadu, ale poukázali i na vzájomné paralely s mnohými inými kauzami z minulosti.

Po dlhej polemickej debate, počas ktorej sa daná téma slobody slova konfrontovala s ďalšími nevhodnými verbálnymi prejavmi z minulosti, moderátorka premostila na tému, ktorú do verejného priestoru ako prvý vniesol portál Marker. Ten, slovami moderátorky, priniesol zistenia, podľa ktorých existovali celé skupiny údajných strategických komunikačných tímov, ktoré pôsobili na ministerstve obrany, ministerstve vnútra, ako aj v ďalších štátnych úradoch a dávali pokyny spoločnosti Meta, aby vymazávala statusy na Facebooku, ktoré neboli v súlade s oficiálnym naratívom o vojne na Ukrajine. K otázke, či vymazávanie názoru, ktorý nie je v súlade s nejakým oficiálnym naratívom, je ešte stále slobodou prejavu, sa opäť postupne vyjadrovali všetci účastníci debaty. Simona Bubánová poukazovala najmä na vnútorné mechanizmy kontroly konkrétnych poskytovateľov sociálnych sietí a ich princípy vymazávania statusov. Voči fact-checkingu sa, naopak, ostro vymedzil tak J. Baránek, ako i R. Glück. Diskusia na danú tému opäť priniesla ambivalentné názory a ostrú debatu diskutérov, pričom v jej závere sa Darina Luščíková (na základe vlády Ľ. Ódora, súčasného europoslancu a člena strany PS nepriamo označená za protagonistku daných cenzorských praktík), vyjadrila v tom zmysle, že je potrebné mať prijaté isté zákonné pravidlá, v rámci ktorých treba postupovať. Na otázku, či sa budú, tak ako za predošlých vlád, niektoré statusy na základe nahlasovania a rozhodovania štátnych tímov opäť mazať, odmietla cenzúru v podobe, aká bola v minulosti.

* * *

1) Podávateľ namieta nejasnú a netransparentnú voľbu hostí: „*V predmetnej relácii absentuje uvedenie redakčného tímu, dramaturgie a osôb zodpovedných za výber hostí. Divák tak nemá možnosť zistiť: kto výber hostí vykonal, podľa akých kritérií sa tak stalo, či bol proces výberu odborný a nestranný. Takáto miera netransparentnosti je v reláciách, ktoré riešia spoločensky citlivé a politicky exponované témy, problematická a môže podkopávať dôveru verejnosti.*“

V rámci monitoringu programu zo dňa 19. 11. 2025 sme nezaznamenali odvysielanie informácií o redakčnom tíme, dramaturgii a osobách zodpovedných za výber hostí. Na konci programu bol odvysielaný iba titulok: *vyrobil Panoptikum film, s.r.o. pre © Slovenská televízia a rozhlas 2025.* V súvislosti s predmetnou námietkou je však potrebné uviesť, že pre vysielateľa v tomto smere zo zákona č. 264/2022 Z. z. nevyplyvajú žiadne povinnosti, teda nie je jeho povinnosťou v súvislosti s vysielaním programov zverejňovať predmetné informácie.

2) Podávateľ namieta nerovnováhu v zastúpení názorových prúdov: „*V relácii pravidelne dochádza k situácii, v ktorej je väčšina hostí z rovnakého politického alebo ideového spektra, pričom tzv. „pluralita“ je vytvorená len formálne prítomnosťou jedného opozitného alebo odborného hlasu. Toto má za následok: prevahu jedného naratívu už od začiatku diskusie, nerovnováhu v časovom a argumentačnom priestore, vytváranie dojmu „vyváženia“, ktoré však v skutočnosti neexistuje. Tým môže dochádzať k porušeniu povinnosti zabezpečiť objektívne, overené a všestranné informovanie, ako to vyžaduje zákon č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách.*“

V danej súvislosti uvádzame, že v programe bolo zohľadnené jedno zo základných kritérií vyváženosti politickej diskusnej relácie účasťou hosťa tak z koaličného, ako aj z opozičného politického spektra, ktorým v následnej polemickej diskusii s ďalšími pozvanými hosťami moderátorka umožnila vyjadriť sa k preberaným témam a zaujať k nim stanovisko. Ich názory a postoje boli následne prezentované a tlmočené širokej diváckej obci. Z pohľadu podávateľa podnetu nesúrodý výber hostí zrejme reflektoval možný zámer dramaturgie doplniť úzko „stranícky pohľad“ dvoch zástupcov politických

strán na preberané témy aj o názor odborníčky z oblasti marketingu a politického analytika. Vyvažovateľom a usmerňovateľom diskusie a strážcom plurality názorov bola aktívna účasť samotnej moderátorky v diskusii. Z uvedeného nemožno potvrdiť a preukázať podozrenia podávateľa podnetu z pozvania hostí „z rovnakého politického alebo ideového spektra“ a „prevahy jedného naratívu a vytvárania dojmu „vyváženia“, ktoré v skutočnosti neexistuje“. Názory tak koaličného, ako i opozičného diskutéra dopĺňali názory ďalších dvoch hostí, ktoré vnášali na preberané témy ich profesijné pohľady.

3) Podávateľ namietla moderovanie a rámcovanie diskusie: „V niektorých reláciách je diskusia vedená spôsobom, ktorý zvýhodňuje jednu skupinu hostí, používa vopred zarámované otázky, ktoré podsúvajú interpretácie, nevenuje rovnocenný priestor na reakcie všetkým účastníkom. Tým dochádza k narušeniu princípu neustranosti.“

K výhradám voči moderovaniu a rámcovaniu predmetnej diskusie uvádzame viacero postrehov, v ktorých poukazujeme na možné rušivé momenty diskusie z pohľadu bežného diváka, ako i samotných diskutérov, ktorí sa voči nim v priebehu diskusie postupne vymedzili.

Moderátorka bola počas diskusie, napriek snahe usmerňovať ju a proporčne udeľovať časový priestor jednotlivým účastníkom diskusie, často konfrontovaná s neochotou akceptovať jej výzvy venovať sa výlučne nastoleným témam a položeným otázkam zo strany pozvaných hostí. Najmä v prípade J. Baránka či R. Glücka dochádzalo k nezhodám, pri ktorých obaja aktéri často nerešpektovali výhrady a upozornenia moderátorky a ignorovali, resp. sťažovali snahu moderátorky usmerňovať diskusiu želaným smerom. Moderátorka v takýchto situáciách volila postup častého napomínania diskutérov, apelovania na dodržiavanie korektnosti diskusie, v mnohých prípadoch sa doslovným prosením hostí dožadovala rešpektu. Na ilustráciu uvádzame niekoľko názorných príkladov, ktoré v diskusii odzneli:

„Uzavriem to, lebo to je úvodná... pán poslanec, budeme sa rešpektovať. Takto sme sa dohodli, že budeme rešpektovať jeden druhého.“

„Je veľmi dôležité teraz, aby ste mi odpovedali na moju otázku... pán Glück... pán Glück... ale teraz vy netolerujete mňa a tú moju otázku...“

„Súhlasím..., ale nechajte ma dohovoriť! Nechajte ma dohovoriť.“

„Dobre, to sú, to je tak od témy, že keď si chcete vy vysvetľovať, že kto čo komu povedal, toto si urobte sami... pán Glück...“

„Pán Glück, pán Glück, poprosím vás, ideme naspäť na pódium 17. novembra...“

„No vidíte. A zase sme ako v škôlke, kto, čo, kedy, komu... Simona Bubánová. Necháme bokom politikov, oni si to vyrozprávajú...“

„Viete, čo teraz obidvaja predvádzate divákovi? Že nie ste schopní sa počúvať. Aj jedni, aj druhí... nie, nie ste.“

„Pán Glück, nemáte slovo. Pán Glück, nemáte slovo...“

„Môžete ma počúvať? Ja sa chcem opýtať nie na Trumpa, ale na naše slovenské veci...“

„Dobre. Posúvame sa ďalej, ideme k záveru a ja sa chcem... dajte mi slovo. Ja sa chcem opýtať pani... pán Baránek, prosím...“

„Pán Baránek, prosím, dobre?“

„Pán Glück, rešpektujte, rešpektujte ak už nie to, že som žena, tak rešpektujte to.“

„Ja si myslím, ja si myslím, že teraz dám slovo našim dvom hosťom, pretože to je presne to, čo nechceme predvádzať hosť...divákovi.“

„Viete, nie sme v nedeľnej debate, kde sa budete komentovať takto, lebo mne sa to nepáči. Hľadáme odpovede, hej?“

„Prosím, nie sme tu v nedeľných debatách – nekorektne, pán Glück, prosím, prosím.“

„Pán Baránek, poprosím, nie sme v nedeľnej debate, kde všetci po sebe kričia, prosím.“

Na plynulosť diskusie rušivo pôsobila aj tá skutočnosť, že sa viackrát sama púšťala do dlhšej polemiky s hosťami „na 4 oči“ a hoci v nej priebežne avizovala udelenie slova i ďalšiemu hosťovi na jeho reakciu, hosť nakoniec slovo nedostal (napr. Glück, Bubánová, Luščíková), pretože diskutujúci si slovo odobrať nenechal a moderátorka s ním naďalej pokračovala vo výmene názorov. Takisto sme zaznamenali, že viackrát do ostrej polemiky medzi dvoma hosťami s ich častým vzájomným „skákaním si do reči“ a vzájomným prerušovaním výpovedí zasa nevstupovala, neusmerňovala ju, čím sa diskusia pre diváka stávala ťažšie zrozumiteľnou. I samotná moderátorka sa viackrát v polemike s hosťami nevyvarovala častému prerušovaniu hosta a „skákaníu“ mu do reči (napr. počas polemiky s D. Luščíkovou či S. Bubánovou). Voči takémuto postupu moderátorky sa postupne vyhranili i samotní hostia, ktorí neboli spokojní s poskytnutým časovým priestorom a ich častým prerušovaním.

Richard Glück - *„Nie, pani redaktorka, musím dokončiť jednu myšlienku...“*

Darina Luščíková – *„Veľmi krátko poviem, ale mala som málo priestoru....“*

Richard Glück - *„Ale niekto mi skočil do reči...“*

Richard Glück – *„Niekto mi skočil do reči a ma prerušil...“*

Richard Glück – *„Čiže hovorím ešte raz...“*

Ján Baránek – *„Ja chcem niečo povedať...“*

Richard Glück – *„Podstatné veci neboli povedané.“*

Ján Baránek – *„Ale jednu podstatnú vec poviem. Podstatnú. A nenechám si zobrať slovo. Nehnevajte sa.“*

Richard Glück - *„Ja vás tolerujem totižto, ale to sú vážne veci pre túto debatu, áno? Predstavte si, pani redaktorka...Dobre... Ja len poslednú myšlienku dám. Predstavte si...“*

Podľa nášho názoru zmienené výhrady nenaplnili znaky *narušenia princípu nestrannosti* či *zvýhodňovania jednej skupiny hostí* v zmysle porušenia § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z., na ktoré poukazuje podávateľ podnetu.

K výhrade porušenia nestrannosti v monitorovanej relácii uvádzame, že hoci sa aj samotní hostia vyhranili voči časovému znevýhodneniu, prerušovaniu ich vstupov, či avizovanému udeleniu slova, ku ktorému nakoniec neprišlo, možno konštatovať, že týmto spôsobom vedenia diskusie bol rovnako „ukrátený“ nielen „koaličný“, ale i „opozičný“ zástupca debaty, ako aj ďalší dvaja diskutéri. Možno teda skonštatovať, že sme v diskusii nezaznamenali znevýhodňovanie jednej skupiny hostí a z neho plynúce narušenie princípu nestrannosti.

4) Podávateľ namietala „riziko zavádzania verejnosti“: „Ak je relácia prezentovaná ako odborná a vyvážená, no výber hostí je výrazne nevyrovnaný alebo ideovo homogénny, môže to u divákov vytvoriť skreslený dojem, že prezentovaný názor je spoločenským či odborným konsenzom. Navyše, niektorí hostia sú dlhodobo prítomní aj v médiách známych šírením neoverených alebo sporných informácií, čo zvyšuje potrebu vyváženého zastúpenia a kritickej oponentúry zo strany moderátorky, ku ktorej ale nedochádza. Pozývanie takýchto hostí je pritom v priamom rozpore s poslaním verejnoprávnej televízie, ktorým má byť objektívne, overené a všestranné informovanie verejnosti.“

Podľa nášho názoru nemožno v rámci monitorovanej diskusie konštatovať, že išlo o výrazne nevyrovnaný alebo ideovo homogénny výber hostí, ako uvádza podávateľ podnetu. Ako sme spomenuli, názory tak koaličného, ako i opozičného diskutéra dopĺňali názory ďalších dvoch hostí, ktoré korešpondovali viac či menej s jednou či druhou stranou. Moderátorka tak nemusela, ako v prípadoch, keď je do relácie pozvaný len jeden hosť, výraznejšie diskusiu vyvažovať názorom protistrany, či navodzovať a prezentovať diskutované témy i prostredníctvom polemických otázok obsahujúcich konštatovania alebo reprodukujúcich iné, absentujúce názory a pohľady na diskutované témy. Hosťom relácie nebolo zamedzené prezentovať ich názor na diskutované témy a tlmočiť ho verejnosti.

Napriek uvedeným výhradám voči práci moderátorky a ňou vedenej diskusie nemožno konštatovať, že by tieto výraznou mierou narušili princípy vyváženosti, objektívnosti a nestrannosti relácie ako celku. Predmetný program teda, po zohľadnení jeho kontextu, spôsobu jeho spracovania a celkového vyznenia, podľa nášho názoru **neporušil princípy objektívnosti a nestrannosti v zmysle § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.**

* * *

Odpovede s Ankou Žitnou zo dňa 26. 11. 2025

Hlavnou témou diskusného programu bolo fungovanie koalície zvnútra – špecifik hľadania kompromisu, riešenia sporov, dosahov na chod parlamentu, optimálneho modelu koalícií podľa skúseností z posledných dekád.

Moderátorka na úvod programu informovala o tom, že koaličné spory naberajú na obrátkach a koaliční partneri politickej strany SMER – SD sa búria. Následne položila otázku, či pri týchto sporoch ide len o klasický politický folklór patriaci ku koaličnému vládnutiu, alebo ide o krízu, ktorá sa môže skončiť pádom vlády. Moderátorka ďalej priblížila divákovi tému diskusie, ktorou bolo zákulisie fungovania koalícií. V úvode programu bola tiež odvysielaná dokrútka, kde sa objasňovalo, čoho sa týkajú spomínané spory v koalícii: „Koalícia má problém. Odvolanie vicepremiéra Petra Kmeca označil Hlas za porušenie koaličnej zmluvy a žiada od premiéra rovnaký meter. Matúš Šutaj Eštok ukázal prstom na dvoch ministrov, Jozefa Ráža a Samuela Migaľa a nedáva záruky za hlasovanie poslancov v parlamente. Napätie sa stupňuje. Po prevalení e-mailov medzi Jeffreyom Epsteinom a slovenským diplomatom Miroslavom Lajčákom žiada šéf SNS jeho odchod z postu poradcu premiéra. Kým sa tak nestane, Andrej Danko nevstúpi na Úrad vlády. Slovensko zažilo už veľa koaličných kríz. Vládu, ktorá mala menšinu a napriek tomu fungovala. Dramatické pády vlád, ale aj úradnícke kabinety. Ustojí koalícia aj túto krízu?“

Následne moderátorka predstavila hostí, boli nimi traja bývalí predsedovia NR SR – Andrej Danko, Pavol Hrušovský a Boris Kollár. Štvrtým hosťom bol súčasný predseda NR SR – Richard Raši.

V samotnej diskusii moderátorka položila úvodnú otázku týkajúcu sa toho, či aj na základe informácií zaznamenaných v dokrútke možno konštatovať, že máme na Slovensku koaličnú krízu. Prvý bol k odpovedi vyzvaný R. Raši, ktorý prezentoval názor, že o krízu nejde, keďže vláda je stále schopná prijímať zákony a má väčšinu v parlamente. S týmto postojom sa stotožňovali aj ďalší traja hostia,

vrátane A. Danko, ktorý dostal slovo ako druhý v poradí. Predseda SNS okrem iného tvrdil, že diskutovanú záležitosť považuje za normálnu politickú situáciu, v rámci ktorej netreba veci brať osobne. Poukazoval tiež na neľahkú potrebu zachovať si pozíciu strany a ísť za vlastným cieľom. P. Hrušovský zas konštatoval, že vzťahy v koalícii nepovažuje za bežné či korektné, pričom upriamoval pozornosť aj na problematické vyjadrenia jej predstaviteľov. B. Kollár označil momentálnu situáciu za „cirkus“, ktorý nekorešponduje s predvolebnými sľubmi. Poukazoval tiež na tzv. „podrazácke ťahy“ najsilnejšieho politického predstaviteľa koalície. Nevytýkal však samotné odvolanie nominanta strany Hlas SD, v prípade ktorého konštatoval, že bolo zapríčinené netransparentným konaním.

Následne moderátorka kládla otázku smerujúcu k hodnoteniu závažnosti aktuálnej politickej situácie. R. Raši reagoval vyjadrením týkajúcim sa potreby dodržiavať základné pravidlá, resp. základný dokument, akým je predovšetkým koalíčná zmluva. A. Danko pripomínal diania z minulosti prinášajúce určitú politickú nestabilitu, spomínajúc pritom aj éru P. Hrušovského v aktívnej politike, resp. obdobie predsedníctva B. Kollára či obdobie, kedy bol prvýkrát vo vláde a bol zároveň aj predsedom NR SR. Kriticky sa pritom vyjadril najmä k M. Lajčákovi (bývalému ministrovi zahraničných vecí SR a poradcovi premiéra), v prípade ktorého vysvetľoval, prečo je jeho osoba pre neho neprijateľná. Moderátorka nadviazala na A. Dankove slová opisujúce minulosť a P. Hrušovskému adresovala otázku, či sa kritické udalosti z čias volebného obdobia 2002 – 2006 dajú porovnať so súčasnou situáciou, s tým predpokladom, že môžu skončiť podobne. P. Hrušovský v odpovedi poukazoval, že druhá Dzurindova vláda, napriek sporom, dovládla takmer do konca. Spomínal taktiež vtedajšiu neústupnosť KDH v principiálnych veciach pre hnutie, pričom vyzval terajších koalíčných predstaviteľov k podobnému konaniu. Na P. Hrušovského ohradzuješím spôsobom reagoval A. Danko, ktorý povedal, že udržanie koalície pokope a nepustenie k moci pre neho neprijateľných politikov - Šimečka, Gröhling a Matovič - je pre neho dôležitejšie ako ultimatívne správanie. B. Kollár sa vo svojom vyjadrení taktiež vracal k minulosti, pričom opisoval veci súvisiace so zatknutím a obvinením jeho nominanta V. Pčolinského. B. Kollár takisto dával do popredia, že sa v parlamente správal konsenzuálne, čo znamenalo, že vedel s každým robiť kompromisy a vyhýbať sa pri tom „podpásovkať“. Vo svojich tvrdeniach poukazoval aj na údajnú animozitu, ktorú má prechovávať SMER – SD voči strane Hlas SD.

Moderátorka sa potom opýtala R. Rašiho, či odvolanie P. Kmeca vníma ako podpásovku zo strany premiéra, na čo R. Raši odpovedal súhlasne a potvrdil, že záležitosť konzultoval predseda Hlasu SD s R. Ficom. Zároveň však R. Raši nechcel v tejto veci hovoriť o podrobnostiach. Zopakoval však, že za podstatné považuje dodržiavanie koalíčnej zmluvy. Poznamenal tiež, že mnohé veci strana Hlas SD akceptovala pre to, aby vláda zostala pokope. A. Danko následne hovoril, že R. Rašiho informoval, že v prípade P. Kmeca bude premiér postupovať obdobne ako v prípade P. Plavčana v rámci volebného obdobia 2016 – 2020 (kedy došlo k odvolaniu ministra školstva SR premiérom R. Ficom vedúcemu k demonštratívne vypovedaniu koalíčnej zmluvy zo strany A. Danko). Ďalej A. Danko okrem iného potvrdil, že nechce ustúpiť v otázke odchodu M. Lajčáka z funkcie poradcu premiéra. A. Žitná sa P. Hrušovského, ako politicky najskúsenejšieho hosťa, pýtala na možnú úlohu predsedu parlamentu pri koalíčných krízach. P. Hrušovský konštatoval, že v časoch jeho pôsobenia v parlamente bol ustanovený model, v rámci ktorého sa pred hlasovaním zvolávali koalíční poslanci do kinosály NR SR, kde sa preberali jednotlivé body, a tak poslanci už išli do pléna dohodnutí na základe určitého konsenzu. B. Kollár tvrdil, že vie na základe vlastnej skúsenosti povedať, že predseda parlamentu môže robiť silnú zákulisnú hru, ktorá pri dodržaní širokospektrálnej korektnosti smerom k politickým aktérom (koalície i opozície) môže viesť k dosahovaniu cieľov (prechádzanie zákonov v NR SR). A. Danko v reakcii poukazoval na to, že táto korektnosť mohla predsedu hnutia Sme rodina vytlačiť z parlamentu. S týmto názorom sa B. Kollár nestotožňoval. A. Danko potom prezentoval názor, že je ťažšie robiť koalíčnú politiku ako opozičnú, a to najmä popri silných partneroch. Takisto poznamenal, že nie každé politické odlíšenie musí znamenať konflikt.

A. Žitná sa následne spýtala R. Rašiho, či má pod kontrolou zákulisie parlamentu. R. Raši v odpovedi nadväzoval na vyjadrenia B. Kollára. Konštatoval, že súčasná koalícia nie je v situácii, aby sa musela v strategických oblastiach spoliehať na hlasy opozície. Podotkol, že strana Hlas SD by eventuálne mohla

predkladať zákony, ktoré by prešli s podporou opozície, ale bol by to základ pre destabilizáciu vlády, čo strana nechce kvôli potenciálnemu preferenčnému zisku riskovať, keďže by to bolo neférové. B. Kollár s tvrdením nesúhlasil a pripomenul divákovi obdobie, kedy bol parlament nefunkčný, resp. aj to, že R. Raši dlhšie čakal na zvolenie do funkcie predsedu NR SR. R. Raši v reakcii povedal, že v koalícii naďalej fungujú na základe matrice, ktorou je 79 poslancov parlamentu vyjadrujúcich podporu programovému vyhláseniu. Moderátorka vyslovila doplňujúcu otázku ohľadne postupu pri hlasovaní v najbližšej dobe. R. Raši na to jasne povedal, že poslanci Hlasu SD vládu nepoľavia. A. Danko pripomenul tému, ktorej sa dotkol B. Kollár, a síce otázku okolo postu predsedu NR SR, po tom, ako bol dovtedajší predseda P. Pellegrini zvolený do funkcie prezidenta SR. Zdôraznil, že už plne rešpektuje súčasný stav, že daný post patrí R. Rašimu. Dodal tiež, že s výnimkou niekoľkých prípadov parlament nebol ochromený, a to aj z toho dôvodu, že pre udržanie vlády dokáže robiť neľahké politické gestá (napr. akceptovanie odídenia R. Huliaka na koalíčnej rade).

Záverečná otázka sa týkala optimálneho modelu pre fungovanie koalície. A. Danko naznačoval, že je najideálnejšie, keď je jednofarebná vláda. Podľa B. Kollára nie je podstatné, koľko strán tvorí koalíciu, keďže dôležitejší ako počet má byť charakter hlavných predstaviteľov. Podľa P. Hrušovského neexistuje manuál na to, ako má vyzeráť optimálna koalícia. Konštatoval však, že preferuje koalíciu tvorenú viacerými politickými subjektami, a to vzhľadom na to, že z jeho pohľadu absolútna väčšina jednej strany zvädza k autoritárskemu spôsobu vládnutia. V súvislosti s tým pripomenul prvú vládu M. Dzurindu, ktorá mala osem strán a i tak úspešne dovládla vďaka dobrým manažérskym schopnostiam vtedajšieho premiéra. R. Raši v rámci poslednej otázky skonštatoval, že optimálnym modelom je podľa neho fungujúca koalícia, ktorej jediným cieľom je plniť programové vyhlásenie vlády a doručovať ľuďom výsledky.

* * *

1) Podávateľ namieta nejasnú a netransparentnú voľbu hostí: „V predmetnej relácii absentuje uvedenie redakčného tímu, dramaturgie a osôb zodpovedných za výber hostí. Divák tak nemá možnosť zistiť: kto výber hostí vykonal, podľa akých kritérií sa tak stalo, či bol proces výberu odborný a nestranný. Takáto miera netransparentnosti je v reláciách, ktoré riešia spoločensky citlivé a politicky exponované témy, problematická a môže podkopávať dôveru verejnosti.“

V rámci monitoringu programu zo dňa 26. 11. 2025 sme nezaznamenali odvysielanie informácií o redakčnom tíme, dramaturgii a osobách zodpovedných za výber hostí. Na konci programu bol odvysielaný iba titulok: *vyrobil Panoptikum film, s.r.o. pre © Slovenská televízia a rozhlas 2025*. V súvislosti s predmetnou námietkou je však potrebné uviesť, že pre vysielateľa v tomto smere zo zákona č. 264/2022 Z. z. nevyplývajú žiadne povinnosti, teda nie je jeho povinnosťou v súvislosti s vysielaním programov zverejňovať predmetné informácie.

2) Podávateľ namieta nerovnováhu v zastúpení názorových prúdov: „V relácii pravidelne dochádza k situácii, v ktorej je väčšina hostí z rovnakého politického alebo ideového spektra, pričom tzv. „pluralita“ je vytvorená len formálne prítomnosťou jedného opozitného alebo odborného hlasu. Toto má za následok: prevahu jedného naratívu už od začiatku diskusie, nerovnováhu v časovom a argumentačnom priestore, vytváranie dojmu „vyváženia“, ktoré však v skutočnosti neexistuje. Tým môže dochádzať k porušeniu povinnosti zabezpečiť objektívne, overené a všestranné informovanie, ako to vyžaduje zákon č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách.“

Je možné konštatovať, že koncept monitorovanej epizódy diskusie bol postavený na prítomnosti hostí viazucich sa na funkciu predsedu NR SR. Spomedzi politických predstaviteľov, s ktorými sa za posledných 20 rokov spája táto funkcia, išlo o väčšinové zastúpenie, keďže v danom období, okrem nich, čelnú pozíciu v NR SR zastávali: zosnulý Pavol Paška (v rokoch 2006 – 2010 a v rokoch 2012 – 2014), súčasný prezident SR Peter Pellegrini (v rokoch 2014 – 2016 a po voľbách v roku 2023 do apríla 2024) a Richard Sulík (v rokoch 2010 – 2011), ktorý je momentálne politicky neaktívny.

Napriek konceptu, ktorý sa teda neviazal prioritne na stranícku príslušnosť, môžeme povedať, že v programe boli zastúpení predstavitelia dvoch politických táborov. Z aktívnych radov dvaja hostia,

A. Danko (SNS) a R. Raši (Hlas SD), reprezentovali súčasnú koalíciu a hosť B. Kollár (Sme rodina) zas mimoparlamentnú opozíciu. Host P. Hrušovský je členom KDH, ktoré v parlamente pôsobí v opozičných radoch. P. Hrušovský počas aktívnej politickej kariéry nespoluupracoval na koalíčnej báze s politickými subjektmi, s ktorými sa viaže prítomnosť, resp. minulosť hostí z koalíčných radov.

V rámci posudzovaného vysielania tak boli zastúpení hostia s odlišným vzťahom k aktuálnej vládnej moci – predstavitelia vládnych strán a taktiež aktéri so skúsenosťami z minulých vládnych období. V programe zaznievali rozdielne hodnotenia aktuálnej situácie, pričom jednotliví hostia prezentovali vlastné interpretácie príčin napätia v koalícii. Podľa nás nemožno tvrdiť, že by jeden z táborov v rámci diskusie výrazne dominoval, napr. z hľadiska časového priestoru. Každý z uvedených hostí relácie dostal v diskusii dostatočný priestor na prezentáciu vlastných postojov na všetky diskutované témy. V rámci živej diskusie, ktorá však nemala nepriateľský ráz, dochádzalo k mnohým situáciám, kedy jednotliví hostia vzájomne na seba reagovali, pričom vyjadrovali nesúhlas s tvrdeniami, resp. postojmi.

B. Kollár a R. Raši sa napr. nezhodovali, čo sa týka otázky spolupráce koalície a opozície. B. Kollár vyzdvihoval skutočnosť, že sa ako koalíčný predstaviteľ vedel dohodnúť i s opozíciou a aj s jej pomocou dosiahnuť schválenie niektorých zákonov. R. Raši takýto postup, z pozície koalíčného poslanca, odmietal:

Richard Raši, predseda NR SR: „Vrátim sa k tej podstatnej veci a možno nadviažem na to, čo povedal Boris. My nie sme v situácii ako vládna koalícia, aby sme naše programové vyhlásenie vlády v sociálnej oblasti, bezpečnosť, vnútro, školstvo, energetická kríza a riešenia. Uvedomte si, že naši ministri, aj iní ministri prinášajú obrovské množstvo zákonov. Nie sme v situácii, aby sme museli schvaľovať zákony s opozíciou. Hovorím to preto, lebo možno ľuďom sa zdá, že však to je jedno, kto ten zákon schváli, ale v princípe tá stabilita koalície závisí aj od toho, či vládna koalícia dokáže presadzovať svoj program svojimi poslancami. Preto som povedal, že chceme takto fungovať ďalej, lebo presadzujeme svoj program Hlasu, ktorý je pre nás veľmi silný a to isté robia koalíční partneri. Preto to chceme dotiahnuť. Vedeli by sme dať množstvo návrhov, ktoré by sme presadili s opozíciou, ale to je základ nejakej destabilizácie vládnej koalície. Celý ten odkaz, čo chceme povedať, je, my si chceme splniť svoj volebný program Hlasu sociálna demokracia s našimi ministrami. A my chceme jediné, aby to, čo je v programovom vyhlásení vlády, prechádzalo a aby naši koalíční partneri a my voči nim sme boli korektní. Aj keď máme prienikové skupiny voličov a sympatizantov, napríklad so stranou Smer, tak nechceme kvôli potencionálnemu volebnému alebo preferenčnému zisku škodiť partnerovi, lebo je to neférové. Je to základ destabilizácie vlády.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ja by som krátku faktickú na to...“

Anka Žitná, moderátorka: „Nech sa páči.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Trošku nebudem súhlasiť.“

Richard Raši, predseda NR SR: „To, Boris, ani nemôžeš. Všetky ty si opozícia.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ale o to nejde teraz. Nemôžem súhlasiť, lebo tak si zoberme späť rok dozadu, tak ste tri mesiace nedokázali zvolať parlament a ho zvolať a hlasovať a prijímať zákony. To je prvá vec. Druhá vec...“

Richard Raši, predseda NR SR: „Nechcelo sa zvolať parlament.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Partneri vám urobili to, že rok si nebol predseda parlamentu, lebo, napriek tomu, že v koalíčnej zmluve bolo jasne napísané, že to patrí Hlasu a rok ste tam mali len nejakého zástupcu. Takže není to úplne až také easy, že vieme všetko zvládnuť sami.“

S A. Dankom si B. Kollár napr. vymieňal názory ohľadne toho, či jeho vypadnutie z NR SR súvisí s korektnosťou, o ktorej predseda Sme rodina hovoril, v prípade vlastného účinkovania v politike:

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Boris, a nedoplatil si na tú korektnosť?“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Nie, ja som nedoplatil.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Všetky si politicky neprežil.“

Anka Žitná, moderátorka: „V akom zmysle?“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ale ja som neprežil nie kvôli tomu, že som bol korektný, ale kvôli osobným útokom, ktorý vyvolal jeden človek voči mne, nie preto, že som niečo nespínil.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Vieš, toto by som nerád, ale v každom prípade politicky sa zamyslíme, čo je dôležité, je mať nejaké percentá v ďalších voľbách, zase prežiť vedľa toho...“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ale tak to potom...“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „V každom prípade, aj ja som zažil pád 2, 20-tom a tá strana naša niekoľkokrát, keď sme boli vedľa silnej politickej strany. Teraz nie osobne, ale to zamyslenie toho, že ako robiť tú politiku, keď si vo vláde, lebo nie si v opozícii. To je vždy ťažšie, keď si vo vláde. Máš tu silného lídra skúseného. Takisto aj politici pre mňa v Hlase sú skúsení, však s Richardom sa poznáme 25 rokov a sú to aj odchovanci Roberta Fica mnohí. A je to ťažká situácia, ako udržať hodnotovo stranu, aj prežívať a mať nejaké čísla, aj nerozbíjať, aj sa odlišovať. Sú to také politické tance, to patrí k tomu, ale to nemôžete...“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ale ja som mal partnera, ktorý mal 25 %.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Ale v poriadku.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „25%, taký tam ešte nebol.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Ale toto je politika, to treba ľuďom vysvetliť.“

K určitej výmene pohľadov došlo aj medzi P. Hrušovským a A. Dankom. Napríklad na otázku, do kedy je správne akceptovať problematické správanie koalíčneho partnera, na úkor snahy udržať vládu:

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Ak niekto povie, že nechcem byť v koalícii handrou, lebo si sa odvážil odvolať môjho ministra, myslím tým na predsedu strany, tak niečo sa stať musí. To sa nedá len tak oblúkom akože prejsť a hotovo, život ide ďalej. Lebo vládnuť s tromi koalíčnymi stranami nie je jednoduché. Ja som bol pri zostavovaní troch vlád a viem, ako je citlivý každý na seba a skôr vtedy, keď sa tam začína prejavovať nejaký personálny egoizmus, prestane sa hľadiť na zodpovednosť za stranu a za krajinu a už to neudržíte v rukách. Takže aj vy ste, páni, podľa mňa, na začiatku nejakej novej väčšej krízy ako ju pomenovávate teraz.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Môžem? Ja by som napríklad aj na príklade Borisa povedal, že keď mu chytili a zavreli šéfa SIS-ky, veď on sa mohol buchnúť o zem, položiť vládu a boli by nové voľby. Ale vrátim sa k tebe. Ty si myslíš, že politicky, teraz vo vzťahu, keď ste mali súpera Roberta Fica, že vlastne vy ste tú vládu dali dole? Dokonca v roku 2, 12 Robert Fico vyhral voľby tak, že vládol sám.“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Áno.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „A dnes, ako Matuzalem politický, si myslíš, že ultimatívne správanie, že ja by som teraz došiel za Robertom Ficom a poviem, vieš čo, neodvoláš Lajčáka, alebo sú iné veci, a ja to položím. A teraz ten národ bude vidieť, jednak v histórii, správanie analogické Sulíka, alebo ultimatívne pri výhrade svedomí, ako ste vy dali. Tú vládu je najľahšie rozbiť, ale oveľa ťažšie je fungovať, snažiť sa štyri roky naplňať program a prežiť, pretože ja si myslím, že ak by sme dneska sa mi pohádali a padla by vláda a prišla by vláda opozície, kde znova by sa vrátil pre nás politicky neprijateľný Šimečka, Gröhling a Matovič, to by bola politická chyba. Pre mňa je to gro udržania vlády aj za ceny potlačenia svojho ja v tejto vláde, lebo je tu matador Fico. Už som druhýkrát s ním vo vláde viac. No tú vládu rozbiť je takto, ale prekonať. A ty si myslíš, že vy ste neurobili chybu, keď ste rozbili vládu?“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Ale my sme nerozbili vládu. Tá vláda, bez dvoch mesiacov, dovládla do konca volebného obdobia a v tom čase sme už cítili...“

Anka Žitná, moderátorka: „V júni boli voľby a mali byť v septembri...“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Áno, ale ultimatívnym správaním ste vlastne rozbili klub politickej strane ANO. Hej, lebo proste ste sa postavili, Rusko nebol skúsený, tak ste ho zlikvidovali. Ale to bolo správne?“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Ale ja ako predseda strany by som nikdy nebol dopustil, ako s človekom, ktorého som videl, čo vykonal, vládol ďalej.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Ja to rozumiem, že...“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „To proste nejde.“

Či v prípade otázky súvisiacej s politickou kariérou premiéra SR Roberta Fica:

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Paľko, ale Fica ste vytvorili vy.“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Ale nevytvorili sme Fica.“

Anka Žitná, moderátorka: „To bolo záverečné slovo?“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Počkaj, počkaj. Andrej.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Tak ste mu nedali prokurátora v tej dobe a odišiel z SDL.“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Fico chcel byť všeličo, len nie poslanec. A preto potom si založil vlastnú stranu, lebo sa nenaplnili jeho osobné ambície. To je tak...“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Dobre, to by bola dobrá relácia: Ako vznikol Fico.“

Vyššie uvedené príklady teda dokumentujú, že v diskusii dochádzalo k názorovým výmenám a v rámci nich aj k rôznym pohľadom na témy. Reláciu tak nemožno vnímať ako jednostrannú.

3) Podávateľ namieta moderovanie a rámcovanie diskusie: „V niektorých reláciách je diskusia vedená spôsobom, ktorý zvýhodňuje jednu skupinu hostí, používa vopred zarámované otázky, ktoré podsúvajú interpretácie, nevenuje rovnocenný priestor na reakcie všetkým účastníkom. Tým dochádza k narušeniu princípu neustrannosti.“

Z pohľadu dodržiavania zásad vyváženosti a neustrannosti sme v posudzovanom programe zo dňa 26. 11. 2025 nezaznamenali prejavy zvýhodňovania jednej skupiny hostí. Moderátorka kladla otvorené otázky všetkým hosťom, pričom vytvárala priestor na reakcie a doplnenia v diskutovaných otázkach. Nezaznamenali sme systematické zvýhodňovanie žiadneho z diskutujúcich, čo vytváralo predpoklad pre vyváženosť programu. Moderátorkine doplňujúce vstupy smerovali zvyčajne k vysvetleniu, resp. k spresneniu stanovísk, nie k presadzovaniu vlastného názoru. Z jej strany sme takisto nezaznamenali hodnotiace komentáre, ktoré by zreteľným spôsobom narušili neustrannosť.

Vzhľadom na námietku podávateľa uvádzajúcu „vopred zarámované otázky, ktoré podsúvajú interpretácie“ konštatujeme, že sme v programe nepostrehli otázky, ktoré by bolo možné charakterizovať ako manipulatívne či predpojaté.

4) Podávateľ namieta „riziko zavádzania verejnosti“: „Ak je relácia prezentovaná ako odborná a vyvážená, no výber hostí je výrazne nevyrovnaný alebo ideovo homogénny, môže to u divákov vytvoriť skreslený dojem, že prezentovaný názor je spoločenským či odborným konsenzom. Navyše, niektorí hostia sú dlhodobo prítomní aj v médiách známych šírením neoverených alebo sporných informácií, čo zvyšuje potrebu vyváženého zastúpenia a kritickej oponentúry zo strany moderátorky, ku ktorej ale nedochádza. Pozývanie takýchto hostí je pritom v priamom rozpore s poslaním verejnoprávnej televízie, ktorým má byť objektívne, overené a všestranné informovanie verejnosti.“

Ako sme už konštatovali vyššie v texte, program z 26. 11. 2025, s prítomnosťou dlhoročných vrcholných politických predstaviteľov SR (súčasných aj minulých), ktorých účasť sa spája s mnohými diskusnými formátmi verejnoprávneho vysielateľa, možno podľa nás hodnotiť ako vyvážený. V relácii sme nepostrehli faktické tvrdenia, ktoré by boli zjavne nepravdivé a v rozpore s overiteľnými informáciami. V monitorovanom programe sa prezentovali spravidla široko medializované informácie - ohľadne záležitostí súčasného volebného obdobia, resp. predchádzajúcich vlád - pričom k nim nezazneli také poznatky, ktoré by boli kategoricky nové, a s ktorými by široká verejnosť už nebola predtým oboznámená.

Celkovo tak konštatujeme, že sme v programe nezaznamenali nedostatky, ktoré by zakladali podozrenie pre možné porušenie ustanovenia § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.

* * *

Odpovede s Ankou Žitnou z dňa 3. 12. 2025

Hlavnou témou posudzovaného diskusného programu z 3. 12. 2025 boli súdne spory medzi politikmi na Slovensku. V úvode programu bola odvysielaná dokrútka, v rámci ktorej bola divákovi stručne predstavená téma diskusie: *„Politik musí zniesť na svoju adresu omnoho tvrdšiu kritiku než bežný občan. Potvrdzuje to náš Ústavný súd aj Štrasburg. Hranica je však jednoznačná, ak niekto šíri konkrétne klamstvá o súkromí, majetku alebo trestnej činnosti, ktoré nemá podložené, prekračuje čiaru. Problémom je aj dehumanizácia či označovanie ľudí prívlastkami zo zvieracej ríše. Riešenie danej situácie stojí a padá aj na rýchlosti súdov. Kým sa ochrana osobnosti bude riešiť dlhé roky, verejný priestor zostane plný nepodložených výrokov a obvinení.“*

Následne moderátorka A. Žitná predstavila hostí: advokáta – odborníka na ochranu osobnosti Tomáša Langeru, poslanca NR SR za Progresívne Slovensko Jaroslava Spišiaka, poslanca NR SR za SMER – SD Jána Mažgúta a advokáta a poradcu premiéra R. Fica Davida Lindtnera.

Diskusia sa vyvíjala od úvodného predstavenia témy k hlbšej analýze, s prechodmi medzi teoretickými otázkami, osobnými skúsenosťami a konkrétnymi prípadmi. Moderátorka aktívne určovala priebeh diskusie, prerušovala dlhé monológy, nastroľovala a premostňovala témy.

V úvode moderátorka spomenula viaceré prípady súdnych sporov medzi politikmi (napr. súd Matovič vs. Fico o účtoch na Belize, Plaváková vs. Huliak, Kolíková vs. Bartek). Následne po predstavení hostí, otvorila diskusiu otázkou, či sú súdne spory súčasťou politického boja. T. Langer uviedol, že súdne spory sú čoraz častejšie a rozlišuje ich na dôvodné a nevyhnutné na to, aby sa nastavili pravidlá v spoločnosti, a šikanózne. J. Spišiak uviedol, že súdne spory sú realitou, nemalo by to tak byť, ale sú to samotní voliči, kto očakáva ostrejšiu politickú konfrontáciu. J. Mažgút pripomenul, že politický boj zachádzajúci do osobných invektív a urážok nie je špecifikom Slovenska, ale je to celoeurópsky fenomén, ktorému napomohla anonymita sociálnych sietí. D. Lindtner vidí základný problém v kultúrnosti politického prejavu a napätá atmosféra v spoločnosti vyplýva z toho, že verejnosť a ľudia kopírujú správanie politikov.

Moderátorku zaujímalo, kde je hranica slobody prejavu, resp. kritiky, ktorú politik ešte musí zniesť a kedy sa už má súdiť. Hostia odpovedali na základe osobných skúseností, právneho pohľadu a etických princípov. Podľa T. Langeru je takáto hranica ťažko určiteľná a nie je jasne definovaná v zákone, ale vychádza z judikatúry súdov (rozhodnutí Ústavného súdu a EŠLP). Prejav je neprípustný, ak prekročí slobodu prejavu a zasiahne do práv iného (napr. dehumanizácia, vulgárne útoky). Politici by sa mali súdiť, keď je to nevyhnutné na vymedzenie pravidiel, a súdy sú jedinou inštanciou na rozhodnutie. Vyslovuje sa proti zneužívaniu trestných oznámení na zastrašovanie novinárov a aktivistov, ale žaloby na ochranu osobnosti v istých prípadoch schvaľuje (ak nefunguje spoločenská samoregulácia – napr. kauza „suka“).

Podľa J. Spišiaka politik musí zniesť viac ako bežný občan, lebo to patrí k remeslu. Uviedol, že je imúnny voči útokom kvôli svojej strane alebo funkcii. Ako bývalý policajt zažil žaloby, ale sám nikoho nežaloval, lebo verí, že česť sa nedá vysúdiť (prehra na súde môže urobiť z útočníka ešte väčšieho hrdinu). Hranica je pri dehumanizácii a dehonestácii, čo je neprípustné. Dotknutá osoba (politik) sa má súdiť najmä, ak útoky zasahujú komunitu (napr. menšiny ako LGBT) a chrániť tak ani nie seba, ale tú komunitu. Celkovo J. Spišiak uprednostňuje skôr mimosúdne dohody a sebareflexiu.

Podľa J. Mažgúta politik musí zniesť viac (zásah do súkromia, kritiku), najmä ak je verejne činný, ale hranica je tam, kde končí rovnaký meter a začína dvojité. Platí tiež, že tvoja sloboda končí tam, kde začína moja. Zniesť to, kým sa to týka len jeho osobne, ale súdiť sa, ak útoky zasahujú rodinu, okolie alebo vedú k dehumanizácii (napr. výzvy ako "keď vidíš smeráka, dehumanizuj ho"). Zdôrazňuje prevenciu – nespoliehať sa na súdy, ale správať sa ako ľudia, nie ako politici.

Podľa D. Lindtnera hranica závisí od individuálneho hodnotového nastavenia (z výchovy, kultúry, náboženstva). Politik musí zniesť viac, ale nie vulgárne útoky (napr. "mydlenie barana"). Nestotožňuje sa s prenesením rozhodovania výlučne na súdy kvôli ideologickej zaujatosti sudcov (spomína kritiku Európskeho súdu pre ľudské práva za tzv. justičný aktivizmus) a nejednotnej judikatúry. Poukazuje na nevhodné správanie politikov, ktoré potom občania kopírujú. Uprednostňuje civilné právo pred kriminalizáciou a súdenie sa považuje za spôsob nastavenia hraníc.

V druhej polovici diskusie moderátorka otvorila otázku, čo má byť cieľom súdenia sa, čo chce alebo by mal chcieť politik, ktorý sa súdi, dosiahnuť.

T. Langer si myslí, že cieľom je odkaz voličom a oponentom – ukázať, že sa politik bráni, má pravdu alebo chce sťažiť život kritikom (napr. autocenzúra médií cez vysoké žaloby nad 100 tisíc eur). Kritizuje šikanózne žaloby na zastrašenie novinárov alebo opakované trestné oznámenia za ohováranie, ktoré nútia ľudí (novinárov, aktivistov) chodiť na výsluchy. V závere zdôrazňuje, že náhrada nemajetkovej ujmy (peniaze) má satisfakčnú funkciu (uspokojenie obete) a preventívnu (odradenie od recidívy), môže byť vysoká, ak ujma je veľká (napr. hrozby, ochranka pre deti). Vyslovuje sa proti zneužívaniu trestného práva, uprednostňuje v tomto kontexte civilné žaloby a predžalobné výzvy.

J. Spišiak rozlišuje v kontexte moderátorkou položenej otázky 2 typy útokov na politikov: dehumanizácia a útoky na dôstojnosť (treba podľa neho riešiť občianskoprávne, nie trestnoprávne) vs. nepodložené obvinenia (ako Ficove účty na Belize – možno riešiť trestnoprávne, ak je úmysel). Cieľom súdenia sa politikov by nemalo byť kriminalizovanie oponentov, ale očistenie mena cez civilné spory. Ako bývalý policajt uprednostňuje mimosúdne dohody (napr. jeho prípady s Lučanským, kde sa dohodli na ospravedlnení mimo súdu). Nevidí v peniazoch prioritu, ale v uznaní chyby a sebareflexii – súd by mal viesť k tomu, že porazený uzná chybu ("pomýlil som sa").

J. Mažgút uviedol, že on sám sa zatiaľ nesúdil, avšak cieľom by mala byť prevencia agresivity a nebolo dovolené si robiť (resp. hovoriť) čokoľvek. Tiež by sa nespoliehal na súdy ako automatické riešenie. Vidí v sporoch riziko eskalácie (od verbálnej agresivity k fyzickej), takže cieľom je nastaviť hranice predtým, než dôjde k súdu. Kritizuje dvojité metery (napr. výroky ako "keď vidíš smeráka, dehumanizuj ho" vs. iné žaloby). Ak by sa súdil, išlo by o ospravedlnenie a očistenie mena, nie primárne o peniaze. Kladie dôraz na etiku ("správajme sa ako ľudia").

Pre D. Lindtnera forma odškodného (peniaze alebo ospravedlnenie) nie je dôležitá. Dôležité je rozhodnutie súdu z hľadiska určenia, čo už je „za hranou“. Ak je ujma veľká (napr. likvidácia firmy, rozpad vzťahov), môže ísť o finančné odškodnenie, ale podstatné je nastavenie hraníc súdom. V prípadoch ako Belize vidí v žalobách obranu pred útokmi na získanie politických bodov. Uprednostňuje civilné právo pred kriminalizáciou (trestné oznámenia len ak je to nutné), ale obhajuje ich, ak informácia je lživá a predstavuje hlboký zásah do práv. V závere sa zhodne s T. Langerom, že netreba zneužívať trestné právo, ale pripúšťa, že sám podáva oznámenia v prípadoch, kde to považuje za oprávnené.

* * *

1) Podávateľ namieta nejasnú a netransparentnú voľbu hostí: „V predmetnej relácii absentuje uvedenie redakčného tímu, dramaturgie a osôb zodpovedných za výber hostí. Divák tak nemá možnosť zistiť: kto výber hostí vykonal, podľa akých kritérií sa tak stalo, či bol proces výberu odborný a nestranný. Takáto miera netransparentnosti je v reláciách, ktoré riešia spoločensky citlivé a politicky exponované témy, problematická a môže podkopávať dôveru verejnosti.“

V rámci monitoringu programu zo dňa 3. 12. 2025 sme nezaznamenali odvysielanie informácií o redakčnom tíme, dramaturgii a osobách zodpovedných za výber hostí. Na konci programu bol odvysielaný iba titulok: *vyrobil Panoptikum film, s.r.o. pre © Slovenská televízia a rozhlas 2025*. V súvislosti s predmetnou námietkou je však potrebné uviesť, že pre vysielateľa v tomto smere zo zákona č. 264/2022 Z. z. nevyplývajú žiadne povinnosti, teda nie je jeho povinnosťou v súvislosti s vysielaním programov zverejňovať predmetné informácie.

2) Podávateľ namieta nerovnováhu v zastúpení názorových prúdov: „V relácii pravidelne dochádza k situácii, v ktorej je väčšina hostí z rovnakého politického alebo ideového spektra, pričom tzv. „pluralita“ je vytvorená len formálne prítomnosťou jedného opozitného alebo odborného hlasu. Toto má za následok: prevahu jedného naratívu už od začiatku diskusie, nerovnováhu v časovom a argumentačnom priestore, vytváranie dojmu „vyváženia“, ktoré však v skutočnosti neexistuje. Tým môže dochádzať k porušeniu povinnosti zabezpečiť objektívne, overené a všestranné informovanie, ako to vyžaduje zákon č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách.“

V diskusii boli zastúpení štyria hostia z dvoch názorových, resp. politických táborov. Dvaja politici – J. Mažgút zo Smeru – SD, J. Spišiak z Progresívneho Slovenska a dvaja advokáti – D. Lindtner a T. Langer. D. Lindtnera je možné zaradiť do tábora súčasnej vládnej koalície pre jeho väzby na politikov strany SMER – SD. Je poradcom premiéra Fica, zastupuje ho vo viacerých súdnych sporoch (účty na Belize, atentát). Zároveň je spolu s ministrom obrany za SMER – SD R. Kaliňákom spoločníkom v tej istej advokátskej kancelárii. Advokát T. Langer je zase z prostredia tretieho sektora (dlhodobo poskytuje *pro bono* právne poradenstvo pre popredné slovenské mimovládne organizácie), avšak zastupuje klientov z opozičného spektra (napr. poslankyňu Progresívneho Slovenska L. Plavákovú v prípade vulgárneho útoku R. Huliaka - kauza „suka“) a čo sa týka jeho v diskusii prezentovaných postojov, tie boli vo viacerých prípadoch polemické k postojom J. Mažgúta a D. Lindtnera.

Do slovnej výmeny sa T. Langer dostal s J. Mažgútom v otázke diskutovaného výroku *Keď stretnete smeráka, dehumanizujte ho*.² J. Mažgút tento výrok spomenul ako príklad „dvojitého metra“, keď na jednej strane sa politici žalujú za výroky ako „suka“ (odkaz na prípad L. Plavákovvej, ktorú T. Langer zastupuje) a na druhej strane dochádza k „dehumanizácii“ celého voličského tábora („smerákov“). Moderátorka sa v tejto súvislosti obrátila na T. Langeru s otázkou, či by tento prípad zastupoval ako žalobca. Langer uviedol, že určite nie, lebo išlo o všeobecný výrok a ako žalobca by tento prípad nevyhral. Na to reagoval J. Mažgút a medzi oboma hosťami vznikla slovná výmena:

J. Mažgút: „*Toto ja sa nechcem priečiť...*“

T. Langer: „*Nevyhrali by ste ten spor, pretože by ste neboli aktívne legitimovaný.*“

J. Mažgút: „*...ste advokát, ja som politik, ale v prvom rade som občan. Mňa sa to dotklo, mňa ako smeráka sa to dotklo a vy ako advokát mi povieť, že nevyhrali by ste? Jak že by som nevyhral. Tak niekto niekto priamo vyzýva túto spoločnosť a ešte raz, ja by som argumentoval aj tým, že jednoducho niekto vyzýval a hecoval túto spoločnosť do takého momentu, že 15. mája 2024 sme boli niečoho svedkami a teraz v tom, v tej istej súvislosti, v tom istom kontexte práve tí novinári, ktorí sa z tejto situácie nepoučili, opätovne vyzývajú na niečo takéto a opätovne vyzývajú a hecujú spoločnosť k tomu, pretože nerešpektujú...*“

T. Langer: „*Skízavate do politiky.*“

J. Mažgút: „*...pretože nerešpektujú mňa ako zástanca nejakého politického názoru, nejakej ideológie nejakých hodnôt a tak ďalej...*“

T. Langer: „*Toto nie je odborný argument, čo ste povedali... to je politický argument.*“

T. Langer tiež oponoval postojom D. Lindtnera, čo sa týka nezávislosti a nestrannosti súdov pri sporoch o ochranu osobnosti. Tému otvoril D. Lindtner, keď uviedol, že do rozhodovania sudcov vstupuje ich hodnotové/ideologické nastavenie a v skutkovo podobných prípadoch padajú odlišné rozhodnutia podľa toho, ktorý senát/sudca prípad dostane. Inštitucionálna nezávislosť, nestrannosť a nezaújatosť súdov je podľa neho iba ilúzia. Uviedol tiež, že judikatúra Ústavného súdu SR aj Európskeho súdu pre ľudské práva (ESĽP) je mimoriadne kontroverzná a nejednotná. Poukázal na „justičný aktivizmus“ ESĽP. T. Langer odmietol Lindtnerov pohľad:

T. Langer: „*Odborne by som rád zareagoval, že je veľmi nebezpečné a ja si dovoľím nesúhlasiť s tým, aby sme spochybňovali nezávislé súdy. Lebo súdy ak nie sú nestranné, nezávislé a kompetentné, tak nemôžeme hovoriť o právnom štáte. A tie súdy nielen také majú byť, ale majú sa aj tak javiť. A my musíme veriť, že také sú. V opačnom prípade naozaj to je krok k strate právneho štátu a k strate dôvery v justíciu...*“

T. Langer tiež vyjadril výhradu k Lindtnerovmu postoju, že spory (ako ochrana osobnosti) by sa mali riešiť skôr odstraňovaním príčin v spoločnosti, než spoliehaním sa na súdy (z dôvodu ich údajného ideologického zafarbenia):

T. Langer: „*Podstatnejšia moja výhrada ale smeruje k inej časti prejavu predrečníka, a to, že či tieto spory o ochranu osobnosti, povedzme medzi politikmi alebo politici verus médiá a podobne, majú riešiť*

² V programe nezaznelo meno novinára - autora výroku, avšak je verejne známe, že tento výrok pochádza z komentára P. Schutza pre denník SME.

súdy, alebo či si to má vyriešiť spoločnosť sama, povedzme v rámci nejakých spoločenských noriem. No zachytil som takéto názory, že povedzme spoločnosť by mala vypudiť zo seba, alebo odsúdiť morálne a inak tie osoby, ktoré sa správajú naozaj odsúdeniahodne, nemorálne proti tým spoločenským normám. Ale ono to bohužiaľ minimálne od toho roku 2020, ako pozorujeme v právnej praxi, už naozaj prestáva fungovať. Tá spoločnosť zdivočela...”

V závere diskusie T. Langer vyslovil voči D. Lindtnerovi výčitku z nekonzistencie v prístupe k podávaniu žalôb na ochranu osobnosti a trestných oznámení:

T. Langer: „Záver je určite z mojej strany, že netreba zneužívať inštitúty trestného práva. To znamená bezdôvodne podávanie trestných oznámení na názorových oponentov alebo novinárov, ktorí hovoria niečo, čo sa mi nepáči. To má byť posledná inštancia. Ľudia majú využívať právo na opravu. Nevyužívajú. Môžu využiť žalobu na ochranu osobnosti, predžalobné výzvy. Namiesto toho dávajú trestné oznámenia. Zhodli sme sa s pánom Lindtnerom, že... on povedal takisto, že je to niečo, čo nepodporuje, kriminalizáciu inej osoby. Ale musím povedať, že vy napríklad ste v tomto nekonzistentný, lebo vy podávate trestné oznámenia na novinárov ako fyzická osoba, nie za klientov...”

Ako sme teda konštatovali vyššie, v diskusnom programe boli zastúpení predstavitelia dvoch táborov: – vládneho (resp. konzervatívneho) tábora – Mažgút, Lindtner, a tábora opozičného (resp. liberálneho); – Spišiak, Langer.

Čo sa týka stručnej, rámcovej charakteristiky oboch táborov z hľadiska postojov k diskutovaným témam, vládny tábor kládol dôraz na prevenciu a etiku namiesto súdov, kritizoval dvojité meter v justícii a médiách, poukazoval na európsky rozmer spoločenskej agresivity. Opozičný tábor kládol dôraz na ochranu menšín (napr. LGBT), zdôrazňoval úlohu súdov ako nástroja na nastavenie pravidiel, vyslovil sa proti dehumanizácii, atď.

Nie je podľa nás možné tvrdiť, že by jeden z táborov v rámci diskusie dominoval či už z hľadiska priestoru (časového rozsahu prezentácie), alebo čo sa týka prevahy konkrétneho naratívu. Každý z uvedených hostí dostal v diskusii dostatočný priestor na prezentáciu vlastných postojov na všetky diskutované témy. Zároveň vyššie uvedené príklady dokumentujú, že v diskusii dochádzalo k názorovým výmenám a polemikám a nemožno ju vnímať ako jednostrannú.

Je tiež potrebné zdôrazniť, že diskusia mala prevažne odborný a vecný charakter, nie politický, a zaznievali v nej prevažne argumenty odborného charakteru, nie politické stanoviská.³

3) Podávateľ namieta moderovanie a rámcovanie diskusie: „V niektorých reláciách je diskusia vedená spôsobom, ktorý zvyhodňuje jednu skupinu hostí, používa vopred zarámované otázky, ktoré podsúvajú interpretácie, nevenuje rovnocenný priestor na reakcie všetkým účastníkom. Tým dochádza k narušeniu princípu nestrannosti.”

Z pohľadu dodržiavania zásad vyváženosti a nestrannosti sme v posudzovanom programe zo dňa 3. 12. 2025 nezaznamenali prejavy zvyhodňovania jednej skupiny hostí. Ako sme konštatovali vyššie, všetci hostia dostali dostatočný priestor na prezentovanie vlastných postojov ku všetkým diskutovaným témam. Moderátorka diskusiu aktívne viedla a udeľovala slovo hosťom:

A. Žitná: „Páni, videli sme úvod, idem in medias res. Sú súdne spory súčasťou politického boja? Pán Langer začnite vy.”

...

A. Žitná: „Ďakujem. Pán Spišiak?”

...

A. Žitná: „Ďakujem. Pán Mažgút, vy to ako vidíte?”

...

A. Žitná: „O tom budeme hovoriť neskôr. Myslím, že teraz dáme slovo ešte poslednému v poradí, advokátovi Davidovi Lindtnerovi. Páči sa.”

...

³ Za výnimku možno považovať vstup J. Mažgúta v závere diskusie ohľadne diskutovaného výroku *Keď stretnete smeráka, dehumanizujte ho*. T. Langer a aj moderátorka J. Mažgúta následne upozornili, že používa politickú argumentáciu.

A. Žitná: „Kde je tá hranica, že čo ešte si povieme, že dobre, toto znesiem, mávnem rukou, a kde už je tá hranica, pán doktor Langer, že už tu teda naozaj nie a vy aj poviete možno svojmu potenciálnemu klientovi, že už sa bráňte?“

...

A. Žitná: „Pán Spišiak, vy ste ako politik, keď sa hovorí, že politik musí zniesť, ale ako aj je taký úzus. Kde by už bola vaša hranica, povedzme, že čo z toho by ste už nezniesli a povedali by ste, že a dost?“

...

A. Žitná: „Pán Mažgút, vy ste boli dlhé roky predtým hovorca, pôsobili ste... hovorca je presne ten človek, ktorý musí tak troška vyvažovať a komunikovať, aj keď sa mu to veľmi nepáči. Kde boli také vaše hranice, keď ste možno aj svojmu... osobe, ktorej ste robili hovorcu, alebo proste strane, inštitúcií, kde ste povedali, že toto ešte vydrž, toto ešte necháme tak, ale už tuto sa ideme súdiť?“

...

A. Žitná: „Pán doktor Lindtner, kde je tá hranica, možno, lebo tu hovoríme o tom, že výroky, že niečo zniesť, ale niekde tá hranica asi je? Kde ju vidíte vy?“

...

A. Žitná: „Pán Spišiak, vy ste konkrétne takýto nejaký prípad mali, na vlastnej koži zažili?“

...

A. Žitná: „Pán Mažgút...“

...

A. Žitná: „Skúste.“

...

A. Žitná: „...pán Mažgút, chceli ste reagovať.“

...

A. Žitná: „Povedzte.“

...

A. Žitná: „...A kedy je to už také, že ten človek si môže pýtať peniaze, prípadne veľa peňazí, pán doktor?“

...

A. Žitná: „Vy ako bývalý policajt možno k tomu by ste mohli povedať... lebo presne to, čo ste hovorili, pán doktor, vy ako policajt, bývalý policajt, bývalý policajný prezident, ste sa na to ako pozerali?“

...

A. Žitná: „Tuto pán Mažgút na mňa pozerá, že by rád reagoval.“

...

A. Žitná: „Dajme mu priestor.“

...

A. Žitná: „Pán Mažgút, vy ste chceli reagovať na toto v tomto kole ešte, podťe.“

...

A. Žitná: „Pán doktor, ako... prepáčte, ja si to chcem verifikovať ešte z pohľadu ďalšieho advokáta, ktorý tu sedí, lebo je to zaujímavé. Ako to vidíte vy?“

...

A. Žitná: „Pán Lindtner, čo si myslíte vy ako, možno aj ako bývalý sudca?“

...

A. Žitná: „Povedzte.“

...

A. Žitná: „Ja vás teraz tuto zastavím, lebo idem do pléna, tuto k pánovi Spišiakovi. Chceli ste na to reagovať.“

...

A. Žitná: „Povedzte.“

...

A. Žitná: „Pán Langer, aký je z tohoto záver celý?“

...

A. Žitná: „Ideme k záveru, pán Lindtner, čiže...“

...

A. Žitná: „Počkajte.“

Moderátorka vstupovala do vyjadrení hostí, argumentovala s nimi, resp. konfrontovala ich s argumentmi spoludiskutujúcich. Určovala témy a tematicky usmerňovala diskusiu:

A. Žitná: „Ja by som to teraz vlastne premostila k tej ďalšej časti...”

...

A. Žitná: „Vrátime sa naspäť do prípadov.”

...

A. Žitná: „Viete, ale to hovoríte o súperovi, ale toto sú už akože nekalé praktiky.”

...

A. Žitná: „Skúsme to uchopiť troška tak konkrétnejšie, lebo aby sme vedeli, o čom hovoríme.”

...

A. Žitná: „Ideme, budeme teraz reagovať na to, alebo, lebo pôjdeme do konkrétnych vecí, ja sa vás budem pýtať na konkrétne prípady, ktoré zastupujete, ale povedzte.”

...

A. Žitná: „Číže tu sa nezhodnete.”

...

A. Žitná: „...hej... to je to, čo povedal pán Spišiak pred chvíľou, že ako keby takýto človek ešte má nejaký svoj fanklub, ktorému sa to páči, že on takto reaguje.

...

A. Žitná: „Viete, ale v tom je to možnože také to, čo tu sa o tom budeme rozprávať, že v slušnej spoločnosti, ako povedal pán Lindtner, keď máme nastavené nejaké nejaké hranice, aj niekoho sa dotkneme niečím, nejakým výrokom, tak ako nie je hanba povedať pardon. Hej? A tým pádom by sme nepotrebovali súdy.”

...

A. Žitná: „...prepáčte... ja to chcem posunúť...”

...

A. Žitná: „Číže, ale teraz to posuniem ďalej, prepáčte, už to posuniem ďalej, aby sme išli ku konkrétnym veciam, lebo...”

...

A. Žitná: „To je, to je práve to, o čom tu hovoríme, že kde sú hranice. Ale teraz, videli sme nejaké súdne spory. Všetci, teda vy dvaja páni, ktorí ste tu ako advokáti, vy zastupujete médiá proti politikom, častokrát, zastupujete poslankyňu voči výrokom jej kolegu, súčasnosti už ministra. Pán Lindtner, vy zastupujete premiéra napríklad v tej kauze, kde Igor Matovič povedal, že na Belize má pán Fico nejakých 700 alebo 670 miliónov, čo teraz na prvom stupni vyhral. Pri týchto súdnych sporoch vidíme dve veci, aspoň teda nás ako médiá čo zaujíma, je, že čo vlastne ten politik, ktorý sa súdi, chce dosiahnuť.”

...

A. Žitná: „Tu by som preskočila možno na pána Lindtnera, lebo... prepáčte pán Mažgút, keď ste sa nesúdili, tak ste teraz, ťaháte za kratší koniec povrazu. Ale nie, lebo, lebo sme tu na tom Belize a to je to, čo hovoril pán Spišiak, že na jednej strane, že to už nie je urážka, že to už je uvedenie údajov, ktorý by som mal vedieť dokázať.”

...

A. Žitná: „Dobre, ale ja som položila otázku na úvod, že teda ospravedlnenie alebo peniaze, odškodné.”

...

A. Žitná: „Počkajte, poďme naspäť... pán Mažgút, ja vás chápem, ale máte politický argument.”

...

A. Žitná: „Ja si to budem toto verifikovať. Pán doktor hovorí, že nie, že s týmto by ste nevyhrali.”

...

A. Žitná: „Myslím, že chápeme, o čo ide, hej, že zrkadlia. Tí ľudia v civilnej spoločnosti zrkadlia politikov.”

...

A. Žitná: „Vidíte, ale tak to nefunguje. Ideme, ideme k záveru...”

...

A. Žitná: „Ja viem. Ideme k záveru. Poprosíme ešte o nejaký stručný záver, zhrnutie toho, lebo počuli sme rôzne názory. Nezhodli ste sa vo všetkom. V niečom ste sa ale veľmi vzácné naozaj zhodli, ak sa to tak dá povedať.“

Podávateľ namietal „vopred zarámované otázky, ktoré podsúvajú interpretácie“.

V kontexte tejto námietky konštatujeme, že v programe sme nezaznamenali otázky, ktoré by sa dali klasifikovať ako otvorene zaujaté alebo manipulatívne. Otázky, ktoré kládla moderátorka hosťom boli prevažne otvoreného a neutrálneho charakteru (napr. „Ako to vidíte vy?“; „Kde je tá hranica“; „O čo vlastne má ísť pri týchto sporoch?“; „Čiže“ - o konštatovaní faktu o prehre Matoviča).

Vyššie uvedené názorové výmeny (Mažgút vs. Langer o dehumanizácii smerákov, Lindtner vs. Langer o nezávislosti súdov) boli vedené vyvážené – moderátorka dávala priestor obojstranným reakciám a nebol zrejmy jej príklon ani na jednu stranu (napr. „Čiže tu sa nezhodnete“; „Pán doktor hovorí, že nie...“).

Celkovo možno konštatovať, že diskusia pod vedením moderátorky Žitnej bola vyvážená. Všetci hostia dostali priestor na reakciu vo všetkých diskutovaných otázkach. Nezaznamenali sme systematické zvýhodňovanie žiadneho hosta, resp. názorového tábora.

4) Podávateľ namietal „riziko zavádzania verejnosti“: „Ak je relácia prezentovaná ako odborná a vyvážená, no výber hostí je výrazne nevyrovnaný alebo ideovo homogénny, môže to u divákov vytvoriť skreslený dojem, že prezentovaný názor je spoločenským či odborným konsenzom. Navyše, niektorí hostia sú dlhodobo prítomní aj v médiách známych šírením neoverených alebo sporných informácií, čo zvyšuje potrebu vyváženého zastúpenia a kritickej oponentúry zo strany moderátorky, ku ktorej ale nedochádza. Pozývanie takýchto hostí je pritom v priamom rozpore s poslaním verejnoprávnej televízie, ktorým má byť objektívne, overené a všestranné informovanie verejnosti.“

Ako sme konšatovali vyššie, program z 3. 12. 2025 možno podľa nás hodnotiť ako vyvážený čo sa týka skladby hostí (Lindtner, Mažgút – vládny tábor; Spišiak, Langer – opozičné spektrum), a aj obsahovo, z hľadiska toho, čo v programe odznelo. Zároveň sme v programe nezaznamenali žiadne kontroverzné, neoverené alebo sporné informácie, ktoré by si potenciálne vyžadovali reakciu moderátorky.

V programe *Odpovede s Ankou Žitnou* odvysielanom 3. 12. 2025 **sme nezaznamenali také nedostatky, ktoré by spochybňovali jeho súlad s ustanovením § 25 písm. b).** Zastúpenie hostí bolo vyvážené a odrážalo aktuálnu politickú polarizáciu na Slovensku (liberálno-demokratický tábor vs. národne-konzervatívny). V programe boli oba tábory zastúpené vyvážené. Moderátorka viedla diskusiu vecne a nestranne, neznevýhodňovala žiaden zo spomenutých táborov.

* * *

ZÁVER:

Na základe uvedených skutočností sa domnievame, že vysielateľ Slovenská televízia a rozhlas odvysielaním programu *Odpovede s Ankou Žitnou* zo dňa 19. 11., 26. 11. a 3. 12. 2025 **neporušil ustanovenie § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.**

Podnet na preverenie navrhujeme posúdiť ako **neopodstatnený**.

Prepis/popis monitorovaného vysielania k Správe o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 264/2022 Z. z. (podnet na preverenie č. 0079/SO/2026, predch. č. 0182/SO/2025)

Monitorované vysielanie: *Odpovede s Ankou Žitnou*

Deň vysielania: 19. 11. 2025

Čas vysielania: 21:05 hod.

Vysielanie bolo monitorované zo záznamu Rady.

časový kód záznamu o cca:

- 21:05 – začiatok programu *Odpovede s Ankou Žitnou*

- 21:55 – koniec programu *Odpovede s Ankou Žitnou*

Moderátorka – „Dobrý večer, sloboda prejavu. Jedna z kľúčových slobôd, ktorú nám priniesla Nežná revolúcia. Slobodou prejavu je vraj aj vulgárny odkaz študenta premiérovi namaľovaný kriedou na ceste. Nie tak dávno však existoval aj zoznam zakázaných názorov, pre ktoré sa na pokyn štátnych cenzorov vymazávali statusy a účty na sociálnych sieťach. Máme tu naozaj slobodu slova, slobodu prejavu a slobodu po prejave? Odpovede na túto otázku budeme hľadať s poslancami Národnej rady Slovenskej republiky Darinou Luščíkovou a Richardom Glückom, odborníčkou na marketing Simonou Bubánovou a politickým analytikom Jánom Baránkom. Vitajte pri sledovaní *Odpovedí s Ankou Žitnou*.“

Redaktor – „Ústava Slovenskej republiky garantuje slobodu prejavu a zakazuje cenzúru. Slovensko je v týchto dňoch popísané kriedou. Nápis, ktorý túto kriedovú revoltu začal, bol vulgárny odkaz študenta premiérovi. Tento výkrik na chodníku je časťou spoločnosti, médií aj politikov oslavovaný ako symbol slobody prejavu a jeho autor je hrdinom týchto dní. Na druhej strane sa práve v čase osláv slobody, ktorú priniesla Nežná revolúcia, objavili dôkazy o šokujúcej štátnej cenzúre z rokov dve tisíc dvadsať až dve tisíc dvadsaťtri. Viaceré slovenské štátne inštitúcie a ich úradníci vtedy podali tisíce podnetov na okamžité vymazanie príspevkov a profilov, ktoré kritizovali vtedajšiu vládnú politiku v oblasti pandémie, očkovania či podpory Ukrajiny. Meriame na Slovensku slobodu prejavu pre všetkých rovnakým metrom?“

Moderátorka – „Dobrý večer, ešte raz. Srdečne vítam v štúdiu mojich hostí. Simonu Bubánovú, dobrý večer.“

Simona Bubánová – „Dobrý večer, ďakujem za pozvanie.“

Moderátorka – „Poslanec Richard Glück, dobrý večer.“

Richard Glück – „Dobrý večer, veľmi pekne ďakujem za pozvanie.“

Moderátorka – „Pani poslankyňa Darina Luščíková, teším sa, že ste prišli.“

Darina Luščíková – „Ďakujem pekne za pozvanie a prajem všetkým dobrý večer.“

Moderátorka – „A komentátor Ján Baránek, ďakujem, že ste prišli.“

Ján Baránek – „Dobrý večer.“

Moderátorka – „Dámy, páni, prvá otázka na úvod. Žijeme v slobodnej krajine, kde sa nikto nemusí báť nahlas povedať svoj názor bez toho, aby potom čakal nejaký postih?“

Simona Bubánová – „Ja by som, z toho komunikačného hľadiska, zatiaľ áno. Vidíme to na tých uliciach, vidíme to na tých nadpisoch, vidíme to, že stále novinári môžu písať čo chcú písať, ak nechcú písať nejaké veci tematicky, ktoré v tom médiu nie sú prípadne akceptované alebo akceptovateľné, tak môžu ísť do iného média. Takže, zatiaľ slobodu slova určite máme.“

Moderátorka – „Pán poslanec.“

Richard Glück – „Pani redaktorka, som veľmi rád, že sa bavíme na tejto pôde práve o týchto témach. Pretože, áno, máme slobodu slova a dovoľm si tvrdiť, že nech Robertovi Ficovi je vyčítané čokoľvek, faktom však ostáva, že nikdy, opakujem ešte raz, nikdy žiadnym spôsobom nevystupoval mocensky proti demokratickým princípom v tejto krajine, pokiaľ bol pri moci. Či už sa bavíme o protestoch, ktoré riadne prebiehajú, či už sa bavíme o slobode slova alebo akejsi slobode tlače. Robert Fico nikdy z pozície moci nebránil týmto demokratickým princípom, pretože si ctí demokraciu, na rozdiel, na rozdiel od

našich politických oponentov. Som veľmi rád, ako pani poslankyňa bude reagovať na tieto veci. Pretože...

Moderátorka – „To necháme na ňu.“

Richard Glück – „Pretože to, čo bolo aj v tejto dokrútkke, že v rokoch dvadsať až dvadsať tri, okrem toho, že boli protesty, rozháňané gumovými projektilmi, vodnými delami, že ich vládni predstavitelia označovali za dezolátov, za opice, atď...“

Moderátorka – „Budeme mať čas to rozobrať. Čiže, máme, alebo nemáme slobodu? Máme, dobre.“

Richard Glück – „Máme, pretože je tu vláda Roberta Fica. Nevládne nám dnes Progresívne Slovensko, pretože to sú najväčší bojovníci proti slobode slova...“

Moderátorka – „Pani Luščiková.“

Richard Glück – „Nie, pani redaktorka, musím dokončiť jednu myšlienku. A potom, samozrejme, budem očakávať a veľmi rád si vypočujem, čo pani poslankyňa povie, pretože to boli ich ľudia, to boli ľudia z Progresívneho Slovenska, ktorí zastupovali tie najvyššie funkcie. Hovorím teraz o úradníckych funkciách, či už na úrade vlády, či už na ministerstve zahraničných vecí, ministerstve obrany, ministerstve vnútra a ďalších štátnych inštitúciách. A nahlasovali, nahlasovali občanov, nahlasovali opozičných politikov za účelom, aby boli vymazaní.“

Moderátorka – „O tomto budeme hovoriť.“

Richard Glück – „O hodnotových témach, ja nehovorím o hoaxoch. Tu má niekto iný názor na vstup Ukrajiny do NATO...“

Moderátorka – „Uzavriem to, lebo to je úvodná...pán poslanec, budeme sa rešpektovať. Takto sme sa dohodli, že budeme rešpektovať jeden druhého.“

Richard Glück – „Áno, nech sa páči.“

Moderátorka – „Pani poslankyňa, máme, nemáme slobodu prejavu a slobodu po prejave?“

Darina Luščiková – „Jednoznačne na Slovensku zatiaľ platia zákony, ktoré nám zabezpečujú slobodu prejavu a ja som presvedčená, a my v Progresívnom Slovensku sme presvedčení, že nikto po týchto zákonoch nepošliape. V každom prípade treba povedať, že vytvára sa tu atmosféra strachu, kedy po tom prejave sú osoby perzekvované, tak, ako sa to stalo študentovi z Popradu a bol predvedený za nápis, ktorý sa nám síce nemusí páčiť, ktorý bol možno vulgárny, ktorý naozaj presahoval nejaký rámec slušnosti, ale to neznamena, že za tento nápis mal byť predvedený políciou a mal byť vyvedený z vlastnej triedy. A toto, o tomto hovoril aj pán ombudsman Dobrovodský, že prejav vôle a prejav a slobodný prejav má byť to, čo je naozaj garantované, a čo nemôže byť postihované takto a perzekvované, pretože vyvoláva strach.“

Moderátorka – „Pán Baránek.“

Ján Baránek – „Ja s údivom počúvam pani kolegyňu, všetka česť. Slobodu prejavu nemáme. Ide o to totižto, že čo je sloboda prejavu, hej? Ak sa bavíme o slobode prejavu pre novinárov, tak tú máme. Ale ak sa bavíme o slobode prejavu pre občanov, tak tú nemáme. Ja vám poviem príklad. Keď vtrhlo Rusko na Ukrajinu, ja som zverejnil tie logá pluku Azov, ktorý je mimochodom regulárnou súčasťou ukrajinskej armády. A to logo, alebo tie symboly sú prevzaté od SS divízie Das Reich. Jeden jej prápor potlačil Slovenské národné povstanie, potom divízia Das Reich potlačala hnutie odporu...“

Moderátorka – „Ako sa to týka našej témy?“

Ján Baránek – „No, týka sa to tak, že mi to vymazali. Z Facebooku a dostal som upozornenie, že môj účet bude zmazaný.“

Simona Bubánová – „A to sa sťažujeme na Metu alebo na Zuckenbergu, alebo na koho?“

Ján Baránek – „Ale, prosím vás, Meta nepôsobí na Slovensku, pani kolegyňa? Meta pôsobí v Európe.“

Moderátorka – „Dobre. Myslím si, že na Metu sa dostaneme. To, si nechajme na neskôr.“

Ján Baránek – „Prepáčte, pardon, aby som to dokončil. Slobodu prejavu my dnes nemôžeme chápať len pre novinárov. Tým, že máme sociálne siete, ktoré sú globálne, my ju musíme chápať aj na sociálne siete. Predsa pluk Azov je v USA zadefinovaný ako teroristická organizácia. Má vyslovene nacistické symboly...“

Moderátorka – „Vráťte sa k našej téme, slovenskej.“

Ján Baránek – „A sloboda prejavu je to, že nemôžem povedať pravdu? Ale to mi naschvál vymazali.“

Moderátorka – „Dobre, ale váš pohľad je, že nemáme slobodu prejavu, pretože médiá áno, občania nie.“

Ján Baránek – „No jasne že nemáme. Ako čo je to za slobodu prejavu, že tu máme x celoplošných médií, ktoré majú jeden názor, ktoré majú jeden názor? Akonáhle budem...”

Moderátorka – „Neviem. Sú rôzne médiá, ktoré majú rôzne názory. Ja som toho príbehom.”

Ján Baránek – „Ale to nie sú celoplošné, pozor. To, že vy ste tu teraz, to je otázka pár týždňov alebo mesiacov. Ale čo sa tu dialo od roku 20?”

Moderátorka – „Na to všetko sa dostaneme, ale ja chcem teraz premostiť, lebo povedali sme si v úvode, máme, nemáme.”

Ján Baránek – „Nemáme slobodu prejavu. Pre žurnalistov áno, pre občanov ako takých, my slobodu prejavu nemáme.”

Moderátorka – „Nedohodli ste sa na tom, či máme alebo nemáme? Aj to je diskusia.”

Ján Baránek – „Nemáme. A to nie je zásluha Ficovej vlády, ani vina Ficovej vlády. Je to vec Európskej komisie.”

Moderátorka – „Budem pokračovať. Dobre, pán Baránek?”

Ján Baránek – „Nech sa páči.”

Moderátorka – „Minulý týždeň v Poprade, respektíve minulý týždeň? Áno. Kriedová revolúcia sa začala u vás. Vy ste boli takou prvou protagonistkou, kde ste sa objavili vedľa, vedľa študenta Michala Spina. Bolo to také zvláštne, že videli sme videá. Čo sa tam dialo? Ako, skúste mi povedať, že ako ste sa vy ocitli pred tou školou, na tom mieste, a akým spôsobom ste vlastne interagovali. Vy ste sa poznali s tým študentom, však?”

Darina Luščiková – „Nie, nie, v žiadnom prípade sme sa nepoznali.”

Moderátorka – „Videli sme tie obrázky, že on chodil na tie vaše akcie. Dobre, vy možno.”

Darina Luščiková – „Ja rozumiem, ale veď pán Richard Glück to musí potvrdiť. Vy poznáte každého, kto je na vašich akciách?”

Moderátorka – „A vy ste mali takú komornú akciu, ale nevadí. Dobre, nepoznali ste sa.”

Darina Luščiková – „Nebola komorná, myslím, že to bola predvolebná akcia, kde bolo asi 40, päťdesiat ľudí, ktorý sa ...”

Moderátorka – „No, to je ešte komorná, v porovnaní s námestím je to komorná.”

Darina Luščiková – „Určite. Ale ja si nepamätám štyridsať, päťdesiat ľudí, ale so všetkou úctou, ja si veľakrát nepamätám nikoho, kto mi je predstavený.”

Moderátorka – „Čiže v to ráno pred gymnáziom, vy ste sa tam ocitli nejako, skúste nám možno popísať tú atmosféru toho miesta vtedy.”

Darina Luščiková – „Ja som sa tam neocitla. Ja som si to vyslovene večer naplánovala, že pôjdem podporiť študentov, pretože na to gymnázium popradské chodila moja dcéra. Veľmi citlivo som vnímala tú situáciu, ktorá v Poprade vznikla. Ľudia mi písali, ľudia komunikovali cez siete, že nesúhlasia s návštevou Roberta Fica. A keďže my sme poznali a poznáme, ako sa Robert Fico vyjadroval k študentom, ktorí majú vlastný názor, vyjadruje sa o študentoch ako Sorosových deťoch a nemám pocit, že sa vyjadruje s úctou alebo im dáva tú dôstojnosť, ktorá študentskému stavu náleží, tak som si povedala, že ja pôjdem natočiť video, ktoré som si naozaj dopredu pripravila. Natáčala som tam video, natáčal ma môj manžel, nie je pravda, že tam nikto nebol. Bol tam môj manžel, okrem iného, prišiel tam pre mňa vtedy neznámy človek a neznámy mladý muž a písal niečo kriedou na zem. Ja som sa išla pozrieť, čo to je. V tom momente vyšla zo školy pani riaditeľka, ktorú som taktiež v tom čase vôbec nepoznala. Nevedela som, že ide o pani riaditeľku a začala upozorňovať mladého muža, musím povedať, že naozaj slušne, nech to nerobí, že na neho zavolá políciu, respektíve podá trestné oznámenie. Mňa to naozaj šokovalo, pretože ja som bola fakt v šoku z toho, že niekto pri tom prvom nápis, ktorý nebol vulgárny, ktorý iba hovoril o...”

Moderátorka – „Že v tom čase, keď ona prišla, len ten prvý nápis bol a on začínal maľovať ten druhý.”

Darina Luščiková – „Áno, to bolo prvýkrát. Nie, nie, nie. Ten prvý nápis bol, tam povedala pani riaditeľka, že to na pozemku školy, že to tu nemôže písať a mladý muž sa presunul na tú cestu. A vlastne to video, ktoré ste zverejnili, alebo ja už neviem, kto ho zverejnil, naozaj sa v tom strácam, pretože tých videí behá asi dosť, tak tam, keď som išla druhýkrát sa ohraď voči tomu, že, preboha, veď nemôžete volať policajtov, že toto je vlastný názor, tak je tam jasne evidentne vidieť, že ten vulgarizmus tam ešte nebol. Musím povedať, že s vulgarizmom sa naozaj nestotožňujeme. Ja som potom už to ten priestor opustila a išla som si dokončiť vlastné video...”

Moderátorka – „Číže vy ste nevideli ten záver toho, hej?“

Darina Luščiková - „Ja som videla ho až potom, už keď mladý muž odišiel. Lebo ja som sa už venovala potom sama sebe. A venovali sme sa aj policajtom, ktorí potom prišli, pretože prišli dve hliadky. A toto, čo som vám tu teraz povedala, je aj v zápise na polícii, keď to tí policajti, ktorí nás stotožňovali, spolu s manželom niekde uviedli a zapísali. Takže žiaden iný výklad toho je úplne nemiestny. Alebo iný výklad toho je nemiestny a je to klamstvo, ak to niekto vykladá úplne inak.“

Moderátorka – „Dobre, čiže toto máme vysvetlené. Bolo to tak, ako ste povedali. Vy ste potom boli, pán Glück, súčasťou toho ďalšieho výjazdu, lebo vtedy ten piatok, keď sa maľovali tie nápisy, sa diskusia neodohrala, hej? Na tom gymnáziu. Potom bol ten ďalší pokus a vy ste boli pri tom. Aká bola nálada? Možno skúste tak ako bez toho, aby ste sa nejako vzájomne teraz riešili, že kto si o tom čo myslí, aká z vášho pohľadu vládla nálada tam na tom mieste, aké možno čo ste cítili z tých študentov, z učiteľov, ako ste sa cítili vy?“

Richard Glück - „Odpoviem, pani redaktorka. S vaším dovolením by som však chcel zareagovať aj na to, čo povedala túto ctená pani poslankyňa.“

Moderátorka – „Skúste mi odpovedať na moju otázku.“

Richard Glück - „Čiže nemôžeme na seba reagovať.“

Moderátorka – „Môžete na seba reagovať, ale povedzte mi, akú máte vy z toho emóciu.“

Richard Glück - „Ale to je veľmi podstatné pre túto debatu, preto, že pani poslankyňa mala zásadný problém ako typický progresívec, aby študenti v Poprade mali možnosť komunikovať s Robertom Ficom. Navyše, navyše, pani riaditeľka si v tomto prípade splnila všetky zákonné povinnosti. Bol by som rád, aby si všetci riaditelia škôl tieto povinnosti plnili, aj keď sa školy rozhodnú navštevovať iní politici alebo ľudia z mimovládok. To znamená, že si vyžiadala súhlas rodičov, áno? A tuším len 18 percent rodičov povedalo, že si to neželá, áno? To znamená, že tá atmosféra, ktorú ste vy sa snažili vyložiť, že nikto nechce s Robertom Ficom komunikovať, je skrátka lož, pretože 80 percent.“

Darina Luščiková - „Troška ste to prekrútili. Nie, nepovedala som to takto.“

Richard Glück - „Neskáčte mi do reči, pani kolegyňa. Vyše 80 % študentov chcela prísť, zvyšok mali zabezpečený náhradné vyučovanie. Len pani poslankyni z Progresívneho Slovenska to jednoducho vadilo. Vadilo a zhodou okolností mali komorný míting, on sedel v prvom rade, čiže logicky sa nikdy nevideli, ako tvrdí pani poslankyňa. Jasné, že sa poznali, to je bez debaty. Ten človek tam niečo písal a pani poslankyňa bola hrdá, jej sa to páčilo. Totižto progresívcom sa páči, keď sa nadáva Ficovi, lebo proti Ficovi je všetko dovolené.“

Moderátorka – „Povedzte mi ale, tú vašu emóciu. Viete, nie sme v nedeľnej debate, kde sa budete komentovať takto, lebo mne sa to nepáči. Hľadáme odpovede, hej?“

Richard Glück - „Výborne, ale to je veľmi dôležité. Je veľmi dôležité hovoriť o progresívcoch, pretože oni hovoria častokrát o slušnosti, slobode, tolerancii, a v skutočnosti sú to tí najtolerantnejší ľudia.“

Moderátorka – „Je veľmi dôležité teraz, aby ste mi odpovedali na moju otázku... pán Glück... pán Glück... ale teraz vy netolerujete mňa a tú moju otázku...“

Richard Glück - „Ja vás tolerujem totižto, ale to sú vážne veci pre túto debatu, áno? Predstavte si, pani redaktorka...Dobre... Ja len poslednú myšlienku dám. Predstavte si...“

Moderátorka – „Ja si myslím, ja si myslím, že teraz dám slovo našim dvom hosťom, pretože to je presne to, čo nechceme predvádzať hosť...divákovi.“

Richard Glück - „Výborne. Dôležitá vec. Predstavte si, že by niekto natočil video v Košiciach, áno? Na ktorom som príklad ja a kde by bol nejaký študent, ktorý píše na zem kriedou, že ako chutí Šimečka, ako chutí Sorosov k..., áno? A ja by som sa k tomu hlásil, by som to tam bránil a takýmto spôsobom by som schvaľoval takéto, veci, ktoré progresívcovia schvaľovali.“

Moderátorka – „Počuli sme tu, že toto na ceste napísané v tom čase, keď tam pani poslankyňa robila video, nebolo. A počuli sme aj to, že neschvaľujeme vulgárnosť, ale aj vulgárnosť je nejakým spôsobom prejav....dobre, bol to priestupok, zaplatil priestupkovú pokutu, bolo to vyhodnotené.“

Richard Glück - „Schvaľujeme.. však toho človeka dali... výborne... Ale chcem ešte povedať jednu vec.“

Moderátorka – „Nepovedali ste nám nič o vašej emócii z toho stretnutia.“

Richard Glück - „Poviem. Nesúhlasím s tým, že bol chlapec predvedený na policajnú stanicu. Jednoducho, mali ho vypočuť na mieste, vôbec nebolo potrebné, ale. Ale všetci vieme, že čo sa stalo v tom regióne. Vy ste odtiaľ na konci dňa a pani riaditeľka, ktorá hovorila, že bude volať políciu, ale

nevedela, kto je ten človek, takto na prvú, a dobre vieme, aký incident sa stal v Spišskej Starej Vsi, kde študent dopichal svojich spolužiakov, aj tuším zaútočil na učiteľku. Čiže treba v tomto kontexte...”

Moderátorka – „Tak ale on mal kriedu v ruke a nie nôž, viete.“

Richard Glück - „Iste. Iste, ale ja v tomto momente chápem riaditeľku, že volala políciu. Ja ju chápem. Na druhej strane reakcia polície bola podľa mňa prehnaná.“

Moderátorka – „Budem toto objektivizovať, že ak zavolajú mestských policajtov, keď niekto robí grafity a píše vulgárnosti niekde na verejnom priestore, tak takisto dostane poriadkovú pokutu. Je to asi štandard, a to je v poriadku. Nepovedali ste nám o tej emócii, ale možno ste povedali viac o tom, ako ste to vnímali.“

Richard Glück - „Emócia bola taká, emócia bola taká, komunikovali sme pred, pred okresným úradom, kde boli tuším žiaci z troch tried miestnych a bola tam istá časť, ktorá bola koordinovaná, samozrejme, dopredu mali naplánované, my sme to vedeli, že...”

Moderátorka – „Dobre. V skratke - bolo dusno alebo to bolo nejakým spôsobom funkčné, že komunikovalo?“

Richard Glück - „Bolo to funkčné, však predseda vlády dostal množstvo otázok, aj veľmi kritických otázok, na ktoré odpovedal, tak ako vždy. Tak ako vždy pred, pred miestom teda konania tohto, tejto besedy sme mali možnosť komunikovať s novinármi, s Jurajom Gedrom a s Erikom Kaliňákom, štandardne tam boli nejakí tolerantní ľudia, ktorí pískali, bučali a iným spôsobom...”

Moderátorka – „No dobre, to musí politik zniesť. Poprosím odborníčku Simonu Bubánovú. Odborníčka na politický marketing, na kampaň, na tieto veci. Rozumiete tomu veľmi dobre. Vypočuli ste si obidvoch aktérov, videli ste, ako tú situáciu popísali, komentovali. Vy to ako vidíte?“

Simona Bubánová – „No. To, že tu sedím, je preto, že komentujem, aký to má dopad na ľudí a aký to má nejakou nejakým spôsobom strategický význam pre komunikáciu jednej alebo druhej značky. Takže, ja nejdem, nejdem rozprávať, že či máte pravdu alebo nie, to ja nejdem hodnotiť. Ale v každom prípade sa dá z toho povedať to, že sa z toho, z tohoto incidentu stalo, a teraz poviem to, čo, čím sa ja živím a čo je dôležité rozpoznať, z toho sa virálna kampaň. Myslím si, že virálna kampaň je v prospech PS a v neprospech teda SMER-u. Ale to, že prečo sa to tak udialo, tak to si musia spytovať ľudia v okolí Roberta Fica, že či to bol správny postup. Lebo takto ľahko rozdať karty opozícii je komunikačný problém. Vidíme to, že aj vo svete je spústa takýchto incidentov, alebo takýchto kampaní, kedy sa prešľapy politikov stanú virálnymi. A to je niečo, čo sa nedá zastaviť. To nie je niečo, čo sa dá aj zaplatiť. Ale ani sa to nedá zastaviť vo chvíli, keď už sa pomýlite a urobíte to. Je to veľmi dobre vidno na Spojených štátoch amerických, kedy Elon Musk vo svojej úlohe poradcu prezidenta, respektíve potom mal ešte aj nejakú inú funkciu, spustil vlastne nenávistnú kampaň voči sebe a hlavne voči spoločnosti Tesla, čo je teda jeho najväčší zdroj bohatstva a akcie spoločnosti klesli na štyridsať, o 43 % v tom období, kedy on teda akoby prezentoval svoje názory a nápady v Bielom dome. Čiže to sa nevypláca....“

Moderátorka – „Čiže nie vždy to funguje, hej? Politika a biznis.“

Simona Bubánová – „No, ono a po celom svete si naraz ľudia lepili nálepky na autá, že kúpil som si Testu ešte predtým, než tam bol Elon Musk v tom, v tom Bielom dome. A podobné máme aj na Slovensku, mimochodom, je taká tá predajňa detských hračiek, ktorá svojho času bojovala, a mala obrovské, obrovské zisky na to, že aká je to vlastne akože marginálna vec, keď hovorím tie porovnania medzi Teslou a Slovenskom. Ale toto je vidno a v tej komunikácii tej predajne na detské hračky sa naraz objavovali politické statementy, politické výzvy, a...”

Moderátorka – „No, zase povedzme, že bolo to za istých okolností. To boli tie pandemické a vymedzili sa voči štátnej, vymedzili sa voči oficiálnej politike, ktorá nahnevala kopu ľudí, zase treba povedať.“

Simona Bubánová – „Ja to tiež nechcem hodnotiť. Vymedzil, ale stálo ho to polovičku zisku. Od toho dve tisíc prvého podľa Finstatu ich zisky klesli na polovičku. Akurát je to taký dôkaz. Dôkaz toho, že virálna kampaň, tú si nezaplatíte a tú neviete len tak ľahko spustiť, tá sa spúšťa spontánne a toto je to, čo sa stalo s tými kriedami a s tým...”

Moderátorka – „Ja sa musím opýtať Janka Baránka, je to spontánne, podľa vás? To, čo sa spustilo v Poprade? Bola to spontánna virálna záležitosť, alebo podľa vás to bolo iné?“

Ján Baránek – „Keď sa diala, nebola virálna. Asi takto, ak sa ma pýtate na to, či to bolo pripravené, spontánne, to je úplne jedno. Ja poviem prečo. Ešte k tomu, čo pani Bubánová hovorila. Pani Bubánová, akcie Tesly neklesli o 40 percent.“

Simona Bubánová – „O 43 %, nie o 40, o 43.“

Moderátorka – „Nebudeme to tu teraz verifikovať. Nie je to úplne téma.“

Ján Baránek – „Ale nie kvôli tomu, že Trumpovej administratíve. A to bol dočasný...“

Simona Bubánová – „Nie, donútili toho Elona Muska odstúpiť z tej politickej pozície. A odvtedy stúpajú tie akcie znovu späť.“

Ján Baránek – „Nie, pani Bubánová, on odstúpil kvôli silnému konfliktu, ktorý má s Marcom Rubbiom. On neodstúpil kvôli, kvôli tomu...“

Moderátorka – „Podme sa vrátiť, obidvoch prosím, do Popradu ku kriedam.“

Ján Baránek – „On mal obrovský konflikt s Marcom Rubbiom. Preto odstúpil. A mal konflikt s Donaldom Trumpom veľký, preto odstúpil. Takže, môžeme si to potom, po relácii vysvetliť.“

Moderátorka – „Tak, potom si to vydiskutujete. Podme do Popradu, pán Baránek.“

Simona Bubánová – „Diváci môžu tiež dať, že google.it a...no, presne“.

Ján Baránek – „No nech si použijú chat JPT a ten im to... Ja to sledujem tú americkú politiku, nehnevajte sa. Ja by som sa chcel opýtať, pani poslankyňa, vy ste verejne sa vymedzili voči tomu nápisu?“

Darina Luščiková – „Progresívne Slovensko sa verejne vymedzilo voči tomu vulgarizmu jednoznačne, veď stále hovoríme o tom, že nie...“

Ján Baránek – „Mali ste, ja som nezaregistroval nejakú tlačovku, alebo povedali ste, že je to vulgarizmus? Viete, prečo sa pýtam? Lebo nám sa to nezdá, ale slová sú veľmi dôležité. Viete, my sa, toto je relácia o slobode slova. A kde je, povedzte mi, kde je hranica medzi prípustnou slobodou slova a kde je hranica...a za tou hranicou už začína v podstate dehumanizácia. To, čo to...“

Darina Luščiková – „Nahráli ste mi, pán Baránek.“

Ján Baránek – „No, počkajte, však ja dokončím.“

Darina Luščiková – „Nech sa páči.“

Ján Baránek – „Ja som rád, ak som vám nahrál, lebo potom by sme sa mali zhodnúť. Ja vám poviem príklad z nacistického Nemecka. Takisto kriedami alebo farbami tam kreslili šibenice so Židmi, hej? Pripomeniem vám Júliusa Streichera, ktorý vydával Der Stürmer, to bol taký týždenník alebo mesačník, kde vyzýval, takisto vulgarizoval tých Židov. To bol vulgárny časopis, hej? Je to v rámci slobody slova? Môžem ja v rámci slobody slova teraz napísať to, čo napísal Július Streicher? Že Židia sú podľudia? Aký je rozdiel v závažnosti medzi tým, keď napíšem Fico fajčí Putinov...“

Darina Luščiková – „Toto nebolo napísané, pán Baránek.“

Ján Baránek – „A čo bolo napísané?“

Darina Luščiková – „Pán Baránek, dobre viete, čo bolo napísané.“

Ján Baránek – „Neviem. Povedzte mi, čo bolo napísané?“

Darina Luščiková – „Ako chutí Putinov... Rečnická otázka, toto nebolo, to si mohol každý. Viete, trafená hus možno zagágala. Toto nebol útok na nikoho.“

Ján Baránek – „Prosím vás, ale ako chcete, anatomicky ako chcete zistiť, ako chutí Putinov penis? No tak mi tu nevyprávej, prosím vás pekne...Nevyprávajte mi tu prosím vás logické...“

Moderátorka – „Ja by som vás teraz naozaj poprosila, počkajte... už sme sa dostali do nejakých takých rovín, ktoré nesúvisia úplne s našou témou, ale teraz hľadáme vlastne taký ten moment, že je to sloboda slova a kde už to je vulgárnosť, a kde už je to dehumanizácia, hej? Lebo...“

Ján Baránek – „No a toto ja nazývam vulgárnosť.“

Darina Luščiková – „Áno, s tým súhlasím.“

Ján Baránek – „A to, že z toho vznikne tzv. kriedová revolúcia na základe vulgárnosti, to sa nám zdá byť v poriadku, lebo tá kriedová revolúcia vznikla na základe toho, že tí študenti obhajujú slobodu písania vulgárnosti toho vášho študenta. Toho študenta.“

Moderátorka – „A teraz, teraz ste nahráli obaja aj mne, lebo vlastne posuňme sa ďalej. Povedali sme si, že je, nie je sloboda. Ostaneme v tejto téme...“

Ján Baránek – „No nie, Anka, musíme mať hranicu medzi slobodou slova...a dehumanizáciou.“

Moderátorka – „Súhlasím..., ale nechajte ma dohovoriť! Nechajte ma dohovoriť. Posuniem to ďalej. Študent, v tom momente, keď sa toto celé spustilo, ako my sme tu geniálna vzorka toho, ako komunikuje verejnosť, hej? Lebo každý z nás niečo zastupuje, má svoj pohľad na veci a som rada, že vieme kultivovane toto celé riešiť. Že sa tu nehádame, aj keď je to miestami ostrejšie. Ale teraz ten ten

študent, Muro, ja si ho dovoľím ho takto volať, aby som to teda upresnila, povedal, že on nechce byť zneužívaný politikmi. To bola taká jeho prvá reakcia. Lenže potom sme..“

Ján Baránek – „Tak nemal písať o politikoch.“

Moderátorka – „Lenže potom sme... o to nejde. On sa dištancoval, prihlásili sa k nemu mnohí – Ivan Korčok, a potom sme ho videli na pódiu, 17. novembra, toho istého študenta, ktorý sa dištancoval od politikov, že nechce byť zneužívaný. A videli, videli sme ho kričať na pódiu – Musia sa nás báť – a priznám sa, že na mňa to pôsobilo veľmi zle, lebo v spoločnosti, ktorá je po atentáte na premiéra tak silno polarizovaná, keď niekto mladý kričí z pódia – Musia sa nás báť – pani poslankyňa, myslíte si, že toto je správna koncovka toho na začiatku vcelku príbehu o kriedovej revolúcii, ktorý bol o slobode prejavu a skončilo to tým, že on, ten študent, odkazuje niekomu – Musia sa nás báť?“

Darina Luščiková – „Toto už je trošičku chytanie za slovíčka, ale ja musím zadefinovať...“

Moderátorka – „No, on to povedal, takže, viete.“

Darina Luščiková – „Ja rozumiem. Nechajte ma dohovoriť, prosím vás.“

Moderátorka – „Pán Glück, dostanete slovo.“

Darina Luščiková – „Ja si myslím, že je veľmi dôležité zadefinovať, čo je sloboda prejavu. Čo je slobodný názor.“

Moderátorka – „To sme si tu už povedali. Poďme k tomu, čo sa dialo po tom na tom pódiu, dobre?“

Darina Luščiková – „Rozumiem. Ja to premostím. Sloboda prejavu je to, že každý má názor, má možnosť a právo povedať svoj vlastný názor, pokiaľ niekoho neohrozuje alebo nevyzýva k násiliu. A toto nebola podľa mňa výzva k násiliu, a nechcem teraz hodnotiť konkrétne každý výraz...“

Moderátorka – „Čiže vy ste s tým v pohode, hej? Že keď niekto kričí, tento študent na ľudí – Musia sa nás báť – tak moja prvá otázka je, že koho nás?“

Darina Luščiková – „Nie, nie som. Ja som to nepostrehla, nepostrehla som...“

Moderátorka – „Je to všade. Je to rovnako virálne, ako tá krieda. Ale viete, on povie že – Musia sa nás báť – čiže kto je tí nás a kto sú tí oni, ktorí sa musia báť?“

Ján Baránek – „Pani poslankyňa, ani nápis Židia sú podľudia nevyzýva na násilie. Čo to tu vyprávate, prosím vás za nezmysly?“

Moderátorka – „Pán Baránek, poprosím, nie sme v nedeľnej debate, kde všetci po sebe kričia, prosím.“

Darina Luščiková – „Toto je otázka na študenta Mura, ako to myslel. Ja nemôžem za neho interpretovať, ako to myslel. Ale keď sa bavíme o dehumanizácii, pán Baránek...“

Moderátorka – „Budete to ale obhajovať? To jeho, to, čo povedal?“

Darina Luščiková – „Ak sa to bude rozoberať, ja si myslím, že určite zaujmeme k tomu stanovisko. A keď môžem povedať za seba, tak určite nie je dobré evokovať práve v tejto pohnutej dobe, kedy už sme citliví na každé slovo, takýmto výrazom sa prezentovať. Myslím si, že to nebolo celkom šťastné. Ťažko povedať, ako to myslel, ale nebudem teraz zachádzať do..., poetry a všelijakých tých undergroundových kultúrnych záležitostí. Ale ja by som sa vrátila k tej dehumanizácii, lebo veľmi to tu zaznelo a ja musím...“

Moderátorka – „Skúste krátko, aby sme sa posunuli.“

Darina Luščiková – „Veľmi krátko poviem, ale mala som málo priestoru, takže, pán Baránek, ja musím s tým súhlasiť, ale my tu máme politikov, ktorí práve používajú tento slovník, ktorý smeruje ku genocíde.“

Ján Baránek – „Koho?“

Darina Luščiková – „Robert Fico. Robert Fico hovorí o občanoch ako o škodcoch a potkanoch. Povedzte, či to nie je dehumanizácia.“

Moderátorka – „Pani poslankyňa, dobre, ale...“

Darina Luščiková – „Hovorí o prasatách, o svojich oponentoch ako o prasatách, hovorí o idiotoch.“

Richard Glück – „Povedzte celý výrok. Celý výrok.“

Ján Baránek – „Povedzte celý výrok.“

Darina Luščiková – „Ja nebudem hovoriť teraz celý výrok, pretože takisto...“

Moderátorka – „Viete ho povedať? Celý výrok, lebo, priznám sa, že ja ho nepoznám.“

Richard Glück – „Ale môžem povedať, aj Slovenská televízia v rozhlase takisto manipulovala verejnou mienkou, keď Roberta Fica redaktor konfrontoval po tom, čo ste to vy aj s vaším denníkom N a ďalšími vašimi denníkmi ste to recyklovali. Nekriticky to prebral Slovenský rozhlas. Pustil to Robertovi Ficovi,

kde z tlačovej konferencie, kde z tlačovej konferencie Robert Fico hovoril, bolo to ešte pred voľbami, kedy bola veľmi výrazná nespokojnosť slovenského národa s tromi bývalými vládami a Robert Fico hovoril - ľudia nám píšú, že zoberte palice a lopaty a chodte do Národnej rady. Zoberte palice a lopaty a chodte do Národnej rady.“

Moderátorka – „No a tam sa to strihlo, hej?“

Richard Glück – „A Robert Fico za týmto hneď povedal - Ale my toto robiť nikdy nebudeme. My budeme bojovať v demokratickej súťaži. Ktoré sú jedine voľby....“

Moderátorka – „Dobre. Teraz nechajme tieto vystrihnuté veci...“

Richard Glück – „Nie, nie nie....Ale to je vážna vec, pani redaktorka, takto sa manipuluje verejná mienka.“

Moderátorka – „Je, ale poďme sa baviť o tom...“

Richard Glück – „Robí to Progresívne Slovensko a nekriticky to preberajú všetky médiá.“

Moderátorka – „Pán Glück...“

Darina Luščiková – „Tá tlačovka bola o čom, ako o manipulovaní verejnosti. Tá hodina?“

Moderátorka – „No, myslím, že o manipuláciách politikov by sme mohli hovoriť veľa z oboch strán. Nechajme to tak.“

Richard Glück – „Povedzte celé vety, čo akože....“

Darina Luščiková – „Nemám možnože práve túto vetu, ale mám množstvo ďalších. Ak ho stretnem a vopchám rožok s maslom do huby.“

Ján Baránek – „Koho?“

Darina Luščiková – „To bolo na pána Hegera v roku 22. Približne.“

Moderátorka – „Dobre, to sú to je tak od témy, že keď si chcete vy vysvetľovať, že kto čo komu povedal, toto si urobte sami... pán Glück ...“

Richard Glück – „Ja môžem povedať príklad, ako sa vytrhajú veci z úst Roberta Fica...“

Moderátorka – „Pán Glück, pán Glück, poprosím vás, ideme naspäť na pódium 17. novembra...“

Ján Baránek – „Ja mám takú podotázku, pani kolegyňa. Kto tu strieľa po kom?“

Moderátorka – „Študent, ktorý sa...“

Ján Baránek – „Kto po kom tu strieľa?“

Moderátorka – „Pán Baránek rozprávame tu, máme tu už ďalšiu debatu. Streľba je mimo túto tému. Na tých pódioch sa objavil študent, ktorý sa distancoval od politiky. Komentár k tomu - Majú sa nás báť? Alebo - Musia sa nás báť. Dobre?“

Richard Glück – „Tak sa pýtam pani poslankyne, že čoho sa mám báť? Dobre? Lebo to je človek, ktorého ste vy použili, zneužili. Podľa mňa je to váš človek. Bol na vašom veľmi intímnom mítingu. Poznali ste sa, tak sa vás teda pýtam....“

Darina Luščiková – „To je tiež klamstvo...“

Richard Glück – „Ako vlastne toho politického tábora, ktorý, ktorý v zásade tieto protesty organizuje, na ktorých sa vykrikujú strašné veci z pódia. Hovorím teraz z pódia. A hecuje sa dav...“

Darina Luščiková – „Fúúú a čo ste vykrikovali z pódia vy?“

Richard Glück – „Prosím?“

Moderátorka – „Skúsme nechať dohovoriť.“

Darina Luščiková – „Dobre. Prepáčte, ospravedlňujem sa, naozaj.“

Moderátorka – „Ďakujem.“

Richard Glück – „Čo sme vykrikovali? No však povedzte.“

Moderátorka – „No vidíte. A zase sme ako v škôlke, kto, čo, kedy, komu... Simona Bubánová. Necháme bokom politikov, oni si to vyrozkávajú...“

Richard Glück – „Že čo, že je americká, hej? To kričali ľudia v dave. A my sme sa od toho distancovali. Na rozdiel od vás. Na rozdiel od vás. Zasadlo predsedníctvo Smeru, vydala sa tlačová správa, že sa distancuje, áno, a že SMER jednoducho nesúhlasí s takýmto správaním. Ani na...“

Moderátorka – „Viete, čo teraz obidvaja predvádzate divákovi? Že nie ste schopní sa počúvať. Aj jedni, aj druhí... nie, nie ste.“

Richard Glück – „Ale niekto mi skočil do reči...“

Moderátorka – „Simona Bubánová, poprosím, posuňme sa ďalej a poďme...“

Richard Glück – „Niekto mi skočil do reči a ma prerušil.“

Moderátorka – „Podľme z pohľadu...”

Richard Glück – „Čiže hovorím ešte raz...”

Moderátorka – „Pán Glück, nemáte slovo. Pán Glück, nemáte slovo...”

Richard Glück – Pani poslankyňa, chcem vedieť, čoho sa mám báť. Povedzte mi, čoho sa mám báť?”

Darina Luščiková – „Ja som vám nepovedala, že sa máte báť.”

Richard Glück – „Tak povedal to váš človek.”

Darina Luščiková – „Nepovedal to náš človek. Povedal to študent.”

Moderátorka – „To povedal študent. Tak. Ideme – Simona Bubánová. Čo, keď hovoríme o tých virálnych veciach, na jednej strane sa mladý muž dištancuje, chápem, lebo je, lebo je proste nejaká situácia. O pár dní ho vidíme ako jedného z hlavných protagonistov alebo proste podstatných protagonistov, ktorí posúvajú ten príbeh. Je to ešte stále virál, alebo to už je nejakým spôsobom, že...tú jeho popularitu.”

Simona Bubánová – „Nie nie. Virál to sú tie kriedové nápisy. To je virál.”

Moderátorka – „A to potom na tom pódiu, to už potom bolo čo?”

Simona Bubánová – „To už je politika, do ktorej ako by nechcem ja hovoriť ani kriticky, ani oslavne. Ale to, že sa ten virál stal, no tak to si musíte priznať, že to bola chyba. Lebo pustiť...”

Richard Glück – „Prepáčte, že akú chybu urobil Robert Fico, že niekto naňho niečo napísal kriedou?”

Simona Bubánová – „Například...”

Richard Glück – „Nevidím tú chybu.”

Simona Bubánová – „Ako, no, proste stal sa ten virál. A ten by sa nestal”

Moderátorka – „Ale my sme ďalej... My už sme vyrobili hrdinu, ktorý stojí na pódiu na námestí, hej? Teraz ako už sa posúvame naozaj tam. Už si nehovorte, že kto čo vyrobil, virál. Máme hrdinu, ktorý stojí na námestí. Je to šťastné pre toho študenta, že sa stal takto tvárou protestu?”

Simona Bubánová – „Nie, len reakcia na nejakú akciu a ak je nevhodná, tak sa môže stať takéto niečo. Rovnako, ako som spomínala tú Teslu. Tak proste tie nápisy na tých autách...”

Moderátorka – „Nie sme ... sme na námestí v Bratislave, prosím...”

Simona Bubánová – „Ja len hovorím, že to sa nedeje, že nejaká úloha jedného človeka, to je že kampaň. A tá kampaň, keď sa spustila spontánne, lebo nikto ju nemohol zaplatiť...ani z Námestova, niekto písal...”

Moderátorka – „Bol ten človek, a keď už stál na tom pódiu, ... Simona.....Jednoduchá otázka. Skúste mi odpovedať. Keď už ten študent stál na námestí a kričal na tých ostatných, že sa musia báť. Bola to už cielená urobená kampaň, alebo to stále ešte išlo prirodzeným spôsobom?”

Simona Bubánová – „Nie, nie, ja som hodnotila tú, to, že sa udial ten virál...”

Moderátorka – „Už tam nie sme, už sme na námestí.”

Simona Bubánová – „...že to nepomenúvam ako politickú kampaň...”

Moderátorka – „Je to dobré?”

Simona Bubánová – „To ja neviem hodnotiť, to uvidíme na tých preferenciách. Lebo ja hodnotím to, že či niektoré veci fungujú, alebo nefungujú. Nie som tu za politika, ale som tu za marketéra. Mňa bude zaujímať, aké čísla to vydá jednej a druhej politickej strane. To je, je to čo ja skúmam a to tým, čo sa aj ja zaberám. A vy si riešate svoj spor. Ale ja sa budem pozerať na tie čísla, ako to dopadne.”

Moderátorka – „Ján Baránek.”

Ján Baránek – „To je tá istá otázka?”

Moderátorka – „Tá istá, tá istá otázka, potrebujeme.., je to hrdina dnešných dní, hej?”

Ján Baránek – „... že čo mu kto jak ublížil, že ho to prinútilo k tomu, aby povedal, že sa ich musíme báť. Čo sa mu stalo? Napísal teda toto pozmenené znenie, ak ste ma opravili, zrejme správne, zobrali ho na políciu, kde on sám povedal, že sa k nemu veľmi slušne správali. Dostal 30 eur pokutu, alebo koľko, čo z tohto všetkého ho motivovalo k tomu, aby 17. 11., na výročie Dňa študentstva povedal to, čo povedal. Prečo? Lebo ja som tu dal takú otázku, keď ste sa bavili, kolegyne... My sa ich už musíme báť. Nie, že budú sa nás báť. Všetci oni, táto strana brehu, táto, táto sfašizovaná neomarxistická lúza, ktorá je v USA, táto sprogresivizovaná, bohužiaľ zmanipulovaná časť obyvateľstva. Všetci oni strieľali po Trumpovi. Štyrikrát bol na Trumpa atentát. Z toho dva boli zverejnené, dva boli...”

Moderátorka – „Viete, čo je lúza? Lúza je opäť dehumanizácia. Ja len, ja len prosím, aby sme to nerobili. Keď to vyčítame, nerobme to.”

Ján Baránek – „Len ma nechytajte za slovo. Lúza nie je dehumanizácia v tom zmysle, ako som tu povedal, čo robili nacisti, lúza je len, to je presne to isté, ako vo voľbách, kde vyhral prvý raz Trump, povedala Clintonová, že zvolil vejtreš. Aký je rozdiel medzi vajtreš a lúzou?“

Moderátorka – „Podľme naspäť k nám...“

Ján Baránek – „No, tak ja len používam slovník ...“

Moderátorka – „Podľa vás dokážu politici, ak teda ideme, ideme, posunieme to...“

Ján Baránek – „A kto iný, ako lúza strieľa po prezidentovi?“

Moderátorka – „Môžete ma počúvať? Ja sa chcem opýtať nie na Trumpa, ale na naše slovenské veci. Odhadli politici mieru svojej zodpovednosti pri tom, keď zo študenta, ktorý bol no name, ktorý si tam čmáral kriedou vulgarizmy, ale budiž, dostal za to pokutu, dobre, politici vyrobili z toho študenta tvár protestov. Dostali ho do tej pozície, že on možno uveril sám v seba, keď tam reval z toho pódia - Musia sa nás báť. Mali by politici zvažovať jemnejšie, keď robia takéto kroky, keď vlastne ...“

Ján Baránek – „Ale ja som tu neni na to, totiž, aby som aj kolegyni hovorím, aby som...“

Moderátorka – „Povedzte.“

Ján Baránek – „...obhajoval Roberta Fica. Ja mám milión kritických výhrad, ktoré už verejne aj hovorím. Ale ktorí politici to urobili? Ktorí politici tu začali robiť humbug, že ho zobrali na políciu? Šak dobre, išiel, spravil priestupok, dostal pokutu, pustili ho. Ako, ktorí politici s tým začali? Takže s tým nezačali politici koalície, ani neparlamentnej opozície, neparlamentných strán. S tým nezačali títo politici. Pokiaľ ja viem, hej? To je prvá vec. Druhá vec, ako - viete, o čom je 17. november vôbec? Prečo tam takéhoto človeka, ktorý je absolútne v antagonistickej vzťahu k odkazu 17. novembra, viete, čo je pôvodne 17. november? Vy viete, čo je pôvod?“

Darina Luščiková – „Samozrejme.“

Ján Baránek – „No. Viete, kto bol Ján Opletal?“

Darina Luščiková – „Samozrejme.“

Ján Baránek – „No. Prečo tam taký človek trčí?“

Darina Luščiková – „Taktiež to bol študent.“

Ján Baránek – „Ale, prosím vás. Ján Opletal bol študent, ktorý dvadsiateho ôsmeho...“

Darina Luščiková – „A študenti majú právo vyjadrovať svoj názor.“

Ján Baránek – „No, to nemyslíte vážne.“

Darina Luščiková – „No, každý má.“

Moderátorka – „Pani poslankyňa....“

Ján Baránek – „28.10.1939 nacisti zastrelili práve študenta Jana Opletala. 11. 11. mal pohreb a 17. 11. zakázali vysoké školy. Zavreli. Preto....“

Moderátorka – „Tam je pôvod 17. novembra, áno. Deň študentstva. Pani poslankyňa...“

Ján Baránek – „Deň študentstva. Nechajte ma dohovoriť...lebo dlho hovoríte.“

Moderátorka – „Budem sa pýtať, musím posunúť... lebo máme čas...“

Ján Baránek – „Ja chcem niečo povedať...“

Moderátorka – „... ale cítite zodpovednosť za to, že ten študent teraz vlastne je v svetle reflektorov, stojí na tom pódium, a on, vlastne ja neviem, či 18-ročný človek dokáže vyhodnotiť celý, celé, to, čo vlastne on spustil, čoho sa stal súčasťou. Cítite zodpovednosť za to, že ako politici ste možno mohli trochu brzdiť pri tomto mladom človeku?“

Darina Luščiková – „Nepodceňujme 18 – 19-ročných ľudí. Naozaj majú svoj názor, ale neboli sme to my, ktorí sme ho vytiahli do svetla reflektorov. Musím povedať, že to bola určite tá tlačovka, nejaké tie virály, ktoré začali blúdiť internetom...“

Moderátorka – „No, niekto mu musel dať ponuku, pod, postav sa a povedz, zaspievaj.“

Darina Luščiková – „A, samozrejme, ale veď bežne ľudia chodia 18 – 19-roční rečniť na protesty, pretože sú súčasťou našej spoločnosti, majú volebné právo, majú svoj názor. A to, že niekto povedal taký názor, ako povedal, my ho necenzurujeme predtým, ako on ide na to pódium. Ja neviem, ako to prebieha.“

Moderátorka – „Dobre, ste, ste mama, máte deti staršie, ale, ale to je proste dieťa, 18-ročné. Chceli by ste svoje dieťa mať v tej pozícii, že sa dostane do sveta veľkej politiky, do svetla reflektorov, vlastne také čaro nechceného, možno. Zvládne to on? To vlastne, že vy politici ste z toho vyťažili politicky, ale on zostane teraz nejakým spôsobom možno sám.“

Darina Luščiková – „Nerobia z neho obeť, pani redaktorka. Ja som presvedčená, že to, čo je neprípustné, je to, keď 18, 19, 17, 16-ročným deťom povie pán premiér, za ich názor, že majú ísť na Ukrajinu a majú sa tam strieľať a majú tam bojovať.“

Moderátorka – „Pán Glück. Je to šťastné, že pán premiér takýmto spôsobom zareagoval na študentov?“

Richard Glück – „Ja musím zareagovať.“

Moderátorka – „Boli ste pri tom, hej?“

Richard Glück - „Samozrejme áno, ja nemám problém s odpoveďou. Len potrebujem zareagovať na niektoré veci, ktoré tu padli. Nevidím chybu Roberta Fica, že chcel ísť debatovať so študentami. Nie je zodpovedný za to, že niekto načmáral nejakú nadávku na jeho adresu. Myslím si, že tému z toho urobili liberálne médiá, protivládne a protištátne médiá a opoziční politici. Pretože proti Robertovi Ficovi je dovolené všetko. Na Roberta Fica sa môže nadávať, Robert Fico môže byť ako opozičný líder, keď bol na proteste a organizoval protest, mohol byť obmedzený na osobnej slobode. Veď si predstavte, že by sme teraz prišli a mladého Šimečku by zobrali policajti na nejaký nezmyselný výsluch. Veď by, veď by tu padali hlavy tak, že až. Proti Robertovi Ficovi to bolo dovolené. Bol štyrikrát obvinený ako, ako líder opozície, toľkoto chýbalo a mohol byť vzatý do väzby a navyše je dovolené po ňom aj strieľať, po novom. Podľa liberálov je to absolútne v poriadku, pretože dokonca on za to vraj môže.“

Darina Luščiková – „Toto je veľmi nebezpečné, čo hovoríte.“

Moderátorka – „Dovolené strieľať nie je po nikom, pozor. Zákon.“

Richard Glück - „No, ja si to myslím, teda. Ale mám pocit...“

Moderátorka – „Vyhrotená situácia skončila atentátom.“

Richard Glück - „Že proti Robertovi Ficovi je dovolené všetko, lebo to je proste Fico a možno mu nadávať. Keď sa niečo takéto stane na osobu Roberta Fica, tak, samozrejme, všetky médiá to zdieľajú a robia z toho proste trend a robia z toho šou. Na druhej strane si myslím, že je super, že slovenská verejnosť videla tohto študenta na pódiu. Myslím si, že to hovorí aj o kvalite celej opozície. A hovorí to o kvalite, akým spôsobom podľa môjho názoru, i keď som vtedy ešte nežil, ale vždycky som mal nejaký rešpekt k tomuto dátumu. A myslím si, že ste absolútne zhovadili odkaz 17. novembra, pretože tam nebolo nič o slobode.“

Moderátorka – „Dobre. Nepoužívajme také výrazy.“

Richard Glück - „Nebolo tam nič o tolerancii a nebolo tam nič o láske. Bolo to plné nenávisti a bolo to plné túžby vás a vašich lídrov po moci. O ničom inom to nebolo.“

Moderátorka – „Ideme sa, ideme sa teraz posunúť ďalej, pretože vy ste to už tuto načali. Spomenuli ste to minulé obdobie. Minulý týždeň Marker priniesol zistenie, že existovali celé skupiny akýchsi strategických komunikačných tímov, ktoré pôsobili na ministerstve obrany, vnútra, neviem kde všade ešte, proste pri štátnych úradoch a dávali pokyny Mete, aby vymazávala statusy, ktoré neboli v súlade s oficiálnym naratívom o vojne na Ukrajine. Simona Bubánová, toto je aj vaša parketa. Je to správne robiť toto? Je to ešte stále sloboda prejavu, vymazávať naratív, respektíve názor, ktorý nie je v súvislosti s nejakým oficiálnym naratívom?“

Simona Bubánová - „No, ja nie som zástancom takého bezbrehého...“

Moderátorka – „Videli ste to, hej? Tie záznamy.“

Simona Bubánová – „Áno, áno... slobody slova, ak pod ňu ja vidím, že to je niečo, čo ubližuje menšinám, nejak znevýhodneným ľuďom, čokoľvek. Takže. Takže to, že sociálne médiá, teda špeciálne Meta s Facebookom, Instagram nie je taký ten dramatický alebo taký toxický, ale Telegram a Facebook naozaj, tlačia na nich vlády, pôvodne aj americká vláda, aby nejakým spôsobom kultivovali tú debatu. Lebo spôsob, ako ten psychologický prístup, na ktorom sú postavené sociálne médiá, že si vytvárajú...“

Moderátorka – „Dobre, je to ešte stále sloboda slova, ak vymažeme názor, ktorý je úplne, že v poriadku?...“

Simona Bubánová – „Ak niekomu uškodí, ak niekomu škodí, priamo...“

Moderátorka – „Ale ony neškodili, predpokladáme, viete, boli len že v rozpore s oficiálnym naratívom...“

Simona Bubánová – „To ja neviem. To ja neviem. Lebo to sú tie pravidlá, že to sa nevymazáva len tak, že nejaký príde, nejaký teraz vo funkcii...“

Moderátorka – „Ale Meta by to nevymazávala...“

Simona Bubánová – „Pán a povie, že vymažete, to tak neni ... Na to musí byť viacero podnetov, to musí byť nejakým spôsobom fact checkované a potom tie opatrenia....“

Moderátorka – „Pani Bubánová, nemáte pravdu. Naozaj to bolo tak, že Meta tie statusy... Meta má svoje pravidlá, ktoré, keď ich porušíte, tak vás vymažú. Ale toto nebol ten prípad. Ona to nevymazala, pretože ten tlak prišiel zo strany našich tímov, komunikačných, ale Meta...“

Simona Bubánová – „Neviem, ale Meta vymazáva, dodnes vymazáva...“

Moderátorka – „....ale bol tam zoznam toho, čo má vymazať, a oni povedali nie. Pán Glück.“

Simona Bubánová – „Ale oni dodnes vymazávajú. Keď budete nahlasovať, tak budú vymazávať.“

Moderátorka – „Nie, Meta, áno, ak nahlásite a je to v rozpore, ale toto boli veci, ktoré neboli v rozpore a napriek tomu sa vymazávali.“

Simona Bubánová – „Dobre, nevidíme ich, čiže neviem, ale dá sa....“

Moderátorka – „No, vidíme ich, dá sa to pozrieť v tom zozname, všetko sa dá rozkliknúť.“

Simona Bubánová – „To je politika toho súkromníka, Marka Zuckenberg...“

Moderátorka – „Mal by štát vstupovať do súkromných pravidiel súkromnej spoločnosti a dať jej pokyn - toto vymaž?“

Simona Bubánová – „Ja si napríklad myslím, že by určite sa mal starať štát o kultivovanie debaty, pokiaľ začína byť toxická, tak, že spoločnosť nejakým spôsobom sa cíti ohrozená. A to, že to, že Meta spôsobila niekoľko už sebevražď mladých ľudí, to je to preto...“

Moderátorka – „Ale to je iný tento tém, lebo...“

Simona Bubánová – „To nemôže byť iné pri politike, Anka, to nemôže byť iné pri politike a iné pri súkromných témach.“

Moderátorka – „Musí to byť iné, pokiaľ hovoríme o slobode slova...“

Simona Bubánová – „To vždycky musí byť o bezpečnosti, bezpečí občana.“

Moderátorka – „Dobre. Prepáčte pán Glück, ale pán Baránek, reagujte teraz na to. Je to v poriadku, ak štátni komunikační experti tlačia na to, aby sa vymazávali naratívy?“

Ján Baránek – „Určite to nie je v poriadku, robí to celá Európska únia, to nerobí len Slovensko. Keď nastúpil Trump, tak jasne si dva razy bol uňho Zuckenberg, jasne tam sa dohodli, že Facebook v USA nebude cenzurovať, ani to nerobí. Tak isto v USA zrušili tú takzvanú funkciu factcheckerov. Kto je factchecker? Ja neviem, kto je factchecker.“

Simona Bubánová – „Tomu sa hovorí že FactChecker, akože fakty...“

Ján Baránek – „A kto to je? Má vysokú školu faktografických práv? Ale veď ani neviete, keď človek sedí niekde v Pakistane, alebo v Indii...“

Simona Bubánová – „Nie. Normálne. Tak, ako keď každé médium ako STVR..., tak ako STVR má svoju Radu, a má svoje kontrolné orgány, tak tak isto...“

Ján Baránek – „Pani Bubánová, tak prečo to Američania zrušili teda, keď je to také dobré?“

Moderátorka – „Dobre. Čiže. Čiže Simona, vy hovoríte, že je to v poriadku a malo by sa to tak diať. Pán Baránek, hovoríte, že to nie je v poriadku...“

Ján Baránek – A čo je na tom toxické, keď som napísal na Facebook text o tom, ako vznikol rusko-ukrajinský konflikt, že jeho počiatky, ak sa ne bavíme o histórii, sú na Malte. V roku 1989 v decembri pri rokovaní Gorbačov-Bush. A prečo mi to vymazali? Čo bolo na tom toxické? To je čistá politika, ktorú dnes potvrdzujú, potvrdzujú aj politici, či už ľavicoví alebo pravcoví, ktorý dnes potvrdzuje administratíva USA, o ktorej sa všeobecne vie, lebo tie texty, ktoré odtiaľ posielal James Baker, sú verejne k dispozícii. Ja napíšem pravdu, tak jak som napísal pravdu napríklad s Azov, a čo je pani Bubánová na tomto toxické, keď poviem, že NATO porušilo svoj sľub, ktorý v roku 89 dalo Sovietskemu zväzu, že sa rozšíri len po východné Nemecko? Čo je na tom toxické, povedzte mi.“

Moderátorka – „Pán Baránek...“

Ján Baránek – „Nie, ja chcem odpoveď. Ja chcem odpoveď. Čo je na tom toxické?“

Bubánová – „Tak, moja odpoveď bude napríklad takáto, že vy tu sedíte v relácii Slovenskej televízie, tu pred kamerami pred Ankou Žitnou a pred súperiacimi politickými stranami a hovoríte, že nemáme slobodu slova. A vy hovoríte čokoľvek. Takže máme.“

Moderátorka – „Dobre, pani poslankyňa, máme...“

Ján Baránek – „Máme tu. V tejto miestnosti. Ale keď prídem na Facebook a niečo napíšem, pani Bubánová, tak ten FB mi to vymaže. A my nemôžeme sa oháňať tým, že ...“

Simona Bubánová – „A vy vyjdete von a môžeme sa rozprávať všetci... Ale veď to je súkromná spoločnosť a vy tým...“

Ján Baránek – „Ale prosím vás, toto je blud, ktorý šírite!“

Moderátorka – „Končíme. Končíme už s časom, pomaly. Ale ja vás musím prerušiť. Ale chcem sa opýtať.“

Richard Glück – „Podstatné veci neboli povedané.“

Moderátorka – „Teraz sa opýtam ja.“

Ján Baránek – „Ale jednu podstatnú vec poviem. Podstatnú. A nenechám si zobrať slovo. Nehnevajte sa.“

Moderátorka – „Tak to skúste. Ale v skratke.“

Ján Baránek – „Ak tu je súkromná spoločnosť. Markíza neni súkromná spoločnosť? TV JOJ neni súkromná spoločnosť, TA3?“

Moderátorka – „Čo to má spoločne s tým vymazávaním?“

Ján Baránek – „Sú riadení nejakými pravidlami, podľa bývalej licenčnej rady. Nevie, ako sa teraz volá. Ako je možné, že iná súkromná spoločnosť si na území Slovenska zavedie svoju cenzúru, bez ohľadu na to, aby štátni predstavitelia vôbec mali na to vplyv? Ako je možné, že jedni súkromné spoločnosti kontrolujeme...“

Simona Bubánová – „Ale vy ste akoby nepochopil to, ako tá Meta funguje.“

Moderátorka – „Dobre. Posúvame sa ďalej, ideme k záveru a ja sa chcem... dajte mi slovo. Ja sa chcem opýtať pani... pán Baránek, prosím...“

Ján Baránek – „...to je strata suverenity.“

Moderátorka – „Pán Baránek, prosím, dobre? Pani poslankyňa, teraz sme tu počuli dve veci, dva protichodné názory. Ak Progresívne Slovensko vyhrá voľby, pri ďalších voľbách bude opäť zavádzať tie isté praktiky, čiže vzniknú tie štátne strategické tímy, ktoré budú mazať názory, ktoré niekto povie, že nie sú v poriadku?“

Darina Luščiková – „Ja si myslím, že treba mať nejaké pravidlá komunikácie.“

Moderátorka – „Čiže budete za to, aby sa mazali, hej, veci z FB?“

Darina Luščiková – „Nie, nie, to v žiadnom prípade mi nevkladajte do úst, pani redaktorka, toto vôbec nie je tak. My práve sme za tú slobodu slova, za to, aby sa dodržiavala. A ja som veľmi pyšná na to, že naozaj nemôžete vytknúť Progresívnemu Slovensku žiaden vulgárny slovník. My sa vyjadrujeme slušne, rázne.“

Moderátorka – „Teraz poďme k tomuto. Nebudete to mazať, hej? Nebudú žiadne štátne tímy, ktoré by hovorili, že čo je...“

Darina Luščiková – „Ja si myslím, že sa musia realizovať pravidlá tak, ako ich má Facebook, tak ako existuje zákon. A v rámci týchto pravidiel určite budeme postupovať. Ale ja nebudem hovoriť, že budeme mazať, alebo nejakú cenzúru robiť, taká, aká bola. A nevšuvajte nám, prosím vás, pán Glück, že my sme boli vo vláde a robilo to Progresívne Slovensko, pretože to vôbec nie je pravda. Každý príčetný človek vie, že Progresívne Slovensko tu nevládlo.“

Moderátorka – „No, pán Ódor to tiež priznal, že za jeho vlády títo ľudia fungovali.“

Darina Luščiková – „Ale pán Ódor nebol Progresívne Slovensko.“

Moderátorka – „Ale už je.“

Darina Luščiková – „To je v poriadku. Ale to znamená, že aj vy ste boli slobodná, tak...“

Moderátorka – „Na záver. Na záver.“

Richard Glück – „Sú to všetko ľudia, ktorí sú z organizácií, ktoré majú veľmi blízko k Progresívnemu Slovensku. Bolo to počas vlády...“

Moderátorka – „Pán Glück. Opýtam sa takto. Myslíte si, že tu bude sloboda prejavu? Že táto prax nejakého mazania, vstupovania do toho, čo ľudia smú alebo nesmú napísať...“

Richard Glück – „Kým tu bude táto vláda, tak bude, rozhodne bude. A progresívci sa ukázali v Európskom parlamente, podporujú chat control, ktorý hovorí o tom, podporujú to, podporujú to, to znamená, že sú za to, aby aj inštitúcie Európskej únie kontrolovali súkromné komunikácie všetkých občanov. A som presvedčený, som presvedčený, pretože sú to ich ľudia, dialo sa to počas vlády predsedu vlády Ódora, ktorý je dnes v Progresívnom Slovensku, to znamená, že mentálny svet je ten istý. Jasné,

že budú. Ved' hovoria to aj v tom ich Veľkom tresku sa píše, že budú bojovať proti hoaxom, čo znamená, že budú cenzurovať....“

Moderátorka – „Dobre. Myslím, že v tomto momente, v tomto momente sme vypršali. Náš čas vypršal a vieme si povedaťjednu vec.. pán Glück...”

Richard Glück – „Akonáhle bude mať niekto iný názor, bude musieť byť vymazaný... pani redaktorka, vy ste si to vyskúšali, vy ste skončili v televízii len kvôli tomu, že ste v roku 2020 – 2023 odvysielali Sachsa a“

Moderátorka – „Pán Glück, rešpektujte, rešpektujte ak už nie to, že som žena, tak rešpektujte to.“

Richard Glück - „Ja to rešpektujem.“

Moderátorka – „Ako vidím, stretli sa tu štyri veľmi silné osobnosti. Každý z nich má iný pohľad na veci, každý z nich to vidí inak. Ja budem zvedavá, ako bude reálna politika vyzerat'. A ďakujem, že ste prišli. A ďakujem za túto debatu. Simona Bubánová, ďakujem.“

Simona Bubánová – „Ďakujem za pozvanie.“

Moderátorka – „Richard Glück, ďakujem.“

Richard Glück – „Ďakujem veľmi pekne za pozvanie.“

Moderátorka – „Darina Luščíková, ďakujem.“

Darina Luščíková – „Ďakujem pekne.“

Moderátorka – „Ján Baránek, vďaka.“

Ján Baránek – „Ďakujem pekne.“

Moderátorka – „No a divákovi ďakujem, že túto debatu odsledovali a my sa vidíme pri ďalšej epizóde relácie Odpovede s Ankou Žitnou. Dovidenia.“

* * *

Monitorované vysielanie: Odpovede s Ankou Žitnou

Deň vysielania: 26. 11. 2025

Čas vysielania: 21:05 hod.

Vysielanie bolo monitorované zo záznamu Rady.

časový kód záznamu o cca:

21:05 – začiatok programu Odpovede s Ankou Žitnou

21:55 – koniec programu Odpovede s Ankou Žitnou

Anka Žitná, moderátorka: „Dobrý večer, vitajte pri sledovaní Odpovedí s Ankou Žitnou. Koaličné spory naberajú na obrátkach, no a koaliční partneri Smeru sa búria. Ide len o klasický politický folklór, ktorý patrí ku koaličnému vládnutiu, alebo je to kríza, ktorá sa môže skončiť pádom vlády? O zákulisí fungovania koalícií budeme dnes hovoriť v exkluzívnej zostave. Moje pozvanie prijal predseda Národnej rady Richard Raši, podpredseda a bývalý predseda parlamentu Andrej Danko, no a dvaja bývalí predsedovia Národnej rady Pavol Hrušovský a Boris Kollár. Vitajte“

mužský hlas (dokrútk): „Koalícia má problém. Odvolanie vicepremiéra Petra Kmeca označil Hlas za porušenie koaličnej zmluvy a žiada od premiéra rovnaký meter. Matúš Šutaj Eštok ukázal prstom na dvoch ministrov, Jozefa Ráža a Samuela Migala a nedáva záruky za hlasovanie poslancov v parlamente. Napätie sa stupňuje. Po prevalení e-mailov medzi Jeffreyom Epsteinom a slovenským diplomatom Miroslavom Lajčákom žiada šéf SNS jeho odchod z postu poradcu premiéra. Kým sa tak nestane, Andrej Danko nevstúpi na Úrad vlády. Slovensko zažilo už veľa koaličných kríz. Vládu, ktorá mala menšinu a napriek tomu fungovala. Dramatické pády vlád, ale aj úradnícke kabinety. Ustojí koalícia aj túto krízu?“

Anka Žitná, moderátorka: „Dobrý večer, ešte raz. Vitajte páni. Som rada, že ste prijali moje pozvanie. Naozaj exkluzívna zostava de facto štyroch predsedov parlamentov. Niektorých bývalých, jedného súčasného. Mojim hosťom je dnes Pavol Hrušovský. Vitajte.“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Ďakujem pekne.“

Anka Žitná, moderátorka: „Andrej Danko.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Dobrý večer. Ďakujem za pozvanie.“

Anka Žitná, moderátorka: „Richard Raši. Vitajte.“

Richard Raši, predseda NR SR: „Príjemný večer. A ďakujem takisto aj ja.“

Anka Žitná, moderátorka: „A Boris Kollár. Ďakujem, že ste prišli.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ďakujem za pozvanie. Pekný večer.“

Anka Žitná, moderátorka: „Dobrý večer páni. Vieme, čo sa deje. Videli sme to v dokrútke. Máme tu krízu? Začnem predsedom parlamentu. Je toto, čo vidíme, kríza?“

Richard Raši, predseda NR SR: „Myslím si, že na to, aby bola reálna kríza, tak by museli byť splnené asi dve základné podmienky, a to je, že by vláda nebola schopná prijímať uznesenia a schvaľovať návrhy zákonov a rozličných opatrení. A tým druhým predpokladom by muselo byť to, že vláda stratí väčšinu v parlamente a nebudú prechádzať zákony. Čiže z tohto pohľadu to naozaj kríza nie je, lebo aj vláda funguje, aj zákony prechádzajú. Má podporu parlamentnej väčšiny. Takže, keď to mám stručne na začiatok zhodnotiť, tak vládnu krízu tu určite teraz ešte nemáme v tom svojom, v pravej podstate.“

Anka Žitná, moderátorka: „Andrej Danko, ako to vidíte vy?“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Tak je to politické vymedzovanie. To patrí k politike. Keď uzavriete koalíčnú zmluvu, tak každý ide do toho s určitým presvedčením, s presadzovaním programu. A keď sa už rozďajú pozície, tak je to niekedy aj ťažšie, keď si niektorá strana zoberie ľúbivé témy. Osobitnú pozíciu má predseda vlády. Toto je moja druhá vláda. Nie je to ľahké, ako realizovať aj svoje veci, zachovať pozíciu strany, ale ja by som to nenazval takisto krízou. Je to normálna politická situácia a myslím si, že politika jeden, ak sa nikto neurazí, jeden z najtvrdších športov z hľadiska vzťahov. A netreba to brať osobne, ale treba ísť za svojím cieľom a napĺňaním hodnôt.“

Anka Žitná, moderátorka: „Pavol Hrušovský, najstarší, služobne, myslím, najstarší. Skúsený politický matador, viacnásobný predseda parlamentu, predseda strany. Zažili ste koalíčné krízy. Ak sa pozeráte na to, čo sa deje z toho, čo vidíme v médiách, je toto z vášho pohľadu kríza alebo majú naši napnuté ku kríze?“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Nemyslím si, že je to kríza v pravom slova zmysle, ale sú tie vzťahy nenormálne. Tak ako povedal aj Andrej, že proste ten boj o moc medzi tými politickými stranami, ktoré dnes tu vládnu koalíciu tvoria, je silný. Skôr sa mi zdá, že je niekedy až nekorektný a spôsob, ktoré sa používajú, nie sú vždy politicky dobré, preto, lebo v priebehu volebného obdobia robiť takéto ťažké zmeny, či už vo vláde. A súhlasím s pánom predsedom Rašim, že pokiaľ má vláda väčšinu v parlamente, lebo vo vláde má vždy vláda väčšinu, tam akože ten najsilnejší má tú väčšinu od vzniku vlády. Takže ja to skôr považujem niekedy za taký folklór, tak ako posledné vyjadrenia na adresu, či je už niekto handrou v koalícii, alebo na adresu - nebudem chodiť na koalíčné rady, na Úrad vlády, pokiaľ sa niečo nestane. Ale to je politika.“

Anka Žitná, moderátorka: „Boris Kollár, vy ste zažili situáciu, kde ste išli z ústavnej väčšiny na nulu a do úradníckej vlády. Keď sa na toto celé pozeráte a pozriete si, ako ste vy fungovali, tak si povieť, že toto je selanka ešte?“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Pozrite, táto vládna koalícia pred voľbami nám sľubovala upokojenie celému národu, zníženie cien potravín, upokojenie. No a miesto toho tu máme tento cirkus. Cez to všetko musím povedať, že nevnímam to ako nejakú krízu, že by sa niečo nedialo také, že jak tu nám povedal pán predseda Raši. Musím povedať, že naozaj, pokiaľ vláda vládne, prijíma uznesenia a pokiaľ im prechádzajú zákony v parlamente, tak tá kríza tu nie je. Máte len cirkus a vymedzovanie si nejakého priestoru a ja si myslím, že na toto ľudia fakt nie sú zvedaví. Oni chcú, aby táto vláda vládla a nehádala sa. Nebojovala o fleky, o ministerské posty, nevydierala sa tam, neutekala z klubov, nerozbíjala tie kluby. A potom máte ešte silného takého hegemonu v tej vláde, ktorý proste robí občas aj také, by som povedal, také podrazácke ťahy. Viete, že keď vám odvolá ministra a dohodne sa, že to sa bude informovať o tom na druhý deň a urobí vám to ešte ten večer, keď vie, že by sám odstúpil. No ale ten problém není to, že mu to urobil. Problém je to, že ten minister vlastne konal tak, aby bol odvolaný. Tak to je problém, že tam proste je podozrenie z netransparentného udeľovania 200 miliónov. Ale je to ťažké pre tých menších hráčov a každý si vymedzuje nejakým spôsobom svoje miesto v tej vláde. No najhoršie je to, že ľudia zvonku to vnímajú ako cirkus.“

Anka Žitná, moderátorka: „Pán Raši, počuli ste slovo kolegu, že to ľudia vnímajú ako cirkus. No tak to zvonku môže teoreticky vyzeráť, ale vy ste ten menší partner, ktorému odvolali ministra. Vlastne tým sa to celé ako keby spustilo. To bol ten moment odvolania Petra Kmeca. Škrípe to tam vnútri? Aké sú vaše vzťahy? Lebo počuli sme z úst vášho predsedu potom, že tak keď náš musí ísť dolu, tak potom nech idú dolu aj smerácki ministri, respektíve pán Ráž a pán Migaľ. Ako to tam vnútri vyzerá, keď idete na koaličnú radu? Ako normálne sa bavíte alebo ste tak, že pozeráte na seba škaredo?“

Richard Raši, predseda NR SR: „No. Je pravdou a myslím si, že v tom úvode sme sa zhruba zhodli na tom, že kým funguje vláda, kým parlament funguje a schvaľuje zákony, tak tou pravou krízou to nie je. To je jednoducho fakt. Na druhej strane musím otvorene povedať, že došlo, z nášho pohľadu, ku naozaj flagrntnému porušeniu koaličnej zmluvy. Ja som presvedčený, že keď niekto takto koaličnú zmluvu poruší, pretože je tam jasne napísané, aký je postup pri výmene nominantov vlády a myslím si, že to bolo v každej koaličnej zmluve bez ohľadu, kto tu bol, tak si musí byť vedomý, že narúša aj stabilitu vládnej koalície. A v tomto prípade to urobil predseda najsilnejšej koaličnej strany a zároveň premiér. Čiže to fungovanie, ktoré navonok sa prejavuje prijímaním zákonov, takéto akty, bohužiaľ, jednoznačne narúšajú. A veľmi dobre ste povedali, že tým formátom na to, kde sa majú vydiskutovať problémy, má byť koaličná rada. Tým písaným pravidlom má byť koaličná zmluva a tým, čo máme plniť, je programové vyhlásenie vlády. Preto sme sa jasne vyjadrili, že to, čo sa udialo, bolo porušením koaličnej zmluvy a pokiaľ by toto malo byť pravidlom, tak to naruší aj fungovanie tejto koalície. To je jednoducho tak.“

Anka Žitná, moderátorka: „No vy ste vlastne, vaši ľudia povedali, že nie je garantované, že bude podpora pri hlasovaniach v parlamente. A tam už sa dostávame do toho bodu, že nemusí všetko cez ten parlament prejsť. A to už je ten jeden z parametrov splnených, že je to kríza. Čiže ako to budeme teraz vidieť?“

Richard Raši, predseda NR SR: „Opakujem, kríza je, teraz je kríza dôvery voči parlamentom v Európe. Keď si to vezmete, ľudia volia mnohokrát strany netradičné, extrémistické, ktoré ponúkajú jednoduché a populistické riešenia. To je možno taká parlamentná kríza v Európe, za ktorú si môže Európa trochu sama. Ale naozaj o kríze na Slovensku by som nehovoril. A my sme zároveň povedali, že my chceme, aby vláda fungovala. Chceme, aby fungovala v tejto koalícii, ale na to, aby fungovala, sa musí dodržiavať základný dokument, a ten je koaličná zmluva. A preto sme povedali, že keď jeden z partnerov, v tomto prípade to bol predseda najväčšej koaličnej strany, poruší koaličnú zmluvu takýmto spôsobom, tak to môže mať aj konzekvencie, pretože buď ju dodržiavame všetci, ale ju

nedodržiavame nikto. A keď strana má vyvodiť alebo rozhodnúť sa o politickom osude svojho nominanta, tak to má urobiť daná strana a nemôže to urobiť niekto za ňu. To je o dodržiavaní základných pravidiel, a to dodržiavanie základných pravidiel je o stabilite vládnej koalície. Nič viac, nič menej.“

Anka Žitná, moderátorka: „Pán Danko, ako to vidíte vy? Lebo vy ste povedali, už to tu pán Hrušovský povedal, že nevstúpíte na Úrad vlády, žiadate dodržiavanie pravidiel. Ako vidíte túto vnútornú krízu koaličnú?“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Ja som s týmto formátom súhlasil, pretože by som to nerád teraz zhodnotil k tej pozícii, že čo je a čo zažívame. A Grigorov to raz tak pekne spieva v jednej piesni, že tú bandu psov, čo každá doba má, a život prináša rôzne problémy a kolegovia majú takú ľahšiu situáciu, ale ja by som možno, Paľko, dovolil jednu vec si pripomenúť, že pamätáš si rozpad poslaneckého klubu ANO? Pád Pavla Ruska a zmenu správania poslancov, ktorí ho zradili? To znamená, že mohol by som zas Borisovi Kollárovi povedať, že kríza nastala v momente neuspokojených ambícií Matoviča, Sulíka, kedy na okraji išlo o riešenie problémov a možno aj dobré nápady. A samozrejme, že aj my máme svoje koalície. Jedna bola pre mňa v minulosti. Tiež som zažil odvolanie ministra, ktoré bolo demonštratívne. Po deviatich rokoch poviem, že nikto nič nedokázal vo vzťahu ku mne, že by moji poradcovia dostali od Plavčana 10 miliónov eur alebo iné problémy. Ale samozrejme, že to, čo je, že ak premiér využije ten svoj inštitút a ten silný nástroj, pretože on je premiérom a on môže odvolať akéhokoľvek ministra, teda navrhnúť odvolanie. A teraz to urobil, že si musel byť vedomý, že predseda Hlas nemôže mlčať, pretože ak vám niekto doslova popraví a snaží sa vás predbehnúť a popraví vám ministra len preto, aby ukázal, že on je čistý a oni sú tí zlí, tak tá reakcia musela prísť. Čo sa týka môjho vyhradenia, aj k politike Smeru, čo sa týka osoby pána Lajčáka, ja som povedal len, že, keďže sa tam spomínajú veci súvisiace s mojou prácou v období 2, 18, kedy som blokoval pánovi Lajčákovi prítomnosť amerických vojsk. Hádal som sa s ním, že naši zástupcovia nepôjdu na migrantský pakt do Marakéšu. A ja sa dnes dozvedám, že pán Lajčák len tak informoval človeka, ktorý to vlastne dostával do okolia amerického prezidenta a vtedy bol minister zahraničných vecí. Tak má Robert Fico právo si vybrať poradcov, ale ak Robert Fico chce opakovať chyby, ktoré ho dostali na kolená 2, 18, pretože do nášho tímu doniesol pán Lajčák pána Korčoka, stále zastáva Robert Fico pána Šefčoviča, autora Green Dealu, tak ja sa musím vo vzťahu k ľuďom vyvinieť z toho, že áno, chcel by som rozprávať o otvorení zmluvy o prítomnosti amerických vojsk, ale opraty drží premiér. A keď si premiér povie, že tam chce mať pána Lajčáka na Úrade vlády, mám právo povedať, že myslím si, že koaličná rada teda nech je na inom mieste, a to je politické gesto. Je to gesto, môj odkaz premiérovi. Ak chceš opakovať chyby a nepoučil si sa, že si padol a dostal si od ľudí druhú šancu. Nevieš im vysvetliť, prečo sa nevyšetrujú kauzy a chceš to zvaliť na Hlas, alebo ty chceš byť čistý a budeš hovoriť, že na iných ministerstvách je prúser. Tak potom sa bojím, že Robert Fico sa nepoučil a jednoducho som to povinný politicky komunikovať, pretože sa to dotýka aj našej strany, ktorá je súčasťou vlády.“

Anka Žitná, moderátorka: „Čiže, ak to správne chápem, vy nebudete chodiť na Úrad vlády, ale na koaličné rady. Inde bez problémov, hej?“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Keď chcu, nech sa tam s Lajčákom zabarikádujú, žúrujú, robia, čo chcú. Je to politický odkaz. Robert Fico sa rozhodol, že ho chce mať ďalej ako poradcu, dokonca pre národnú bezpečnosť. To už dneska jeho dobrý kamarát Káčer v reláciách hovorí, že to bolo cez čiaru. To ešte uvidíme do troch týždňov. Vieme, že ministerka spravodlivosti teraz začíera určité dáta a zverejnia ďalší krok. Ja nebudem Lajčáka hodnotiť, pošpiňovať. Ja hovorím, že mne politicky taký človek v mojom okolí by nemal čo robiť a že Robert Fico sa vracia ako keby do minulosti a dostal naozaj druhú šancu, ktorú ako keby nechcel využiť. A ak chce, aby mu radil Lajčák, tak nech mu radí.“

Anka Žitná, moderátorka: „Pán Hrušovský, teraz tuto pán Danko spomenul tú situáciu, ktorej vy ste boli, vaša koalícia, súčasťou. Hovoríme o roku 2005 v lete, keď praskla tá informácia, že Pavol Rusko si

napožičiaval peniaze na zmenky. Bolo to niekoľko vyše sto miliónov ešte v korunách, sa dobre pamätám. Na začiatku to nevyzeralo ako nejaká vážna kríza toto celé. Ono sa to rozbehlo až potom ďalej, ale napriek tomu tá vláda vydržala. Ale ona potom skončila, vaša koalícia vtedajšia, vo februári 2006 a skončilo to na Vatikánskej zmluve. Čiže tam nešlo o Pavla Ruska, išlo o KDĽ. Keď si na to spomínate, tá situácia vtedy, ktorú ste riešili, treba povedať, dovládli ste skoro až do konca v takejto zostave, oklieštenej. Tá situácia, ktorá vtedy bola a to, čo teraz vidíte, dá sa to porovnať, že naozaj tá trajektória aj v prípade tejto koalície môže byť taká, že za nejaký čas to proste skončí?“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: *„Ja chápem koaličných partnerov, že majú istú mieru tolerancie voči premiérovi vlády, ktorý urobil rozhodnutia, ktoré aj z môjho pohľadu neboli korektné. Nazvem to tak trochu jemne, ale nemožno robiť analógiu medzi tým, čo sa deje teraz a vtedy, za Mikuláša Dzurindovej vlády. Vtedy sa objavili informácie o jednom z členov vlády, ktoré som dostal ja ako prvý a išiel som za pánom premiérom a povedal som mu, Mikuláš, musíme niečo robiť. Tak keď sa oboznámil s tými spismi, tak mi povedal, čo navrhuješ? Hovorím, tento pán vo vláde byť nemôže. Padne vláda, hovorí mi. Ak neodíde z vlády, odídeme my, aj tak vláda padne. No a okamžite, ešte v ten večer, zvolal koaličnú radu. Na druhý deň sme sa zišli znovu a ja som principiálne postavil problém, buď vyriešiš tento problém tak, ako navrhuje KDĽ, alebo odíde z vlády. Prišlo k zmene ministra a tá vláda dovládla a pokračovala ďalej. Ruska na pozícii ministra hospodárstva myslím, že Jirko Malchárek nahradil, alebo už si presne na mená nespomínam. No a prvá Dzurindová vláda dovládla. Pokiaľ sa týka toho druhého, predčasného skončenia funkčného obdobia Dzurindovej vlády, tá situácia naozaj bola dosť dramatická. My sme naň upozorňovali, až nakoniec to dospelo do takeého štádia, že v programovom vyhlásení vlády sa nesplnil, ani Dzurinda nechcel dovoliť jeden z bodov, a to predložiť na rokovanie vlády zmluvu o výhrade vo svedomí, ktorá bola zakotvená v základnej zmluve medzi Svätou stolicou a Slovenskou republikou. Ak sa tak nestalo, tak sme odišli z vlády, ale vláda aj napriek tomu, bez dvoch mesiacov, vládla ďalej. Väčšinu mala a boli predčasné parlamentné voľby. Takže aj ja by som to odporúčal kolegom, ak prekročí istú mieru tolerancie ktorýkoľvek z členov vlády, nehovoriac o premiérovi, tak treba konať, chlapi. To akože nedá sa celkom tolerovať...“*

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: *„Boris, dovoľš?“*

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: *„...že nič sa nestalo, že nebudem chodiť na Úrad vlády, na koaličnú radu, ale keď bude v parlamente, tak budem a tak ďalej. Nechcem ja vytýkať, lebo...“*

Anka Žitná, moderátorka: *„Čo znamená, že treba konať? Ako povedzte to tak nejako, rozmeňte to na reálne veci, že treba konať v tomto prípade.“*

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: *„Ak niekto povie, že nechcem byť v koalícii handrou, lebo si sa odvážil odvolať môjho ministra, myslím tým na predsedu strany, tak niečo sa stať musí. To sa nedá len tak oblúkom akože prejsť a hotovo, život ide ďalej. Lebo vládnuť s tromi koaličnými stranami nie je jednoduché. Ja som bol pri zostavovaní troch vlád a viem, ako je citlivý každý na seba a skôr vtedy, keď sa tam začína prejavovať nejaký personálny egoizmus, prestane sa hľadiť na zodpovednosť za stranu a za krajinu a už to neudržíte v rukách. Takže aj vy ste, páni, podľa mňa, na začiatku nejakej novej väčšej krízy ako ju pomenovávate teraz.“*

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: *„Môžem? Ja by som napríklad aj na príklade Borisa povedal, že keď mu chytili a zavreli šéfa SIS-ky, veď on sa mohol buchnúť o zem, položiť vládu a boli by nové voľby. Ale vráťim sa k tebe. Ty si myslíš, že politicky, teraz vo vzťahu, keď ste mali súpera Roberta Fica, že vlastne vy ste tú vládu dali dole? Dokonca v roku 2, 12 Robert Fico vyhral voľby tak, že vládol sám.“*

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: *„Áno.“*

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „A dnes, ako Matuzalem politický, si myslíš, že ultimatívne správanie, že ja by som teraz došiel za Robertom Ficom a poviem, vieš čo, neodvoláš Lajčáka, alebo sú iné veci, a ja to položím. A teraz ten národ bude vidieť, jednak v histórii, správanie analogické Sulíka, alebo ultimatívne pri výhrade svedomí, ako ste vy dali. Tú vládu je najľahšie rozbiť, ale oveľa ťažšie je fungovať, snažiť sa štyri roky naplňať program a prežiť, pretože ja si myslím, že ak by sme dneska sa mi pohádali a padla by vláda a prišla by vláda opozície, kde znova by sa vrátil pre nás politicky neprijateľný Šimečka, Gröhling a Matovič, to by bola politická chyba. Pre mňa je to gro udržania vlády aj za ceny potlačenia svojho ja v tejto vláde, lebo je tu matador Fico. Už som druhýkrát s ním vo vláde viac. No tú vládu rozbiť je takto, ale prekonať. A ty si myslíš, že vy ste neurobili chybu, keď ste rozbili vládu?“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Ale my sme nerozbili vládu. Tá vláda, bez dvoch mesiacov, dovládla do konca volebného obdobia a v tom čase sme už cítili...“

Anka Žitná, moderátorka: „V júni boli voľby a mali byť v septembri...“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Áno, ale ultimátnym správaním ste vlastne rozbili klub politickej strane ANO. Hej, lebo proste ste sa postavili, Rusko nebol skúsený, tak ste ho zlikvidovali. Ale to bolo správne?“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Ale ja ako predseda strany by som nikdy nebol dopustil, ako s človekom, ktorého som videl, čo vykonal, vládol ďalej.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Ja to rozumiem, že...“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „To proste nejde.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Len vieš, koľko je tých situácií aj vo vzťahu...“

Anka Žitná, moderátorka: „No nie, toto bola, pán Danko, taká situácia, že tam naozaj Pavol Rusko si napožíčaval na zmenky, ako minister hospodárstva, zo súkromného priestoru strašné peniaze a nevedel to vysvetliť. Ako bolo niekoľko vysvetlení, že na čo si to požičal.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Ja viem“

Anka Žitná, moderátorka: „Vieme, pamätáme si to.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Ale viete, takých situácií sa prihodí veľa. Tým, že nemáme imperatívny mandát, môžu vás zradiť poslanci, odídu ďalej, potom presadzujú nejaké zákony.“

Anka Žitná, moderátorka: „Aj to sme videli v minulosti.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „A to sú veľa vecí v kuchyni. Nechcem predbiehať, ospravedlňujem sa, že som predbehol slovo Borisovi Kollárovi, ale treba povedať, že vieš, ani v živote, ani v politike neni nič ideálne. Je otázka, kedy buchnúť do stola. A to odvolanie ministra nie je taký spôsob, aby sme, jednoducho aj oni vládu položili, alebo aj ja za to, že som musel ustúpiť, keď ma zradili poslanci a dostali ministerstvo. Ale pre mňa je dôležité, aby sme dovládli celé obdobie. Nie kvôli mne, ale kvôli tomu, aby tento štát nemali v ruke títo ľudia, ktorí sú...“

Anka Žitná, moderátorka: „Ja by som dala priestor teraz pánovi Kollárovi, lebo...“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ja by som rád zareagoval, lebo bola tunak taká...“

Anka Žitná, moderátorka: „Ale hlavne vy máte taký ten, vaša kuchyňa koaličná bola taká ešte iná, divokejšia. Tam to naozaj bolo umenie možného a nemožného. A na konci...”

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Cez to všetko sme to vydržali tri a pol roka, ale chcel by som povedať, že jedna vec je tá, že pokiaľ si toto necháte robiť zo seba handru a budete to tolerovať premiérovi, tak tou handrou aj zostanete. A tunak pán predseda Danko povedal, že ja tiež som mohol sa hodiť o zem a položiť vládu, lebo mi zavreli...”

Anka Žitná, moderátorka: „Pána Pčolinského.”

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Pána Pčolinského, šéfa SIS-ky. Ale tuna chcem povedať, mne ho nezavrel premiér. Čiže mne premiér neodvolal riaditeľa SIS-ky, ale mne to urobili Čurillovci. A my sme na to upozorňovali, že to nebolo v poriadku. A nakoniec prvostupňový súd ukázal, že sme mali pravdu. Vo všetkých bodoch obžaloby bol oslobodený. Čiže mali sme pravdu. Čiže ja nemohol som položiť vládu kvôli tomu, že Čurillovci toto urobili, lebo mne to neurobil premiér. Keby mi to urobil premiér, tak tú vládu položím, to vám garantujem. To znamená, že...”

Anka Žitná, moderátorka: „Tak technicky to ani premiér urobiť nemohol.”

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „To je jedno...”

Anka Žitná, moderátorka: „Nie je on orgán činný v trestnom konaní.”

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „My sa bavíme tunak, že premiér proste tunak vám odstreľuje ministrov, tunak ministra Plavčana odstrelil. Tunak odstrelil...”

Anka Žitná, moderátorka: „Ale tak zasa viete, odvolať ministra a zavrieť šéfa SIS-ky sú dve, na tých váh, úplne iné veci. Nie?”

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Viete, to je také poníženie v rámci tej koalície a hlavne to bude mať taký dosah na preferencie, že vám proste premiér odstrelí ministra, ktorý sa nemohol ani brániť, ani nič povedať, lebo všetci v tom vidia korupciu, vidia tam rozhajdákaných 200 miliónov a ešte ho premiér zostrelí, tak to tá strana bude cítiť. To proste oni vedia veľmi dobre, čo, ako ich to poškodí a ten premiér veľmi dobre vedel, ako im ublíži. Zase na druhej strane chápem tú animozitu, lebo Hlas vznikol odštiepením od Smeru, čiže tam sa to nikdy, nikdy, môžeme sa tváriť a pozeráť sa na nich, ako si podávajú ruky, ale tá animozita je tam obrovská. Ale cez to všetko musím povedať, že hovoríte, ako sme to my robili v hnutí Sme rodina. My sme fungovali aj v opozícii, aj v koalícii veľmi konsenzuálne a vedeli sme sa dohodnúť s každým. Ja som podporoval návrhy zákonov a aj vaše, aj smerácke, keď som bol v opozícii. A keď som bol vo vládnej koalícii, som veľakrát podporil aj opozičné návrhy zákonov. Mne veľmi veľa zákonov prešlo aj to, že som proste sa spojil s Robertom Ficom. Spojil som sa so Smerom, s Hlasom. Všetci aj tú skoršiu valorizáciu sme spolu spravili. Čiže my sme sa pozreli na to, že ako to môže pomôcť ľuďom. Čiže tunak veľakrát vidíte, toto je aj cesta, že my sme sa nehašterili...”

Anka Žitná, moderátorka: „Že viac podnikateľov v biznise, aby sa dohodli...”

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „My sme nechodili na tlačovky, buď na jedného, alebo na druhého koaličného partnera, proste chodiť žalovať a rozoštvávať tú spoločnosť a tú koalíciu. A preto sme to udržali čo najdlhšie, lebo inak by sme nevedeli presadiť tie zákony, ktoré sme sľúbili, že presadíme tým ľuďom. Takže toto je cesta. Kompromis, konsenzus a nerobiť si podpásovky.”

Anka Žitná, moderátorka: „Pán Raši, je to, no teraz to tak padlo, že podpásovky. To je také dosť presné slovo, že vnímate to, čo urobil premiér v prípade pána Kmeca za akúsi podpásovku voči vašej strane,

lebo tá vaša strana už aj predtým incidentom mala v percentách preferenčných takú nie veľmi dobrú tendenciu. Išlo to dolu a toto, otázka, že pomohlo to? Nepomohlo? Ako to vnímate?“

Richard Raši, predseda NR SR: „Ja si myslím, že máme tu veľmi, aj keď sme z úplne iných politických táborov, veľmi priateľskú debatu a veľmi otvorenú. Áno, považujem to za podpásovku, lebo to jednoducho podpásovka bola. Hej, a preto sme aj povedali, že keď majú platiť pravidlá, tak tým rámcom je koalíčná zmluva a nič iné. A ktokoľvek ju poruší, narúša to spojenie z rozumu alebo z politiky, ale nie z lásky. A tým koalícia je. Hej, my sme sa nestretli, pretože sme si sa vysnívali, ale preto, že tak rozhodli ľudia a rozhodli sme sa, a ja tvrdím aj teraz, že to bolo rozhodnutie správne, že sme išli do tejto koalície. Chceme, aby vláda vydržala. To chcem, aby odznelo jasne. Aj Boris bol v komplikovanej situácii, ale držal si tú vládu.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Hej.“

Richard Raši, predseda NR SR: „Tiež to neboli tvoje lásky.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Nie, určite nie.“

Richard Raši, predseda NR SR: „Ale vieme spolu. Pardon, nechcel som teda zmeniť tému. Prepáč, Boris, ale základom je, aby slušnosť v koalícii nebola považovaná za slabosť. Lebo musíte...“

Anka Žitná, moderátorka: „Ale teraz ste to povedali, že bola to podpásovka. Vy ste to aj premiérovi takýmto spôsobom nejako dali najavo? Povedali ste mu, že...“

Richard Raši, predseda NR SR: „Samozrejme, stretol sa s ním náš predseda strany...“

Anka Žitná, moderátorka: „A tá reakcia z tej druhej strany bola aká? Viete, ja som žena, mňa zaujímajú tie vzťahové veci, aj v tej koalícii. Čiže aká bola tá reakcia?“

Richard Raši, predseda NR SR: „Ja som muž a z kuchyne, kde muži nepatria, nevynášam. Takže samozrejme...“

Anka Žitná, moderátorka: „Čiže musí nám stačiť, že podpásovka.“

Richard Raši, predseda NR SR: „Tá debata bola, ale my si vyžadujeme jediné, aby sme naozaj dodržiavali koalíčnú zmluvu. Fakt je to, možno je to strašne málo, ale pritom je to strašne veľa a iba tak môže koalícia fungovať.“

Anka Žitná, moderátorka: „No a máte garancie, že bude sa dodržiavať tá koalíčná? Lebo viete, tá manželská, vzťahová hádka je taká, že pohádajú sa, vysvetlia si a sľúbia si, že už nikdy viac to neurobia a teraz čo?“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „A zajtra znova.“

Richard Raši, predseda NR SR: „Však je to veľmi dobrá otázka, ale kto najčastejšie hovoril o tom, ako je dôležité, aby koalícia držala? Prečo sme akceptovali kompromisy aj straty? Aj SNS, aj my sme akceptovali aj zmeny vo vláde preto, aby vláda fungovala. Je to jasné...“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Prišli ste o ministerstvo, museli ste ho pustiť, hej.“

Richard Raši, predseda NR SR: „Urobili sme to, aj sme to povedali. Stratili sme poslancov, boli sme politicky vydieraní, akceptovali sme to. A preto hovorím, keď toto všetko sme absolvovali preto, aby vládna koalícia fungovala, tak nepovažujeme za férové, aby predseda najsilnejšej koalíčnej strany

nedodržiaval, pardon, koaličnú zmluvu, a preto sme aj povedali, že buď ju budú dodržiavať všetci, alebo ju potom nebude dodržiavať všetko. A to bude problém, ale opakujem, my sme ho nevytvorili. My menší koaliční partneri sme ho nevytvorili.“

Anka Žitná, moderátorka: „Pán Danko, vy po tých dvoch skúsenostiach, kedy ste ako menší koaličný partner museli sa skloniť a ustúpiť, možno v záujme toho, aby veci fungovali, máte nejaký teraz recept, ktorý chcete uplatniť, že bude to trochu inak odteraz? No z tej kuchyne, tak.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Ja som včera večer Richarda vychoval, že teraz vám vadí odvolaný minister, aj keď ste boli v Smere a padol Plavčan, tak takisto som ostal v šoku, že večer sme sa dohodli, že ja ho odvolám ráno a dozvedel som sa v médiách, že bude preplieskaný, odvolaný. A dokonca som vtedy mal taký rozhovor, aj taká fotka existuje, že ja dávam rozhovor a pozerám, premiér odvoláva Plavčana. Ale ja som vtedy vypovedal koaličnú zmluvu, tak hovorím, tak cirkus, tak poriadny. A zlatý bol Bela Bugár vtedy a hovorí, že bolí ťa to, to si zvykneš v politike, to je nič. Že jak hovorí Béla: nem baj, hej. A v každom prípade potom prišla ďalšia vec, kedy vlastne Bela Bugár tlačil, že aby padol Robert Fico ako premiér. A znova Robert Fico hovorí: Smeru patrí premiér, navrhnem Petra Pellegriniho, a ja som vtedy rozmýšľal, ísť do volieb, alebo to proste akceptovať a presadiť programy pre živnostníkov, poukazy a neviem čo. Myslel som si, že to bude lepšia cesta a bola to ťažká doba. No a teraz poviem vo vzťahu k Hlasu takisto, že ja som úplne vedel. Ja som zavolať štvrtok Richarda a súčasne som rozprával aj so šéfom Hlasu. Hovorím, premiér ide jak cez kopirák. Toto ja poznám. On už zacítil, že jednoducho to na vás môže kydnúť. Je v tom nemilosrdný, však je skúsený. Emócia v politike je slabosť. Ak ukážete cit, slabosť, proste silný dravec si ide svoje. A ja poviem ešte vo vzťahu ku koalícnej zmluve, že viete, to je v podstate deklaratórna zmluva, ktorá nie je vynútiteľná. Preto som ju aj vtedy demonštratívne vypovedal, lebo ona nemá obsahové náležitosti sankcií. Je to len nejaké pravidlo, ako by sa malo čo správať, nominovať, ale v podstate sankcia za to neexistuje. Takže ono veľa ľudí...“

Anka Žitná, moderátorka: „Sankcia je asi ten pád vlády, nie?“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Viete, tak jasné, veď to je, to je taká hra na hrane, viete, že teraz ako sa aj nedať ponížiť, ako aj presadiť program, ako aj neklaknúť, ako sa proste aj prežiť. To je proste politika. Áno, toto je politika, lebo žijeme v demokracii, kde nemôžte vládnuť sám. Musíte bojovať o čo najväčší počet hlasov a potom si sadnúť s nejakými ľuďmi a povedať, poďme spolu presadzovať nejaké hodnoty a bojovať za to. Takže je to nutnosť, pretože často teraz počúvam už, keďže už sme v polčase vládnutia, že už problémom sú koaliční partneri. A preto aj ten môj postoj k Úradu vlády, pretože je to úrad a post, ktorý má premiér, ako predseda SMERU - SD. Je to jeho úrad. On má právo si tam dať koho chce, je to jeho inštitúcia. Ja mám jednu kanceláriu 3 x 4 metre a dvoch poradcov. Ja nemám ansámbel ako Robert Fico, ani také ministerstvá, a napriek tomu si myslím, že veľmi slušne prežívame, ale jednu vec, ktorú my máme v strane, je charakter a lojálnosť a česťnosť v tom, že keď mi za témou ideme, čo sa týka Lajčáka, povedal som si svoje a neustúpim. Myslím si, že tento človek je slabosťou Roberta Fica a že mu ako politicky pomôcť nemá ako.“

Anka Žitná, moderátorka: „Pán Hrušovský, keď vy ste naozaj že služobne najstarší, najviac ste toho preskákali. Aká je možno úloha predsedu parlamentu pri takýchto krízach? Lebo ono naozaj to, čo sa deje vo vláde, to je jedna vec. Vláda drží, ako tu bolo povedané, ale v parlamente to vidíme najviac. Tam sú tie rozkývané kluby, tam sú tie prechody, presuny, nákupy poslancov - však aj také tu bolo, aj sa to stihalo, hej. Zhodou okolností Mikuláša Dzurindu vláda 2004, 5, že ak sa nemýlim, boli tie prestupy, keď poslanci z HZDS priskočili, aby bolo...“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Tak aj naši preskočili. Čas ukáže, že za čo preskočili.“

Anka Žitná, moderátorka: „Ale to tak proste býva.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Za akú slaninu?“

Anka Žitná, moderátorka: „Číže čo môže robiť predseda parlamentu?“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „My možno s takou ľahkosťou hodnotíme súčasnú politickú situáciu a porovnávame s tými niektorými obdobiami vládnymi z minulosti, tak Andrej, z hľadiska práva je koalíčná zmluva, máš pravdu, nevynúteným dokumentom, ale z hľadiska politického má silnú silu na to, aby ktorákoľvek politická strana, ak sa koalíčná zmluva permanentne porušuje, proste zakročila. To takto ďalej, pán predseda hovorí, lebo sme boli vydieraní. To akože do politiky nepatrí takéto proste spôsoby, ako riešiť problémy niekoho, kto sa rozhodne konať proti vôli koalícnej politickej strany. Dokonca u vás sú zaujímaví jednotlivci, nie poslanecké kluby. Úloha predsedu parlamentu, ja si myslím, že je silná a mala by sa čím ďalej posilňovať. Pozrite sa, keď boli ťažké nedorozumenia, keď sa prijímali a ťažké zákony, či už so vstupom do únie, alebo do Severoatlantickej aliancie, ja som zvolil jeden formát. Nie že vláda dohodla návrh zákona, ale zvolával som vždy koalíčných poslancov do kinosály Národnej rady a tam sme bod po bode prebrali každý jeden návrh zákona, o ktorom išla Národná rada hlasovať. Každý jeden koalíčný poslanec sa mohol vyjadriť, súhlasím, nesúhlasím alebo požadujem takúto zmenu. A my sme išli do toho pléna dohodnúť. To nebolo vydieranie, to bolo hľadanie konsenzu a pochopenia jednej strany a druhej, ale dneska, páni, vy idete do parlamentu, proste ja sa nestačím čudovať, aká atmosféra tam je, ako je ten parlament...“

Anka Žitná, moderátorka: „Nie je to tým, že dnes, vy ste vtedy nemali sociálne siete. Dnes je to o tom, že každý z tých poslancov tak trochu ako keby hral na seba a robí si tie selfíčka a videá neviem čo. Len aby zaujal, aby bol v tých médiách, aby mal nejaké...“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ja by som rád zareagoval.“

Anka Žitná, moderátorka: „Povedzte.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Pán kolega, takto. Musím povedať, že pozícia predsedu parlamentu je veľmi silná. Tá vláda je odvislá od parlamentu, od žetónov v tom parlamente. A ten predseda parlamentu, keď chce, tak vie urobiť veľmi silnú zákulisnú hru.“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Veď ja som to hovoril.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „A ja musím povedať, že ja som veľmi veľa zákonov presadil aj spolu s opozíciou. Niektorí koalíční partneri povedali, že mi to nepodporia a ja som naozaj oslovil jedného, druhého, tretieho, štvrtého. A tým, že som nebol, že sme, v hnutí Sme rodina sme to robili celých osem rokov takto. My sme neboli útoční, my sme nešli do osobných útokov tých ľudí. Keby som ja jednému, druhému, tretiemu nadával celý čas, tak ja za ním nemôžem prísť a povedať mu, podpor nám tento návrh zákona, poslali by ma do čerta. To znamená, že tým, že som bol korektný aj voči tej opozícii, tak som sa vedel s nimi dohodnúť a tie zákony nám prechádzali aj s tou opozíciou. Ale rovnako sme vedeli potom sa dohodnúť v zákulisí, samozrejme, toto nám podpor aspoň troji poslancami, alebo tuna nemáme dostatok poslancov, daj nám, aby sme vedeli otvoriť schôdzu. Číže, keď ste korektní a vyznáte sa v tej politike, tak viete naozaj dosiahnuť ten cieľ. Číže áno, je to veľmi silná pozícia, ale musíte mať dobré vzťahy naprieč celým spektrom, lebo veľaokrát potrebuješ aj opozíciu.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Boris, a nedoplatil si na tú korektnosť?“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Nie, ja som nedoplatil.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Však si politicky neprežil.“

Anka Žitná, moderátorka: „V akom zmysle?“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ale ja som neprežil nie kvôli tomu, že som bol korektný, ale kvôli osobným útokom, ktorý vyvolal jeden človek voči mne, nie preto, že som niečo nesplnil.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Vieš, toto by som nerád, ale v každom prípade politicky sa zamyslíme, čo je dôležité, je mať nejaké percentá v ďalších voľbách, zase prežiť vedľa toho...“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ale tak to potom...“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „V každom prípade, aj ja som zažil pád 2, 20-tom a tá strana naša niekoľkokrát, keď sme boli vedľa silnej politickej strany. Teraz nie osobne, ale to zamyslenie toho, že ako robiť tú politiku, keď si vo vláde, lebo nie si v opozícii. To je vždy ťažšie, keď si vo vláde. Máš tu silného lídra skúseného. Takisto aj politici pre mňa v Hlase sú skúsení, však s Richardom sa poznáme 25 rokov a sú to aj odchovanci Roberta Fica mnohí. A je to ťažká situácia, ako udržať hodnotovo stranu, aj prežívať a mať nejaké čísla, aj nerozbíjať, aj sa odlišovať. Sú to také politické tance, to patrí k tomu, ale to nemôžete...“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ale ja som mal partnera, ktorý mal 25 %.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Ale v poriadku.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „25%, taký tam ešte nebol.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Ale toto je politika, to treba ľuďom vysvetliť.“

Anka Žitná, moderátorka: „A neľahkého.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „A neľahkého partnera...“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Ale to neznamená, že keď...“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ale ustál som to, nemali sme spolu hádky.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Ale to nemôžeme ľuďom hovoriť, že každé politické odlíšenie je konflikt. Ja by som aj vás chcel poprosiť, že to tak bolo uvedené, prežijú, neprežijú konflikt, nekonflikt. To je život. Aj v živote máte realizovanie. Keď ste vo firme, ste dravejší, niekto je menej, niekto viac a máte nejaké podnikateľské zámery. Toto je život. Áno, ľudia na to vzhliadajú, každý pozerá politiku, každý tak, ako vie, že akoby trénoval futbalistov, tak vie, ako by riadil stranu a riadil štát. Ale ten mechanizmus je pomerne jednoduchý. Máme tu jednu, druhú, tretiu stranu. Každá má nejaký program, každému má nejakú pozíciu. S kartami sa hrá s takými, aké ti dajú voliči, tú pozíciu, a nemôžeš ich získať viac. Opak je pravdou. Ešte ťa môžu poslanci zradiť...“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Áno.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Alebo ti ich môže niekto kúpiť. Toto je problém politiky.“

Richard Raši, predseda NR SR: „Ja len krátko zareagujem...“

Anka Žitná, moderátorka: „Pán Raši, ja sa chcem opýtať na to, čo tu povedali dvaja hneď vaši kolegovia, že tá zákulisná politika, tá vyjednávacia, musí byť veľmi silná a vtedy viete urobiť veľmi veľa. Otázka je, či že či vy sa na to teraz cítite, keď aj pán Ferenčák, vlastne ako to, čo sa všetko tam momentálne deje, že prichádza Peter Kmec do parlamentu. Teraz Ján Ferenčák povie, ja som o ničom“

nevedel, že mňa idú odvolať z pozície šéfa výboru. No navonok, ja viem, tie sociálne siete sú na jednej strane fajn, lebo všetko vždy vieme v reálnom čase. Na druhej strane, asi vám to úplne nepomáha, že? Ale zvládnete tam to zákulisie? Máte to pod kontrolou?”

Richard Raši, predseda NR SR: „Vrátim sa k tej podstatnej veci a možno nadviažem na to, čo povedal Boris. My nie sme v situácii, ako vládna koalícia, aby sme naše programové vyhlásenie vlády v sociálnej oblasti, bezpečnosť, vnútro, školstvo, energetická kríza a riešenia. Uvedomte si, že naši ministri, aj iní ministri prinášajú obrovské množstvo zákonov. Nie sme v situácii, aby sme museli schvaľovať zákony s opozíciou. Hovorím to preto, lebo možno ľuďom sa zdá, že však to je jedno, kto ten zákon schváli, ale v princípe tá stabilita koalície závisí aj od toho, či vládna koalícia dokáže presadzovať svoj program svojimi poslancami. Preto som povedal, že chceme takto fungovať ďalej, lebo presadzujeme svoj program Hlasu, ktorý je pre nás veľmi silný a to isté robia koaliční partneri. Preto to chceme dotiahnuť. Vedeli by sme dať množstvo návrhov, ktoré by sme presadili s opozíciou, ale to je základ nejakej destabilizácie vládnej koalície. Celý ten odkaz, čo chceme povedať, je, my si chceme splniť svoj volebný program Hlasu sociálna demokracia s našimi ministrami. A my chceme jediné, aby to, čo je v programovom vyhlásení vlády, prechádzalo a aby naši koaliční partneri a my voči nim sme boli korektní. Aj keď máme prienikové skupiny voličov a sympatizantov, napríklad so stranou Smer, tak nechceme kvôli potencionálnemu volebnému alebo preferenčnému zisku škodiť partnerovi, lebo je to neférové. Je to základ destabilizácie vlády.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ja by som krátku faktickú na to...”

Anka Žitná, moderátorka: „Nech sa páči.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Trošku nebudem súhlasieť.“

Richard Raši, predseda NR SR: „To, Boris, ani nemôžeš. Však ty si opozícia.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ale o to nejde teraz. Nemôžem súhlasieť, lebo tak si zoberme späť rok dozadu, tak ste tri mesiace nedokázali zvolať parlament a ho zvolať a hlasovať a prijímať zákony. To je prvá vec. Druhá vec...”

Richard Raši, predseda NR SR: „Nechcelo sa zvolať parlament.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Partneri vám urobili to, že rok si nebol predseda parlamentu, lebo, napriek tomu, že v koalícnej zmluve bolo jasne napísané, že to patrí Hlasu a rok ste tam mali len nejakého zástupcu. Takže neni to úplne až také easy, že vieme všetko zvládnuť sami.“

Richard Raši, predseda NR SR: „Boris, však vraciame sa k tej, nie sme v O päť minút dvanásť, nemusíme sa hádať, máme priestor naozaj na svoje názory. Áno, však to je o tom, lebo keď sa dodržiava základný dokument, tak nevznikajú situácie...”

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Problémy.“

Richard Raši, predseda NR SR: „...ktoré destabilizujú vládu. Ja som len hovoril o tom, že ideálne pre vládu je, a my tú väčšinu v parlamente máme, prijímať zákony a robiť rozhodnutia v parlamente na základe parlamentnej väčšiny. Preto môžem otvorene povedať, aj Andrej je skúsený politik so všetkými schopnosťami...”

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Plusmi a mínusmi.“

Richard Raši, predseda NR SR: „...ale nepotrebujeme zatiaľ hrať hry, lebo fungujeme na základe matrice, ktorou je 79 poslancov, ktorí vyjadrilo podporu programovému vyhláseniu.“

Anka Žitná, moderátorka: „No ale vaši povedali, že nie je garancia, že podporia, hej, všetky tie zákony. Alebo, že teda podržia ministrov pri odvolávaní, čo je teda ako dosť silný odkaz koalíčným partnerom, že pozor.“

Richard Raši, predseda NR SR: „To bol odkaz o tom, že si čítajme dokument, ktorý je nevynútiteľný, ale je základom fungovania koalície, lebo buď tam platí všetko alebo tam neplatí...“

Anka Žitná, moderátorka: „No to už sme počuli. Ale príde k tomu hlasovaniu a čo urobia vaši? Ako, zdržia sa?“

Richard Raši, predseda NR SR: „Nebudem.“

Anka Žitná, moderátorka: „Ja viem, že nebudete.“

Richard Raši, predseda NR SR: „Vládu nepovalíme, dobre? Vládu nepovalíme...“

Anka Žitná, moderátorka: „Vládu nepovalíte.“

Richard Raši, predseda NR SR: „...ale to neznamená, že nie sú rozličné možnosti.“

Anka Žitná, moderátorka: „Vládu nepovalíte, ale nebudú jej prechádzať jej veci v parlamente, či?“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Ale to vôbec tak nie je...“

Richard Raši, predseda NR SR: „Nie, ideme už do...“

Anka Žitná, moderátorka: „Ok.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR (SNS): „Viete, ja neviem, kde beriete, aj to...“

Richard Raši, predseda NR SR: „Koalícia...“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „že nebolo parlament, to nebol niekto. Bol poverený Peter Žiga, ktorý riadil parlament a bola tu debata o tom, keď Hlas získal prezidentskú pozíciu a boli to naše veci, Boris.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ale ja to nenapádam.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Nie všetko...“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ja len hovorím, že rok nemali predsedu.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „...ale nie všetko je v koalíčnej zmluve. Je tu aj nejaká zásluha Smeru, že Peter Pellegrini sa stal prezident. Prišiel do toho atentátu, mnohé veci sme si museli vyjasniť. A my s Richardom sme si aj politicky tie veci vyjasnili a dneska rešpektujem tú dohodu. A ja som už nechcel tlačiť na pílu, lebo medzitým ma zradil poslanec, traja poslanci. Tak ako som mohol držať pozíciu, ktorá proste nebola obhájitelná? Pretože ja som nečakal so zradou Rudolfa Huliaka. Ale k tomu ešte raz poviem, všetky vládne zákony prechádzajú. Žiadne veci neboli zaseknuté. To trucovanie, ktoré bolo pri odchode poslancov, kedy nebola väčšina, to sa stalo tri, alebo štyrikrát. Vôbec nemôžeme povedať, že by parlament bol ochromený, že by sme nevedeli sa dohodnúť. Tie koalíčné rady štandardne bežia. Je úplne jedno, že kde budú, a kto bude na nich. Dôležité je, že sú tam vždy zastúpení tí, ktorí tvoria koalíciu. Dokonca sme išli nad rámec, na koalíčnej rade akceptujeme aj tých, ktorí by tam nemali byť, ktorých si vybral Robert Fico. A veľmi ťažké je pre Hlas tam mať Sama Migala, pre mňa Rudolfa

Huliaka. Ale chcem povedať, že tie veľkosť a to politické gesto my robíme dennodenne v tých procesoch a najľahšie by bolo vládu rozbiť. Ale to nesmieme dovoliť.“

Anka Žitná, moderátorka: „Páni, na záver sa opýtam, aký by bol optimálny model? Lebo videli sme tu koalície, ktoré boli pozliepané...“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Asi ako v Číne.“

Anka Žitná, moderátorka: „Dostanete hlas, ale videli sme...“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Neexistuje optimálny model. Viete, ja som pozeral...“

Anka Žitná, moderátorka: „No nie, počkajte. Počúvame také slová, ako videli sme, Smer vládol sám. Bolo to v podstate vyrovnané.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „To bolo optimálne.“

Anka Žitná, moderátorka: „To bolo asi, z politickej strany.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „To by vám Robert Fico povedal, že to bolo optimálne.“

Anka Žitná, moderátorka: „Áno, videli sme kadečo pozliepané, aby to fungovalo. Potom to nefungovalo. Počúvame dokonca aj také, predseda obchodnej komory opakovane povedal, Peter Mihók, že on by si vedel predstaviť veľkú koalíciu. To znamená, že dve najsilnejšie strany, jedna koaličná, jedna opozičná. Čo je optimálny model tak, aby tí občania boli v klude, aby sa normálne nemuseli pozeráť každý deň na grécko-rímsky zápas?“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Občania by vôbec nemali riešiť politiku štyri roky.“

Anka Žitná, moderátorka: „No práve.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „To by bolo najoptimálnejšie, ale to neexistuje...“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „To by. To jak? To by musela byť jedna strana...“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Áno, len, chcem to dokončiť.“

Anka Žitná, moderátorka: „Ani to by asi nefungovalo.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Ale áno.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Je úplne jedno, či je to dvojkoalícia, trojkoalícia, štvorkoalícia. Dôležité je, aké sú tí partneri alebo tí hlavní predstavitelia. Či majú nejaký ten politický cit a či sú korektní. To je veľmi dôležité, akým spôsobom fungujú. Naozaj, môžete sa pozrieť na nás, my sme sa nevadili s nikým tam. Ja som vedel vyjsť aj s koalíciou, aj s opozíciou.“

Anka Žitná, moderátorka: „No vy nie, vy ste tam na to mali ľudí, ktorí sa vadili aj za vás.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ale vôbec nie. Vôbec nie. To záleží od tých predsedov, to absolútne záleží. Ale to chcem povedať...“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Treba povedať, že to je všade, kde nevládne jedna strana, Boris. Všade...”

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Všade je nejaký problém. Narazíte na niečo.”

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „V každom štáte, v každom štáte”

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Vidíte, aj v Holandsku tiež padla teraz vláda.”

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „V Taliansku do roka padá dvakrát vláda.”

Anka Žitná, moderátorka: „Teraz už dlhšie nie. Kedysi. Teraz už dlhšie nie.”

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Prvýkrát v Taliansku po veľmi dlhej dobe, kde Meloni proste to drží...”

Anka Žitná, moderátorka: „Áno, áno”

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „...kde každé štvorročné obdobie bolo rozdelené na troje volieb. Takže musíme povedať, že...”

Anka Žitná, moderátorka: „Tak, teraz je to už lepšie.”

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „...Taliansko je teraz v poriadku, aj má veľmi dobré ekonomické výsledky. Takže toto treba tú vládu pani predsedníčky Meloniovej pochváliť. Skutočne to robí dobre a je takým, dá sa povedať, novým lídrom Európy.”

Anka Žitná, moderátorka: „Ideme na Slovensko k Pavlovi Hrušovskému. A s tým odstupom, že už nie ste aktuálne v živej politike, vo výkone, ale pozeráte sa na to a máte skúsenosti. Čo je optimálne podľa Vás?”

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Možno ju prežívam intenzívnejšie ako vtedy, keď som tú politiku musel robiť a tvoriť. Neexistuje na to nejaký manuál, čo je optimálne, či dvojkoalícia, trojkoalícia. Jedno si myslím, že absolútna väčšina jednej strany zvädza k nejakému autoritárskemu spôsobu vládnutia. Preto ja by som skôr preferoval koalície, už v akom počte, lebo bol som vo vláde, skladali sme ju ťažko, prvej Dzurindovej, kde bolo osem strán a tá vláda dovládla.”

Anka Žitná, moderátorka: „Áno, lebo SDK tam bola poskladaná.”

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „No veď práve. A to si vyžadovalo enormné úsilie.”

Anka Žitná, moderátorka: „Tak ale Mikuláš Dzurinda bol...”

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „No Mikuláš Dzurinda bol...”

Anka Žitná, moderátorka: „Skúsený človek v tomto príbehu.”

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „...no bol dobrý premiér. Proste bol dobrý manažér, ktorý dokázal obrusovať hrany a riešiť problémy. Takže ja som vždy prijal každej vláde, ktorá sa rozhodla vládnuť a dohodnúť, aby dovládla. Ale zase nerobme drámu z toho, keď prídu naozajstné krízy, ktoré sa nedajú zvládať politicky, že tá vláda skončí predčasne. Veď o tom je zastupiteľská demokracia. A tolerujme aj takýto spôsob, že môže prísť v jednej chvíli. Lebo ja vám nezávidím, pán predseda, tebe,

ani tebe, Andrej, lebo vy rovnako intenzívne pozorujem, že vediete politický zápas vo vnútri koalície. Ešte sa mi zdá byť silnejší ako s opozíciou.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Paľko, ale Fica ste vytvorili vy.“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Ale nevytvorili sme Fica.“

Anka Žitná, moderátorka: „To bolo záverečné slovo?“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Počkaj, počkaj. Andrej.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Tak ste mu nedali prokurátora v tej dobe a odišiel z SDL.“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Fico chcel byť všeličo, len nie poslanec. A preto potom si založil vlastnú stranu, lebo sa nenaplnili jeho osobné ambície. To je tak...“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Dobre, to by bola dobrá relácia: Ako vznikol Fico.“

Anka Žitná, moderátorka: „To je dobrý tip. Ďakujeme.“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „No to sa opýtaj pána predsedu Migaša, ako vznikol Fico.“

Anka Žitná, moderátorka: „Dám slovo, keďže sme na záver, dám slovo Richardovi Rašimu.“

Richard Raši, predseda NR SR: „Ja len jednu vetu, asi sa všetci zhodneme, že optimálny model je fungujúca koalícia, ktorej jediným cieľom je plniť programové vyhlásenie vlády a doručovať ľuďom výsledky, na základe ktorých dostala tento mandát. A to je...“

Anka Žitná, moderátorka: „Ale nežijeme v ideálnom svete, že?“

Richard Raši, predseda NR SR: „Hovoríte o optimálnom modele.“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Optimálna koalícia je taká, ktorá...“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „To je veľmi dôležité. Pokiaľ predseda vlády má empatiu a nerobí takéto podrazy voči koalíčným partnerom, tak tá vláda môže reálne dobre fungovať.“

Richard Raši, predseda NR SR: „Ale našťastie my máme empatiu, čo sme tu.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR (SNS): „Vieš.“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Ja optimálnu koalíciu považujem za...“

Anka Žitná, moderátorka: „Páni, ďakujem pekne za skvelú debatu. Myslím, že toto budeme musieť dokončiť ešte inokedy pri inej príležitosti.“

Richard Raši, predseda NR SR: „Keď budem...“

Anka Žitná, moderátorka: „Možno ich ešte, pri ďalšej kríze, hej?“

Richard Raši, predseda NR SR: „Keď budem budúci bývalý predseda parlamentu.“

Anka Žitná, moderátorka: „Alebo tak. Ďakujem pekne, že ste prišli. Pavol Hrušovský, vďaka.“

Pavol Hrušovský, bývalý predseda NR SR: „Ďakujem pekne za pozvanie.“

Anka Žitná, moderátorka: „Andrej Danko.“

Andrej Danko, podpredseda a bývalý predseda NR SR: „Ďakujem pekne.“

Anka Žitná, moderátorka: „Richard Raši.“

Richard Raši, predseda NR SR: „Ďakujem pekne a ďakujem aj vám predsedovia.“

Anka Žitná, moderátorka: „A Boris Kollár. Skvelá debata, ďakujem veľmi pekne.“

Boris Kollár, bývalý predseda NR SR: „Ďakujem.“

Anka Žitná, moderátorka: „Milí diváci, Odpovede s Ankou Žitnou sa končia. O týždeň tu budeme opäť. Sme radi, že ste nás sledovali a prajem ešte pekný večer. Dovidenia.“

* * *

Monitorované vysielanie: Odpovede s Ankou Žitnou

Deň vysielania: 3. 12. 2025

Čas vysielania: 21:07 hod.

Vysielanie bolo monitorované zo záznamu Rady.

časový kód záznamu o cca:

- 21:07 – začiatok programu Odpovede s Ankou Žitnou

- 21:57 – koniec programu Odpovede s Ankou Žitnou

Anka Žitná, moderátorka: „Dobrý večer, vitajte pri sledovaní relácie Odpovede s Ankou Žitnou. Igor Matovič prehral na prvom stupni súd s Robertom Ficom za tvrdenia o účtoch na Belize. Dopracovať sa k ospravedlneniu trvalo súdom desať rokov. Za tú dobu stihol Fico byť premiérom dvakrát. Poslankyňa Lucia Plaváková sa súdi v kauze Suka s ministrom Huliakom. Podobné kroky zvažuje aj Mária Kolíková, ktorú poslanec Bartek označil za hyenu. Za organizovanie autoprotestu zadržali v minulosti policajné zložky vtedajšieho lídra opozície Roberta Fica. Vitajte v slovenskej politike, kde sa súdi pomaly každý s každým. O téme budem dnes hovoriť s poslancami Jánom Mažgútom a Jaroslavom Spišiakom a advokátmi Davidom Lintnerom a Tomášom Langerom. Začíname.“

mužský hlas (dokrútk): „Politik musí zniesť na svoju adresu omnoho tvrdšiu kritiku než bežný občan. Potvrdzuje to náš Ústavný súd aj Štrasburg. Hranica je však jednoznačná, ak niekto šíri konkrétne klamstvá o súkromí, majetku alebo trestnej činnosti, ktoré nemá podložené, prekračuje čiaru. Problémom je aj dehumanizácia či označovanie ľudí prívlastkami zo zvieracej ríše. Riešenie danej situácie stojí a padá aj na rýchlosti súdov. Kým sa ochrana osobnosti bude riešiť dlhé roky, verejný priestor zostane plný nepodložených výrokov a obvinení.“

Anka Žitná, moderátorka: „Dobrý večer. Vitám v štúdiu mojich štyroch hostí. Dnes na zaujímavú tému. Zľava, mojím hosťom je advokát Tomáš Langer. Dobrý večer, vitajte.“

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu osobnosti: „Dobrý večer, ďakujem za pozvanie.“

Anka Žitná, moderátorka: „Pán poslanec Jaroslav Spišiak, vitajte.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Dobrý večer prajem.“

Anka Žitná, moderátorka: „Pán poslanec Ján Mažgút.“

Ján Mažgút, poslanec NR SR: „Príjemný večer, ďakujem za pozvanie.“

Anka Žitná, moderátorka: „A advokát David Lindtner, dobrý večer, vitajte.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „Dobrý večer prajem, ďakujem za pozvanie.“

Anka Žitná, moderátorka: „Páni, videli sme úvod, idem in medias res. Sú súdne spory súčasťou politického boja? Pán Langer začnite vy.“

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: „Ďakujem. Tak realita nám ukazuje, že očividne áno. Tie súdne spory sú naozaj čoraz častejšie. V mojej osobnej skúsenosti z praxe ako advokát a musím povedať, že... teda niektorých sa zúčastňujem ako teda právny zástupca či už žalobcu, alebo žalovaného, a niektoré vnímam ako naozaj dôvodné a nevyhnutné, aby nastavili nejaké tie pravidlá spoločnosti. Iné vnímam ako šikanózne takzvané swap žaloby.“

Anka Žitná, moderátorka: „Ďakujem. Pán Spišiak?“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Ja si tiež myslím, že sa to stáva realitou a podľa mňa by to tak nemalo byť. Politika by sa mala viesť argumentmi, povedzme možno aj ostrejšími, ale nie osobnými útokmi, nie dehonestujúco, nie dehumanizujúco, ako sme aj videli v dokrútkach. Ale vyzerá to tak, že samotní, či už voliči, alebo občania ako keby to túžili, ako keby to chceli. Lebo hovoria niektorým politikom, že dobre si mu to naložil, slabo si mu naložil a tí politici sa buď prispôbujú tomu trendu, že ten je dobrý politik, ktorý čo najviac naloží. Ja nie som taký. Ja zastávam filozofiu, že mierne vecne, odborne a nie nakladať a vyvyšovať sa tým, že som niekomu dobre naložil, hoc či to je pravda alebo nie je pravda, naložil. Ako vidíme, súdy dlho trvajú, čiže niekomu niekto naloží a potom satisfakcia dostane o desať rokov a už pomaly sa zabudne na to, že komu čo bolo naložené a neni to dobre. A dokonca ešte by som poznamenal, že ten je ešte v tom svojom, v tej svojej bubline pomaly hrdina. Že dobre naložil. A keď aj prehrá ten súdny spor, tak ešte väčší hrdina, lebo, lebo naložil tomu druhému. Proste toto by sa asi nemalo diať. Treba to nejak skultúrniť.“

Anka Žitná, moderátorka: „Ďakujem. Pán Mažgút, vy to ako vidíte?“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „Ja v podstate zastávam obdobný názor ako pán kolega s tým, že by som to možno trochu rozšíril, že tá debata minimálne na politickej úrovni by mala byť vecná, odborná a nielen v takýchto, alebo teda obdobných diskusných reláciách, ale aj v samotnom pléne Národnej rady, kde teda častokrát sme svedkami... otázka je, kto to tam zaviedol a prečo sa to zaviedlo, ale častokrát sme svedkami takých situácií, pri ktorých si niekedy hovorím, že kolegyne, kolegovia... pretože to sa netýka len kolegov, ako budíme úplne úprimní v tejto, v tejto veci, tak akoby sa spoliehali na výrokovú imunitu, ktorú majú v rámci Národnej rady ako takej. A potom to častokrát skutočne zachádza do osobných invektív, urážok a v tejto súvislosti ja som bol celkom prekvapený z toho, že to nie je len slovenský fenomén, alebo teda slovenský problém, ak to teda môžeme nazvať problémom, ale bol som asi dva týždne dozadu na jednej konferencii na úrovni Európskeho parlamentu a možno sa budete aj vy čudovať, prítomní, možno aj diváci, ale je to reálne celoeurópsky fenomén alebo celoeurópsky problém, že jednoducho politici čelia či už zo strany svojich kolegov, ale aj samozrejme zo strany verejnosti nejakým verbálnym alebo aj neverbálnym atakom, v niektorých prípadoch dokonca vyhružkami. A prekvapuje ma, že niektoré krajiny to majú veľmi dobre ošetrené. Sú naopak krajiny, ktoré to nemajú takmer vôbec ošetrené tieto, tieto veci a... to bola práve aj podstata tej, tej konferencie, že prísť na nejaké, nejaké návrhy, ako by sa to mohlo na európskej úrovni zlepšiť...“

Anka Žitná, moderátorka: „No vidíte. Môžete nás teraz inšpirovať v debate.“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „...a trošku, trošku tomu samozrejme napomohli aj, alebo napomohla anonymita na sociálnych sieťach. A budem úplne úprimný, aj napriek tomu, že som vo verejnoprávnej televízii, čiže v médiu, ale určite svoj podiel viny, a za tým si stojím, majú aj niektoré médiá, pretože kým sme boli v minulosti svedkami... keď ste sa pýtali teda na súdne spory, v minulosti sme boli možno svedkami, aj keď ojedinelých, ale súdnych sporov politikov s médiami za nejaké vyjadrenia, ktoré neboli ničím podložené...“

Anka Žitná, moderátorka: „O tom budeme hovoriť neskôr. Myslím, že teraz dáme slovo ešte poslednému v poradí, advokátovi Davidovi Lindtnerovi. Páči sa.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „Ďakujem pekne za slovo. Pani redaktorka, ja som v prvom rade veľmi rád, že ste urobili tento formát, že ste urobili s osobami, ktoré sa tu aktuálne nachádzame. Pretože ja vidím základný problém v kultúrnosti politického prejavu. Tu sú dvaja zástupcovia odlišného politického spektra a tak pán Spišiak, ako aj pán Mažgút sú podľa mňa príkladmi toho, ako sa dá politická diskusia viesť korektne, vecne a na dnešné pomery pomerne, pomerne slušne. Hovorím to z toho dôvodu, že ja si myslím, že tá napätá atmosféra v spoločnosti vyplýva aj z toho, že verejnosť a ľudia kopírujú správanie politikov. Čiže akonáhle kopírujú správanie politikov, tak sa nemôžeme diviť, že dochádza k takým udalostiam, akým došlo minulý rok pri teroristickom útoku na pána premiéra, pretože tá diskusia mimoriadne zhrubne a pokiaľ ľudia vnímajú politikov ako svojich reprezentantov a vidia, že nedochádza k nejakej zodpovednosti, nejakej sebareflexii pri ich verbálnej komunikácii, tak samozrejme v rámci toho, že opakujú to správanie a potom sa čudujú, aké to môže mať následky... Nech sa páči.“

Anka Žitná, moderátorka: „Ja by som to teraz vlastne premostila k tej ďalšej časti, lebo ja si teraz dovoľm citovať pár výrazov. Nie sú to moje výrazy, ospravedlňujem sa za to, že ich poviem, ale v tomto kontexte je to vyslovene funkčné. My sme počuli slová ako, už som to spomínala, suka, hyena, mafián a zlodej, americká agentka, ten čom mydlí barana, nejaké prostitútky tam padli takisto. To sú všetko tituly, akými sa titulujú navzájom politici. Čo sme už naozaj nie dávnej minulosti zažili. Bežní občania v tom verejnom priestore si zažili takisto veľmi škaredé tituly. Či už to bola spodina, lúza, hlupáci, opice. Platí, že politik musí zniesť viac ako bežný občan? Ako to vlastne teda je? Kde je tá hranica, že čo ešte si povieme, že dobre, toto znesiem, mávnem rukou, a kde už je tá hranica, pán doktor Langer, že už tu teda naozaj nie a vy aj poviete možno svojmu potenciálnemu klientovi, že už sa bráňte?“

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: „Tá hranica je naozaj niekedy ťažko určiteľná a nemáme ju definované, jasne, v zákone, máme definované v judikatúre, to znamená v rozhodnutiach súdov, ktoré určujú, že kedy ten prejav ešte si zasluhuje slobodu prejavu a kedy, naopak, už prekročil tú hranicu a povedzme vystúpil z toho okruhu práv toho autora výroku a zasiahol už do nejakej inej bubliny, do nejakej inej sféry práv iného. A takéto výroky sú už neprípustné. Avšak na Slovensku o tom môže rozhodnúť právoplatne a najskôr neprávoplatne, prvostupňovo len súd. Mám za to, že takýto postup je nevyhnutný a naozaj tie pravidlá správania sa treba vymedzovať a na to tu máme tie súdy.“

Anka Žitná, moderátorka: „Pán Spišiak, vy ste ako politik, keď sa hovorí, že politik musí zniesť, ale ako aj je taký úzus. Kde by už bola vaša hranica, povedzme, že čo z toho by ste už nezniesli a povedali by ste, že a dost?“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Ja predtým, ako som sa stal politikom, som bol policajt vo vrcholových, povedzme, policajných funkciách a zažil som už tiež útoky, ataky. Viackrát som bol aj žalovaný. Našťastie teda, vyhral som všetky spory viac-menej, len som bol na to viac-menej zvyknutý, že jednoducho musím to zniesť. Ja nikoho nikdy som nežaloval, pritom som mohol žalovať, mal som aj argumenty, aj dokumenty, aj fakty, ale som to považoval za nepotrebné preto, lebo som si myslel, že

česť sa nedá vysúdiť jednoducho. Ako to vidíme teraz, aj keď súd niekoho odsúdi, tak ešte on je ešte väčší hrdina, lebo sa nedal a dal sa. Čiže podľa mňa tá česť sa nedá vysúdiť. A za druhé, moje krédo je, že nerobím iným to, čo nechcem, aby oni robili mne. Čiže snažím sa vystupovať tak a tak hovoriť a predpokladám, že ani oni voči mne to nebudú robiť, i keď v dnešnej dobe sociálnych sietí to je pomaly neutržateľné.“

Anka Žitná, moderátorka: „Tam je to ľahké. Tam je to veľmi ľahké napísať čokoľvek.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Tam to je niečo. A preto... teraz som ten politik. Ja som viac-menej imúnny. Viem, že sú ľudia, ktorí nenávidia povedzme moju stranu, tak preto mi nadávajú, že som v tej strane, nie preto, že som to ja osobne. A si myslím, že politik musí zniesť všeličo, lebo jednoducho dal sa na tú dráhu, koná a jednoducho to patrí k remeslu, by som povedal. Ale nie to dehonestovanie a dehumanizácia. To nie. Ale myslím, také bežné, že je všelijaký možný, len nie taký, aký by sme chceli, aby bol. Čiže takto to vnímam, že mal by niečo vydržať. Ale druhá vec je trochu iná, že keď toho politika napádajú kvôli tomu, že je súčasťou alebo členom nejakej inej komunity, napríklad menšinovej alebo nejakej LGBT alebo inej. A napádajú ho, pretože, lebo ty si taký a taký. Čiže on by sa mal preto postaviť a chrániť ani nie seba, ale tú komunitu, cez ktorú je napádaný. Viete...“

Anka Žitná, moderátorka: „Čiže vy hovoríte, že začať zuby, znášať. Pán Mažgút, vy ste boli dlhé roky predtým hovorca, pôsobili ste... hovorca je presne ten človek, ktorý musí tak trochu vyvažovať a komunikovať, aj keď sa mu to veľmi nepáči. Kde boli také vaše hranice, keď ste možno aj svojmu... osobe, ktorej ste robili hovorcu, alebo proste strane, inštitúcií, kde ste povedali, že toto ešte vydrž, toto ešte necháme tak, ale už tuto sa ideme súdiť?“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „Aj keby ste mne nepoložili tú otázku, ja som, ja som chcel nadviazať na to, že aj v minulosti, keď som teda vykonával takúto pozíciu, tak častokrát dokonca, možno sa budete čudovať, ale už už v tom prípade, keď som bol hovorca napríklad štátne inštitúcie alebo potom následne aj politickej strany, tak som sa stretával s takými názormi, neviem, či to bolo alibistické zo strany toho, kto to využíval, alebo si to jednoducho tak predsavzali, že predsa ste verejne činní, vtedy som ešte nebol verejný funkcionár, ale bol som verejne činný, známy atď., musíte znášať určitú mieru zásahu do súkromia, kritiky, možno aj nejakého takeho neprijemnejšieho niečoho, a ono je to... viete, ja by som to definoval tak, že keď sa pýtate, že kde je tá hranica, kedy to ešte znesiem a kedy už sa začnem aktívne brániť, tak by som to zadefinoval asi tak, že tá hranica je tam, kde platí rovnaký meter, aby sa neuplatňoval skrátka dvojité meter, že tak ty musíš aj ja nemusím. Druhá vec je, že tvoja sloboda končí tam, kde začína moja. A tretia vec, áno, pán Spišiak to naznačil, že my ako politici, alebo teda dobre, vtedy som bol nejaký verejný, verejne činný, aktívny, známy atď., beriem, znesiem. Ale do toho momentu, kým sa to týka len mňa, akonáhle sa to začne týkať môjho okolia, nehovoriac o tom, že sa to začne nejakým spôsobom týkať mojej rodiny...“

Anka Žitná, moderátorka: „Myslíte, že rodinu, že sa to preleje do súkromia?“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „Pretože aj toho sme častokrát svedkami, tak vtedy už zasvieti kontrolka a keď ja ako politik si uvedomujem a mám si uvedomovať, že najskôr som človek, až potom som politik a mám sa správať ako človek a nie ako politik, tak aj tá druhá, tak očakávam to aj od tej druhej strany, niečo podobné, čo povedal pán Spišiak, nebudem robiť druhým to, čo nechcem, aby robili druhí mne. Samozrejme, niekedy ten ostrejší jazyk patrí do toho prejavu, ale vždy v rámci toho, že som človek a mám sa aj tak správať k ostatným. Nie ako politikovi, nie ako k stroju, nie ako k robotovi, nie ako k niekomu, koho si nevážim, pretože... teraz... ja často na tom myslím, ja som bol aktívny športovec v mladom veku a vždycky nám tréner hovoril, aj napriek tomu, že teda to nebol nejaký kontaktný šport, bol to volejbal, čiže tam nás ešte aj sieť oddeľovala medzi sebou, ale vždycky nám tréner hovoril, že nemáme byť nejakí takí neprijemní na toho súpera a už vôbec nie ho nejak inzultovať...“

Anka Žitná, moderátorka: „Vrátime sa naspäť do prípadov.“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „...ale jednoducho, keby sme toho súpera nemali, tak nemám proti komu hrať. Čiže ja na druhej strane, keby som nemal oponenta, ja nemám s kým diskutovať.“

Anka Žitná, moderátorka: „Viete, ale to hovoríte o súperovi, ale toto sú už akože nekalé praktiky. Pán doktor Lindtner, kde je tá hranica, možno, lebo tu hovoríme o tom, že výroky, že niečo zniesť, ale niekde tá hranica asi je? Kde ju vidíte vy?“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „Všetci ju vidia rovnako, pokiaľ majú rovnaké hodnotové nastavenie. To je všetko od vás. To ide z vnútra človeka. To si treba povedať. A každý by sme sa mali pozrieť do zrkadla a začať od seba. Nadviažem na pána kolegu Langeru, pretože povedal jednu veľmi dôležitú vec, s ktorou však nemôžem úplne súhlasiť z dôvodu, že som pôsobil dlhé roky v justícii, 22 rokov prakticky...“

Anka Žitná, moderátorka: „Ja len poviem divákovi, že vy ste bývalý prokurátor, bývalý sudca, advokát.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „Áno. A teraz advokát... A pán kolega povedal jednu vec, že o tomto rozhodujú sudy. Ja si osobne myslím, že vzhľadom k tomu, že tá judikatúra, a s tým bude pán kolega Langer určite súhlasiť, je mimoriadne kontroverzná, a to platí tak pre rozhodnutia Ústavného súdu, aj Európskeho súdu pre ľudské práva. Preto si myslím, že pokiaľ prenesieme vlastne rozhodovanie tohto spoločenského konfliktu verbálneho na sudy, tak je už neskoro. My by sme sa podľa môjho názoru mali snažiť, a ja to nadhodím aj v tomto formáte, snažiť odstraňovať hlavne príčiny toho, prečo sa to deje. Pretože akonáhle používame symptomatickú liečbu, tak už je neskoro. A ako hovorím, a určite so mnou budete súhlasiť tí, ktorí poznajú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, že my sme dosť často v právnom konflikte napríklad s advokátskou kanceláriou, ktorú zastupuje pán Langer, ja to absolútne rešpektujem, používajú v prípade, že žalujú, používajú rovnakú argumentáciu a rovnakú judikatúru Ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva ako my, keď žalujeme my. A tým chcem povedať jednu vec, Európsky súd pre ľudské práva dokonca je mimoriadne kritizovaný v niektorých členských štátoch Európskej únie práve pre akýsi justičný aktivizmus a ten justičný aktivizmus vychádza z ideologického, hodnotového, kultúrneho nastavenia...“

Anka Žitná, moderátorka: „Skúsme to uchopiť troška tak konkrétnejšie, lebo aby sme vedeli, o čom hovoríme.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „...toho ktorého sudcu. Konkrétnejšie... chcem sa dostať k tomu, že ja si myslím, že tento konflikt na úrovni slobody slova a kde sú tie hranice je veľmi problematické riešiť prostredníctvom súdov v atmosfére, kedy sudy, pretože musíme si povedať jednu pravdu, ktorá síce boli, ale inštitucionálne sú sudy nezávislé, nestranné a nezaújaté, ale to je iba ilúzia, pretože súd, to nie je nejaká abstraktná veličina. Súd je človek z mäsa a kostí. Má potreby, má motivácie, má predsudky má ideologické, kultúrne, spoločenské, nejaké nastavenie. A od toho sa v prípade konfliktov na úrovni ochrany osobnosti odvíja aj konkrétne rozhodnutie toho sudcu. To znamená, že, koluje taký vtíp, že povedzte mi, ktorý senát to dostane, ja vám poviem, aký bude výsledok, a ja kritizujem túto skutočnosť, ale neviem jej riešenie, pretože ja som bol sudca a ja viem, ako človek ku konkrétnym veciam pristupuje aj zo svojho hodnotového hľadiska. A my toto nevieme vyriešiť, pokiaľ sa tá judikatúra buď nezjednotí, a keďže je nejednotná na úrovni Európskeho súdu pre ľudské práva, tak je to vždy otvorený konflikt...“

Anka Žitná, moderátorka: „Tak sa v tom dá kľučkovať.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „...A potom, samozrejme... nech sa páči.“

Anka Žitná, moderátorka: „Jasné.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „...Čiže... a preto tie súdne spory na ochranu osobnosti v Slovenskej republike skutočne, ale zrejme aj v zahraničí, často závisia práve na hodnotovom postoji toho človeka. Tak ako sa vy mňa pýtate, že kde sú tie hranice, tak ja mám tie hranice ukotvené tam, kde ma učili moji rodičia, ma... Vychádzal som z nejakej kultúrnej, filozofickej alebo nejakej náboženskej, dajme tomu, tradície, a tam som ukotvený. Takže spôsob komunikácie, ktorý je v súčasnosti na skutočne ako veľmi nízkej úrovni, politických predstaviteľov, nie je spôsob, ktorý ja požadujem od svojich volených predstaviteľov. A to platí tak pre pre opozičných, ako aj koalíčných poslancov alebo politických predstaviteľov. Tam by som bol veľmi kritický na obidve strany. Takže hovorím iba to, že ja si myslím, že tieto formáty sú...“

Anka Žitná, moderátorka: „Ideme, budeme teraz reagovať na to, alebo, lebo pôjdeme do konkrétnych vecí, ja sa vás budem pýtať na konkrétne prípady, ktoré zastupujete, ale povedzte.“

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: „Odborne by som rád zareagoval, že je veľmi nebezpečné a ja si dovoľm nesúhlasiť s tým, aby sme spochybňovali nezávislé súdy. Lebo súdy ak nie sú nestranné, nezávislé a kompetentné, tak nemôžeme hovoriť o právnom štáte. A tie súdy nielen také majú byť, ale majú sa aj tak javiť. A my musíme veriť, že také sú. V opačnom prípade naozaj to je krok k strate právneho štátu a k strate dôvery v justíciu...“

Anka Žitná, moderátorka: „Čiže tu sa nezhodnete.“

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: „...určite...“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „My sa zhodneme. My sa inštitucionálne zhodneme. Len ja to hovorím z vlastnej skúsenosti.“

Anka Žitná, moderátorka: „Len v tom príbehu pán doktor hovorí, že nesúhlasí s tým, aby sme...“

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: „Podstatnejšia moja výhrada ale smeruje k inej časti prejavu predrečníka, a to, že či tieto spory o ochranu osobnosti, povedzme medzi politikmi alebo politici verus médiá a podobne, majú riešiť súdy, alebo či si to má vyriešiť spoločnosť sama, povedzme v rámci nejakých spoločenských noriem. No zachytil som takéto názory, že povedzme spoločnosť by mala vypudiť zo seba, alebo odsúdiť morálne a inak tie osoby, ktoré sa správajú naozaj odsúdeniahodne, nemorálne proti tým spoločenským normám. Ale ono to bohužiaľ minimálne od toho roku 2020, ako pozorujeme v právnej praxi, už naozaj prestáva fungovať. Tá spoločnosť zdivočela...“

Anka Žitná, moderátorka: „Len viete, čo sme chceli výbor pre verejné blaho, ktorý bude nejakým spôsobom riešiť veci...“

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: „Nie, viete, ja len tú myšľ... nie, ja si myslím, že to nefunguje a preto si myslím, že poslednou a jedinou vlastne inštanciou sú tu súdy. Lebo pozrite sa, zastupujem jeden prípad, kde jeden politik povedal na inú političku vulgárne slovo, povedzme slovo suka. Čakali by ste, že spoločnosť to odsúdi, vypudí, že jednoducho ten človek spoločenský sa znemožní. Čo sa stalo? Ten človek, autor výroku postúpil z pozície poslanca na ministra. Čiže tu nefunguje tá spoločenská samoregulácia a na to sú tu súdy.“

Anka Žitná, moderátorka: „Tak otázka, že či... jasné... otázka, že či toto je ten moment, že preto sa stal ministrom... hej... ako to implikujete to tak. Jasné, že nie. Ale áno, to, čo povedal...“

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: „To je časová os.“

Anka Žitná, moderátorka: „...hej... to je to, čo povedal pán Spišiak pred chvíľou, že ako keby takýto človek ešte má nejaký svoj fanklub, ktorému sa to páči, že on takto reaguje. Ale toto je povedzme, že výrok, toto je jeden z tých prípadov, ktoré vy obhajujete...“

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: „Ja ho žalujem.“

Anka Žitná, moderátorka: „Teda takto, zastupujete pani Plavákovú. Tak. Áno. Zastupujete pani Plavákovú pred súdom. Tak. Pán Spišiak, vy ste konkrétne takýto nejaký prípad mali, na vlastnej koži zažili?“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Že mňa žalovali? Áno, zažil som, ale ja som v podstate hovoril pravdu a ten, o kom som to hovoril, si myslel, že to je nepravda a ma žaloval. A vyhral som aj okresný, aj krajský aj Najvyšší súd. Proste ja som vedel, že prečo niečo hovorím a že mám právo to hovoriť, ako policajt ešte myslím.“

Anka Žitná, moderátorka: „Jedna vec tam bola a mám pocit, že, teraz ma opravte, ale tam bolo ospravedlnenie a to išlo o Karola Mela. To vás žalovali nebohý Milan Lučanský, Ivan Šefčík, súčasný poslanec, pán Mičieta, ktorý bol naposledy tuším v SIS, tiež policajt, ale tam to skončilo ospravedlnením...“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Sme sa dohodli.“

Anka Žitná, moderátorka: „Tam ste sa dohodli, takže to...“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Áno, lebo sme sa dohodli, že nebudeme sa tu ťažkovať na súdoch, lebo jednoducho sme sa dohodli, navzájom sme...“

Anka Žitná, moderátorka: „A bolo vybavené.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Sme vybavení. Ja som vysvetlil osobne, ako som to myslel, prečo som to povedal, že naschvál som to tak povedal, aby to bolo aj fakticky presné a nechcel som im ublížiť tým. A oni teda uznali, že áno. Tak sme sa dohodli.“

Anka Žitná, moderátorka: „Viete, ale v tom je to možnože také to, čo tu sa o tom budeme rozprávať, že v slušnej spoločnosti, ako povedal pán Lindtner, keď máme nastavené nejaké nejaké hranice, aj niekoho sa dotkneme niečím, nejakým výrokom, tak ako nie je hanba povedať pardon. Hej? A tým pádom by sme nepotrebovali súdy.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Ale to bolo podľa mňa slušné... áno... však aj som povedal. Sme sa dohodli, ja som povedal, pán Lučanský si to vyložil na stenu, čo som mu povedal, napísal.“

Anka Žitná, moderátorka: „Aha, fakt?“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Áno, sme sa dohodli, lebo ja som niečo povedal. To bolo súvetie troch viet, pravda, pravda, pravda. Všetky boli pravdivé a v súbore to tiež nemohlo byť nejaké dehonestujúce. To boli holé fakty a tie som vyslovil. Naschvál som to tak vyslovil, aby nebolo povedané, že len preto, kvôli tomu. Viete, podmienku som tam nedal, len fakty. Tak oni si to vysvetlili, že tak, ale keď sme sa dohodli, porozprávali, tak vlastne uznali a takto sme sa dohodli.“

Anka Žitná, moderátorka: „Pán Mažgút...“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „To je ďalšie riešenie... ešte by som reagoval na pána Lindtnera...“

Anka Žitná, moderátorka: „Áno.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „...Tiež nejak extra nesúhlasím s tým, že teraz je spoločenská atmosféra a súdy sú naklonené kvôli tomu, že sú priklonené na nejaký iný svetonázor alebo výchovu, alebo hodnoty. Lebo toto je práve to, si myslím ja, že ako keby sme naznačovali, že nie je isté, že tie súdy sú nezávislé a súdia podľa dôkazov a podľa faktov. Že ako keby sú schopné sa prikloniť. A potom podľa tohto, niektorí ľudia si myslia alebo domnievajú sa, že naozaj, však to bolo povedané v televízii, že nie je isté, že ten súd, povedzme liberálnejší, konzervatívnejší podľa sudcu. A to nie je dobre to ani len naznačovať, áno, že to je vôbec prípustné, lebo potom z toho sa to ďalej rozširuje. A nakoniec...“

Anka Žitná, moderátorka: „No občas to vyzerá všelijako.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „Môžem len krátku poznámku zareagovať?“

Anka Žitná, moderátorka: „Skúste.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „Možno to nebolo, prepáč, možno to nebolo úplne pochopené. Ja tým chcem povedať, že spory na ochranu osobnosti sú tak špecifickými spormi, pri ktorých sa nevie zhodnúť ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, že by sme mali hľadať iné prostriedky, pretože zrejme sa nedohodneme. Ale nie, že by boli súdy, neboli nezávislé, že by som spochybňoval inštitucionálnu nezávislosť, ale tým, že tieto spory sú veľmi špecifické, tak tí sudcovia prirodzene do toho vkladajú častokrát príliš mnoho svojej hodnotovej, kultúrnej, zázemia ideologického a tak. A preto často cítiť, často cítiť, že sudcovia, ktorí sú naklonení jednej ideológii, v konkrétnych sporoch rozhodujú či už prísnejšie alebo menej prísne. A tie hranice slobody slova neregulujú dostatočne, pretože máme rôzne rozhodnutia na častokrát aj skutkovo a právne rovnaké veci. Poviem príklad, keď je... súd rozhodne o tom, že môže kritizovať jeden politik, pán Blaha, pána Naďa, že je vlastizradca. Rozhodol to prvostupňový súd, zatiaľ to nie je právoplatné a na druhej strane máme spor pani Čaputovej s pánom Blahom, ktorý ju nazval americkú agentku a tam súd nesúhlasil s takouto metaforou. Takže sa dostávame do to... samozrejme, tam je veľmi dôležité, či to má nejaký alebo nemá nejaký skutkový základ tak vyjadrený. Ale ja som nechcel spochybňovať nezávislosť súdov. Ja hovorím, že toto sú špecifické spory, ktoré sú veľmi citlivé na osobnosť toho konkrétneho sudcu z hľadiska jeho hodnota hodnotového nastavenia.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Ale aj tak, už keď to len jemne naznačíme, tak...“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „Áno, žijeme v realite. Áno, áno, chápem.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „...tak musíme o tom hovoriť, samozrejme, ale potom sa to rozširuje.“

Anka Žitná, moderátorka: „Tak aj sudcovia sú len ľudia, zase...“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Sú len ľudia, ale nemali by byť, keď už sme pri tom a máme veriť sudcom...“

Anka Žitná, moderátorka: „Tak ale sú, viete...“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „To by mali byť také dogmy... možnože tá samotná súdna prax je taká, že niekedy sa to páči, niekedy nepáči. Teraz je tá spoločnosť trochu rozdelená.“

Anka Žitná, moderátorka: „Tak nikdy sa ten rozsudok nebude páčiť obidvom, hej, lebo...“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „...ale malo by to tak byť. Ja hovorím, ako by to malo byť. Že súd teraz niečo povie, tak ten uzná, že dobre, pomýlil som sa, a mal by sa tak... áno, uznám, a hotovo. Viete?“

Anka Žitná, moderátorka: „No žijeme v ideálnom svete? Nežijeme...“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Ideálny svet.“

Anka Žitná, moderátorka: „...pán Mažgút, chceli ste reagovať.“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „Ja by som sa, ja by som sa veľmi rád vrátil na začiatok a ja tak postupne...“

Anka Žitná, moderátorka: „Vy ste mali nejaký konkrétny váš súdny spor s niekým kvôli niečomu?“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „Ja našťastie nie, pretože... a dostanem sa...“

Anka Žitná, moderátorka: „Vy nie. Šťastný to človek.“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „...dostanem sa, dostanem sa aj k tomu, lebo chcem zareagovať týmto svojím vstupom v podstate na pánov predrečníkov. Vráťme sa na začiatok a vy ste pán advokát, spomenuli, a teraz to veľmi tak akože zhutním a skrátim, parafrázujem, však tu máme súdy na to, aby o tom rozhodli. Vážne? Vážne sa ideme správať tak, že ja si voči niekomu dovoľm niečo a poviem si, že však súd rozhodne? Dokedy prosím vás? Ešte raz, povedal som, že musí byť tá hranica jednak pri dodržiavaní rovnakého metra a jednak správajme sa ako ľudia. To znamená, že začne to verbálnym prejavom, alebo teda nazvime to verbálnou agresiou. Najskôr na sociálnych sieťach pod anonymitou, potom aj verejne, potom to prejde do nejakého fyzického konfliktu a možno aj niečoho horšieho, čoho sme boli svedkami v máji minulého roka a budeme sa... ja to teraz zámerne to tak hyperbolizujem... a budeme sa spoliehať na to, že veď tu máme nezávislé súdy, ktoré o tom rozhodnú?“

Anka Žitná, moderátorka: „No tak v spoločnosti by to tak malo fungovať, prepáčte... ja to chcem posunúť...“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „V spoločnosti to tak nesmie fungovať, že ja si voči niekomu niečo dovoľm len preto, lebo môžem. A budem sa spoliehať na to, že v konečnom dôsledku na konci dňa to súd nejako vyrieši. No nie. Prevencia, čiže nedovoľm si to, lebo nechcem. A druhá vec...“

Anka Žitná, moderátorka: „No ideálne by ste nemali vôbec. Ale veci sa dejú. Čiže, ale teraz to posuniem ďalej, prepáčte, už to posuniem ďalej, aby sme išli ku konkrétnym veciam, lebo...“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „Ku konkrétnej veci som chcel zareagovať, fakt...“

Anka Žitná, moderátorka: „Povedzte.“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „...jednu technickú poznámku, lebo tiež pán advokát spomínal nejaký súdny spor, ktorý teda žaluje, aby som bol terminologicky, terminologicky správny. A to je ten dvojité meter, ktorý sa používa...“

Anka Žitná, moderátorka: „Prečo?“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „...a to teraz ja neobhajujem ani jednu, ani druhú stranu. Poviem to len vecne. Tak na jednej strane niekto žaluje niekoho za výrok a na druhej strane sa objaví

nápis, vláda je škodná, škodnú treba strieľať. A mám to ja ako politik vnímať, že to je sloboda prejavu? No nie.“

Anka Žitná, moderátorka: *„To je, to je práve to, o čom tu hovoríme, že kde sú hranice. Ale teraz, videli sme nejaké súdne spory. Všetci, teda vy dvaja páni, ktorí ste tu ako advokáti, vy zastupujete médiá proti politikom, častokrát, zastupujete poslankyňu voči výrokom jej kolegu, súčasnosti už ministra. Pán Lindtner, vy zastupujete premiéra napríklad v tej kauze, kde Igor Matovič povedal, že na Belize má pán Fico nejakých 700 alebo 670 miliónov, čo teraz na prvom stupni vyhral. Pri týchto súdnych sporoch vidíme dve veci, aspoň teda nás ako médiá čo zaujíma, je, že čo vlastne ten politik, ktorý sa súdi, chce dosiahnuť. Videli sme teraz, že napríklad Matúš Šutaj Eštok musí zaplatiť alebo respektíve už ho exekvovali, mám taký pocit, že po 15 tisíc každému. Videli sme súdne spory, kde išlo o oveľa väčšie peniaze odškodného. O čo vlastne má ísť pri politických takýchto sporoch? Ide o to, že chceme očistiť svoje meno, aby sa ten človek, ktorý sa škaredo vyjadril, ospravedlnil? Alebo ide o peniaze, že chceme nejaké peniaze vysúdiť? Akože kde sú tie limity? Viete, že kedy je to iba ospravedlnenie, lebo ide o nejaké morálne očistenie? A kedy je to už také, že ten človek si môže pýtať peniaze, prípadne veľa peňazí, pán doktor?“*

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: *„No tak vaša otázka smeruje podľa mňa dosť na skôr politológa, pretože ak si dovoľím...“*

Anka Žitná, moderátorka: *„Na právnika, že teda čo...“*

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: *„...že čo tým sleduje politik. No to je teraz nie odborný názor, skôr taký osobný. Ja si myslím, že politik tým dáva odkaz svojej voličskej základni, svojim voličom, prípadne oponentom politickým, že jednoducho chce sa brániť. Chce ukázať, že má pravdu, alebo chce im to sťažiť. Veľakrát chce vyvolať autocenzúru. To sme zažívali desať, pätnásť rokov dozadu, že či sudcovia, politici dávali veľa žalôb za obrovské sumy, sto tisíc eur náhradu nemajetkovej ujmy. Ja nepochybujem o tom, že to bolo pre to, aby tých novinárov zastrašili, aby o nich nepísali. Čiže ukázať, že nenechám o sebe písať, ak budete čokoľvek o mne písať, budem na vás dávať žalobu na ochranu osobnosti. Alebo máme aj iný trend, šikanózný, a to dávať opakované trestné oznámenia za ohováranie. Napíšete o mne niečo, dám trestné oznámenie. Opäť ma niekde spomeniete, opäť trestné oznámenie. A tí novinári, ale aj iné bežné osoby, blogeri a podobne, aktivisti, ktorých zastupujem, musia chodiť dookola na tú políciu vypovedať, pretože ten policajt ich stále predvolá, chce ich vypočuť ako podozrivých, on tvrdí, že je to na podanie vysvetlenia. Keď sa pýtame načo, keď vidíte, že to nie je trestný čin, nemôže to byť, na čo vlastne toho klienta veľakrát voláte na druhý koniec republiky na výsluch, tak povedia, že viete, prokurátor by mi to inak vrátil, pretože chce, aby som náležite zistil skutkový stav, avšak z tej výpovede môže vyplynúť niečo nové, tak ja preventívne radšej to človeka vypočujem. Sú ľudia, ktorí boli 10, 15 krát za rok na výsluchu za písanie článkov.“*

Anka Žitná, moderátorka: *„Pán Spišiak?“*

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): *„Ja si myslím, že...“*

Anka Žitná, moderátorka: *„Vy ako bývalý policajt možno k tomu by ste mohli povedať, lebo ja som to tiež zažila, hej, že je rozdiel že ohováranie, ale tam treba dokázať ten úmysel väčšinou a je to také, že predvolajú, idete, musíte vypovedať, lebo presne to, čo ste hovorili, pán doktor, vy ako policajt, bývalý policajt, bývalý policajný prezident, ste sa na to ako pozerali? Že išli by ste tou cestou, že dať trestné oznámenie pre ohováranie a ísť do tej kriminalizácie, hej, akože do toho trestného práva, alebo by ste radšej povedali, že nech sa súdia na civilnom súde a nech to meno očistia v civilnej, v civilnom spore?“*

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): *„Toto musíme chápať v dvoch rovinách, lebo ten výrok buď len dehumanizuje, alebo útočí na osobnú dôstojnosť, alebo ten výrok útočí na, napríklad jak bolo pánovi premiérovi povedané, že má 600 miliónov, kdesi v Belize. Čiže to sú dva typy...“*

Anka Žitná, moderátorka: „Ale pri týchto veciach sa, viete, dá dokázať, že je to pravda, nie je to pravda. Pri tej dehumanizácii je to subjektívne... urážka.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „To chcem práve povedať týmto, že dehumanizáciu a osobné ponižovanie to občianskoprávne. To sa nedá trestnoprávne vyriešiť. Ohováranie musí byť úmyselné povedanie pravdivého výroku, ktorý má smerovať k jeho...“

Anka Žitná, moderátorka: „Nepravdivého.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Nepravdivého, pardon, musíte vedieť, že ten výrok je nepravdivý, lebo väčšinou sa bránia, že ja som si myslel, že to bola pravda. No čiže toto treba rozdeliť...“

Anka Žitná, moderátorka: „Tu by som preskočila možno na pána Lindtnera, lebo... prepáčte pán Mažgút, keď ste sa nesúdili, tak ste teraz, ťaháte za kratší koniec povrazu. Ale nie, lebo, lebo sme tu na tom Belize a to je to, čo hovoril pán Spišiak, že na jednej strane, že to už nie je urážka, že to už je uvedenie údajov, ktorý by som mal vedieť dokázať. Tak ja ako novinár, keď niečo o niekom napíšem a budem o ňom tvrdiť, že toto, a keď na to nemám dôkazy, tak proste ten súd asi prehrám. V tomto prípade ide o dvoch politikov, hej, kde Igor Matovič obviní vtedajšieho premiéra Roberta Fica, povie, aj s manželkou máte na Belize peniaze. Dopadlo to tak, že na prvý, v prvom kole minulý týždeň to prehrál pán Matovič. Čiže?“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „Takto, pani redaktorka, tam treba trošku rozlišovať, to sa zhodneme, treba rozlišovať verejnú kritiku, ktorá má nejaký zmysel a sleduje nejaký legitímny cieľ. V tomto prípade išlo o to, že pán Matovič používa osobu Roberta Fica ako baranidlo, ako osobu, ktorá mu prináša, kritika...“

Anka Žitná, moderátorka: „V politickom boji.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „...prináša politické body. V tomto prípade pán Fico nebol nevyhnutným sprievodným javom kritiky. Pokiaľ chcel pán Matovič kritizovať verejné obstarávanie a podozrenia z korupcie alebo z trestnej činnosti, tak nemusel použiť pána Fica, pretože to bol vyslovene útok a použil ho ako, ako spôsob, ako upozorniť na tú tému. Pretože trestná činnosť pri verejnom obstarávaní je pomerne štandardná vec a pokiaľ o nej hovoríte, tak tú jednoduchšiu voličskú základňu neoslovíte, pretože nerozumejú tomu. Ale akonáhle tam dáte osobu politika, a teraz nejde iba o pána premiéra, ale akúkoľvek inú osobu, tak samozrejme v tom vašom košari tých voličov samozrejme máte nejaké, získavať nejaké benefity. Čo sa týka ale potom kritiky, ako spomína pán Spišiak, kritiky ad hominem, tak to je úplne kritika, ktorá, ktorá musí byť postihovaná a mala by byť samozrejme postihovaná prostriedkami civilného práva. Predovšetkým, ja som zástanca čo najmenšej kriminalizácie, ale poviem aj to bė k tomu. A v prípade napríklad mydlenia barana, to je tak primitívny hejt, že skutočne tam tie súdy nemajú problém rozhodnúť, pretože to je prakticky obvinenie so sodomie. A opäť, opäť sa tu vraciame ku tej istej osobe, ktorá... pán Matovič má toto ako modus operandi svojho politického boja. To je veľmi nešťastné. A jednu vec ešte, ak mi dovoľíte povedať, lebo potom, potom zrejme tá debata...“

Anka Žitná, moderátorka: „Dobre, ale ja som položila otázku na úvod, že teda ospravedlnenie alebo peniaze, odškodné. Hej? Ako poviem takto...“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „Ja chápem, že... pre mňa to nie je dôležité. Aby ste pochopili. Pre mňa je dôležité rozhodnutie súdu z hľadiska toho, či sa prikloní na stranu, že niečo je cez hranu alebo nie. Samozrejme, niekoho to môže tak zásadným spôsobom poškodiť a poškodiť ho tak, že dokáže preukázať tu nemajetkovú ujmu, ktorá mu v súvislosti s nejakým živým výrokom vznikla, likvidácia firmy, opustenie nejakých medziľudských vzťahov a podobne, že to má odozvu aj v nejakej,

v nejakej peňažnej realite. Ale dôležité je teda z môjho pohľadu, aby sme prostredníctvom tých súdov nastavili nejaké hranice. Čo je ale dôležité, dovoľte mi povedať jednu myšlienku, lebo toto je dôležité...”

Anka Žitná, moderátorka: „Tuto pán Mažgút na mňa pozerá, že by rád reagoval.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „My sme kamaráti. On to pochopí.“

Anka Žitná, moderátorka: „Dajme mu priestor.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „Pán Spišiak premosťoval aj do trestného práva z hľadiska trestného činu ohovárania, prípadne trestného činu krivého obvinenia. To je veľmi, veľmi blízke a tiež treba veľmi zvažovať, že kedy tá civilnoprávna rovina už prechádza do roviny trestnoprávnej. A tu je pomerne... súhlasím s pánom kolegom, tu je pomerne časté, že sa ľudia obracajú na orgány činné v trestnom konaní v prípade ohovárania, pretože to považujú za ľahšiu cestu dosiahnutia nejakej satisfakcie, pretože tie civilné súdy v tomto trvajú dlhšie. Pravdou však je, a túto mierne nesúhlasím, že skutočnosť, že nejaký novinár chodí 15-krát, 15-krát na výsluch, zrejme o niečom svedčí...”

Anka Žitná, moderátorka: „O čom?“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „... a svedčí to o tom, že... ja si myslím, že bežný občan nepodá trestné oznámenie za ohováranie iba tak, ale iba vtedy, keď sa ho nejaká konkrétna informácia v tom denníku alebo v tom konkrétnom médiu, ktorý nejaký novinár vyprodukuje, osobne hlboko dotkne a je to informácia, ktorá je vyslovene lživá. Robíme to aj my, pretože v niektorých prípadoch skutočne výrok toho novinára alebo formulácia toho článku je tak diskreditačná a nie je založená na žiadnom skutkovom základe, nieto reálnom, že skutočne ten občan musí využiť všetky práva...”

Anka Žitná, moderátorka: „Pán Mažgút, vy ste chceli reagovať na toto v tomto kole ešte, poďte.“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „Pána Lindtnera, to teraz prezradím, ak teda môžem, pána Lindtnera ešte len čaká záverečná vec, čiže asi nemal priestor sa vyrozprávať.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „Zajtra bude dvojhodinové. Áno.“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „My sme sem s pánom Spišiakom...”

Anka Žitná, moderátorka: „Nie tu, ale na pojednávaní, tak.“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „My sme sa s pánom Spišiakom prišli z parlamentu čiže máme aj tam priestor sa trošku vyrozprávať, čiže ja akceptujem...”

Anka Žitná, moderátorka: „Dobre. Vy by ste chceli peniaze alebo ospravedlnenie, keby vás konkrétne sa niečo dotklo?“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „Ak dovoľíte, ja nadviažem... áno, odpoviem aj na tú vašu otázku, ale nadviažem na to, čo povedal, čo povedal David Lindtner práve v súvislosti s nejakými mediálnymi vyhláseniami alebo teda vyjadreniami nejakého novinára, ktorý potom pätnásťkrát chodil na nejaké výsluchy a tak ďalej, a tak ďalej. Ja to tu nechcem nejakým spôsobom rozpitvávať dopodrobna, ale uviesť to ako príklad, keď novinár napíše, a to je tá situácia, ktorá sa napríklad mohla dotknúť aj mňa...”

Anka Žitná, moderátorka: „No? Konkrétne?“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „Keď stretnete smeráka, dehumanizuje ho. Čiže priamy návod, výzva k tomu, aby ma verejnosť, občania, spoločnosť ako taká, nielen politici, aby ma dehumanizovali. Pretože ja sa považujem za smeráka...”

Anka Žitná, moderátorka: „Viete sa proti tomu brániť?“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „A to je práve to, čím som chcel premostiť aj k tam tomu človeku, ktorý tento naratív používa ako svoj politický marketingový nástroj, že jednoducho on sa možno spolieha na to, že však poviem niečo takéto, a viete, ako sa hovorí, nevyskúšaš, nevieš. No tak skúsím. A keď sa niekto neobráti na súd alebo ma nezažaluje, tak to budem skúšať donekonečna. Ale dokedy je to nekonečno? Čiže...”

Anka Žitná, moderátorka: „Pán doktor, ako... prepáčte, ja si to chcem verifikovať ešte z pohľadu ďalšieho advokáta, ktorý tu sedí, lebo je to zaujímavé. Ako to vidíte vy? Presne to, čo povedal pán Mažgút, že keď vidí alebo vidíte smeráka, dehumanizuje ho. Vy ste takéto zastupovali, keby za vami prišiel niekto a povedal...?“

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: „Na ktorej strane? Žalobcu či žalovaného?“

Anka Žitná, moderátorka: „Na strane žalobcu. Že by za vami prišiel niekto a povedal...”

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: „Určite nie. To bol všeobecný výrok v komentári, pokiaľ viem a nie je tam ani možné konkretizovať nejakú určitú osobu, ktorá by mohla byť žalobcom.“

Anka Žitná, moderátorka: „Čiže nie.“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „Toto ja sa nechcem priečiť...”

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: „Nevyhrali by ste ten spor, pretože by ste neboli aktívne legitimovaní.“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „...ste advokát, ja som politik, ale v prvom rade som občan. Mňa sa to dotklo, mňa ako smeráka sa to dotklo a vy ako advokát mi poviete, že nevyhrali by ste? Jak že by som nevyhral. Tak niekto niekto priamo vyzýva túto spoločnosť a ešte raz, ja by som argumentoval aj tým, že jednoducho niekto vyzýval a hecoval túto spoločnosť do takého momentu, že 15. mája 2024 sme boli niečoho svedkami a teraz v tom, v tej istej súvislosti, v tom istom kontexte práve tí novinári, ktorí sa z tejto situácie nepoučili, opätovne vyzývajú na niečo takéto a opätovne vyzývajú a hecujú spoločnosť k tomu, pretože nerešpektujú...”

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: „Skĺzavate do politiky.“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „...pretože nerešpektujú mňa ako zástanca nejakého politického názoru, nejakej ideológie nejakých hodnôt a tak ďalej...”

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: „Toto nie je odborný argument, čo ste povedali... to je politický argument.“

Anka Žitná, moderátorka: „Počkajte, poďme naspäť... pán Mažgút, ja vás chápem, ale máte politický argument.“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „...prepáčte... inak povedané, keď nesúhlasím so smerákom a s jeho názormi, dehumanizuj ho. No nie. Inak povedané, keď nesúhlasíš so smerákom a s jeho názormi, nemusíš, ale zas nemusíš naňho aj, viete čo.“

Anka Žitná, moderátorka: „Ja si to budem toto verifikovať. Pán doktor hovorí, že nie, že s týmto by ste nevyhrali. Pán Lindtner, čo si myslíte vy ako, možno aj ako bývalý sudca? Dalo by sa toto žalovať, že keď vidíš smeráka, tak ho dehumanizuj? Je to konkrétne uchopiteľné, že proti komu to je smerované? Ako rozumieme?“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „V prvom rade tento výrok svedčí niečo o jeho autorovi. Ja sa nechcem pozeráť na veci tak, že teraz by bol žalobca úspešný alebo nebol úspešný. Pretože opäť sa vrátim k tomu, že nedokážem predpokladať, akým spôsobom by súd rozhodol, pretože... nebudem špekulovať.“

Anka Žitná, moderátorka: „Oukej.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „Vráťme sa späť...“

Anka Žitná, moderátorka: „Povedzte.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Vráťme sa radšej späť.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „...vráťme sa späť, vráťme sa späť k tomu, lebo mi to nevyriešime, to je odborná debata a to by sme si museli skutočne sadnúť...“

Anka Žitná, moderátorka: „Tak ale zase viete, pán Mažgút si to mohol skonzultovať.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „...ja si dovoľím jednu vec...“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „Či do toho ísť, či neísť.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „...vráťme sa späť, pretože ja som, ja som tu vlastne, pri tej úvodnej reči som uviedol jednu vec, že podľa môjho názoru musíme hľadať príčiny, prečo k tomuto dochádza. A možno so mnou nebudete súhlasiť. Určité množstvo politikov nebude so mnou súhlasiť a dokonca aj koalíčných aktuálne. Avšak ja si myslím, že opäť sa vrátim k tomu, že spoločnosť reaguje na svojich volených predstaviteľov. Akonáhle budeme akceptovať, že naši volení predstavitelia majú takúto verbálnu komunikáciu ako niektorí skutočne mimoriadne agresívni rečníci v parlamente, tak musíme tolerovať u občanov, že sa budú správať rovnako. Čo sa týka, čo sa týka jedného obrovského problému, ktorý verejnosť možno nevie, keďže ľudia kopírujú vzorce správania svojich volených predstaviteľov a poslancov, tak pozerajú napríklad prenos z parlamentu a v parlamente zaznievajú mimoriadne agresívne, vulgárne ad hominem útoky. Avšak ako dobre vieme, poslanci majú trestnoprávnu imunitu na výroky, na výroky v parlamente. Ale toto verejnosť úplne nevie a potom nerozumie, že keď nejaký politik ad hominem vulgárne, agresívne útočí na nejakého politického oponenta, prípadne sa dotýka jeho intímnej sféry a skutočne je to niečo odporné, tak verejnosť, pokiaľ na to reaguje rovnako, tak prichádza potom dajme tomu aj trestná zodpovednosť. Je dôležité...“

Anka Žitná, moderátorka: „Ja vás teraz tuto zastavím, lebo idem do pléna, tuto k pánovi Spišiakovi. Chceli ste na to reagovať.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Áno.“

Anka Žitná, moderátorka: „Myslím, že chápeme, o čo ide, hej, že zrkadlia. Tí ľudia v civilnej spoločnosti zrkadlia politikov.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „K tomu sa chcem práve vyjadriť.“

Anka Žitná, moderátorka: „Povedzte.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Áno. Občania zrkadlia výroky politikov. Ako keby sa správali alebo uznávajú, vidia, že politik sa vyjadruje vulgárne, tak aj ja sa tak budem vyjadrovať. Lenže problém je v tom, dnešných dní, že ten politik, ak chce byť úspešný, vyzerá to pomaly tak, tak tak musí sa tak, alebo chce sa tak vyjadrovať, lebo týmto získava tých svojich voličov. Tí sympatizanti mu fandia, lajkujú srdiečka posielajú. Dobré si mu naložil a on preto to robí, lebo očakáva, že jeho politici, jeho voliči toto od neho chcú. Viete, to je ten problém...“

Anka Žitná, moderátorka: „V jednom momente by to asi malo naraziť na nejaké hranice.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „To je ako keby uzavretý kruh. Lenže my sme tí politici, ja som teda teraz už politik, tak ja to vnímam tak, že ten politik je ten, ktorý má ísť vzorom. Čiže on tým svojim voličom má signalizovať, že nie, ja tak nebudem, aj keď to možno odo mňa vyžadujete, aby som mu tam naložil v tej televízii alebo v tom parlamente. Ale toto sa stane vtedy, ako povedal pán advokát, že tí voliči vlastne vyradia takéhoto politika. Ten, čo takto sa dostal, voliči ho nabudúce nezvolia, lebo...“

Anka Žitná, moderátorka: „Vidíte, ale tak to nefunguje. Ideme, ideme k záveru...“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „...Nefunguje, ale ja hovorím, takto by to malo byť.“

Anka Žitná, moderátorka: „Ja viem. Ideme k záveru. Poprosíme ešte o nejaký stručný záver, zhrnutie toho, lebo počuli sme rôzne názory. Nezhodli ste sa vo všetkom. V niečom ste sa ale veľmi vzácné naozaj zhodli, ak sa to tak dá povedať. Pán Langer, aký je z tohoto záver celý?“

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu osobnosti: „Záver je určite z mojej strany, že netreba zneužívať inštitúty trestného práva. To znamená bezdôvodne podávanie trestných oznámení na názorových oponentov alebo novinárov, ktorí hovoria niečo, čo sa mi nepáči. To má byť posledná inštancia. Ľudia majú využívať právo na opravu. Nevyužívajú. Môžu využiť žalobu na ochranu osobnosti, predžalobné výzvy. Namiesto toho dávajú trestné oznámenia. Zhodli sme sa s pánom Lindtnerom, že... on povedal takisto, že je to niečo, čo nepodporuje, kriminalizáciu inej osoby. Ale musím povedať, že vy napríklad ste v tomto nekonzistentný, lebo vy podávate trestné oznámenia na novinárov ako fyzická osoba, nie za klientov...“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „Ja som preto povedal, že poviem aj to b. Ale ja s vami súhlasím v tomto...“

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu osobnosti: „...čiže mne sa to nezdá správne...“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „...my pomerne často... súhlasím s pánom kolegom... pomerne často podávame aktuálne...“

Anka Žitná, moderátorka: „Ideme k záveru, pán Lindtner, čiže...“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „Druhý bod ešte mám.“

Anka Žitná, moderátorka: „Počkajte.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „Pardon, pardon. Nech sa páči.“

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: „Druhý bod je, že spoločnosť bohužiaľ už kvôli sociálnym sieťam podľa mňa, kvôli zhrubnutiu slovníku politikov jednoducho začína naozaj kopírovať ich správanie, akceptuje tie vulgarizmy, ale my ako spoločnosť by sme ich nemali akceptovať. Proste nemôžeme akceptovať to, že napríklad ženy čelia absolútne vulgárnym, urážlivým nadávkam. Čelia výrokom ako suka, sliepka, kobyla. Ja som si nevšimol, pani moderátorka, vy robíte v médiách dlhšie, či sa politickí oponenti častujú názvami kôň alebo pes, kohút. Nie, nie je to obvyklé. Ženy to ženy týmto čelia. Čiže tie ženy podľa mňa je správne, že tomu čelia. A nielen za seba, ale naozaj za tú časť populácie 50 percent, ktoré reprezentujú, aby ukázali, že to má zmysel, že jednoducho tie práva hájiť treba. A tá náhrada nemajetkovej ujmy? Niekedy je dôvodné, aby ju žiadali, ale nielen má ísť o tú satisfakčnú úlohu, že má sa uspokojiť, lebo naozaj tá ujma je obrovská. Pri tých klientkách by som vedel rozprávať. Ľudia im prajú znásilnenie, vysmieávajú sa im zo znásilnenia, ktoré zažili. Tie deti potrebujú ochranu, nemôžu chodiť von, tie deti, do školy. To sú strašné následky. A tá... preto náhrada nemajetkovej ujmy a peňažná pokuta, ako sa tomu hovorí, môže byť aj v desať tisícoch eur, pretože má nielen plniť tú funkciu satisfakčnú, ale aj nejakú preventívnu, má odrádzať od toho konania do budúcnosti. A keď človek nedostane vyššiu peňažnú sankciu, povedzme dvadsať, tridsať tisíc, pani sudkyňa jedna vysúdila krásnych 70 tisíc, čo je trochu exces, ale dobre. Súd povedal, že ročný plat pána bývalého poslanca je primeraná čiastka, ktorú má zaplatiť za urážlivé výroky na osobu, že je korupčníčka. Čiže niekedy tá vyššia suma je potrebná, aby odradila týchto už recidivistov týchto vulgárnych prejavoch. Prepáčte za dlhší čas.“

Anka Žitná, moderátorka: „Ďakujem... ďakujem. Minuli sme náš čas. Myslím, že počuli sme rôzne názory. Ja vám veľmi pekne ďakujem, lebo verím, že ste ukázali pohľady, ako sa na politiku a na slušnosť, respektíve na výroky, ktoré v nej padajú, pozeráte. Ešte raz ďakujem. Tomáš Langer.“

Tomáš Langer, advokát, odborník na ochranu odbornosti: „Ďakujem.“

Anka Žitná, moderátorka: „Jaroslav Spišiak.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR (PS): „Ďakujem.“

Anka Žitná, moderátorka: „Ján Mažgút.“

Ján Mažgút, poslanec NR SR (SMER – SD): „Ďakujem.“

Anka Žitná, moderátorka: „A David Lindtner.“

David Lindtner, advokát, poradca premiéra: „Ďakujem veľmi pekne.“

Anka Žitná, moderátorka: „Ďakujem pekne, páni. No a my sa vidíme pri ďalšej epizóde relácie Odpovede s Ankou žitnou. Ďakujeme za pozornosť a prajem ešte pekný večer. Dovidenia.“

osť a prajem ešte pekný večer. Dovidenia.“